

สารารมณ ๕

อารัมภกถา

ข้าพเจ้าได้เขียนหนังสือสารารมณ เป็นครั้งแรกเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๙ และอีกหลายเล่มถัดมา เนื่องในโอกาสต่าง ๆ ดังนี้

สารารมณ ๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เนื่องในโอกาสส่งความสุขปีใหม่

สารารมณ ๒ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เนื่องในโอกาสครบรอบงานมงคลสมรส ๕๐ ปี

สารารมณ ๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องในโอกาสครบรอบ ๘๐ ปี

สารารมณ ๔ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องในโอกาสส่งความสุขปีใหม่

บัดนี้เนื่องในโอกาสวันฉลองปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงถือโอกาสเขียนหนังสือ**สารารมณ ๕** เพื่อส่งความสุขแด่ท่านที่เคารพนับถือ และมิตรสหาย เนื่องในโอกาสส่งความสุขปีใหม่ และในโอกาสครบรอบ ๘๔ ปี

ในโอกาสนี้ขออำนวยพรในวันปีใหม่มายังท่านที่เคารพนับถือ, มิตรสหาย ตลอดจนครอบครัว จบประสบแต่ความสุขกาย สบายจิต ตลอดปี ๒๕๖๐ ด้วย

ศาสตราจารย์เกียรติคุณนายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ

นางสุจารี ทองเจริญ

มกราคม ๒๕๖๐

สารบัญ ๕

ศาสตราจารย์เกียรติคุณนายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ

พิมพ์ครั้งแรก : มกราคม ๒๕๖๐

ออกแบบรูปเล่ม : อรวรรณ เกตุพานิช

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์อักษรสมัย (๑๕๕๕)
๑๖๒/๑๓-๑๕ ซ.ศิริโสภาคย์ บำรุงเมือง
แขวงสำราญราษฎร์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
โทรศัพท์ ๐๒-๒๒๒-๔๑๔๑
แฟกซ์ ๐๒-๒๒๒-๒๓๘๕

สารบัญ

พ่อหลวงของแผ่นดิน	๑
คน ๔ แผ่นดิน	๓๕
เรื่องเล็ก แต่ไม่ลับ สำหรับเตรียมตัวเข้าสู่วัย ๘๔ ปี	๕๗
ATTITUDE	๖๗
โรคหมอทำ	๑๐๙
เรียนรู้ภาษาลาว	๑๑๗
เรื่องตลก ฮาขำกลิ้ง	๑๒๙
มรดกโลกกำแพงเมืองจีน	๑๓๗
Ming Tomb	๑๔๘
การไปเยือนนคร Xi'an	๑๕๑
อิทซาน คาลา	๑๖๙
ผมก็เคยไปเยือน Eifel Tower เหมือนกัน	๑๗๗
เยี่ยมพิพิธภัณฑ์กระดูก	๑๘๑
ผมไปเยือนทัชทายฮาล	๑๙๑
มีลูกชาย ต้องเอาใจใส่	๒๐๗
วิธีตรวจสอบไมโครเวฟ	๒๑๖
โกปัสสาวะแบบแปลก ๆ	๒๑๙

พ่อหลวงของแผ่นดิน

“กราบแทบฝ่าละอองธุลีพระบาทส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย และถวายความอาลัย”

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ

๑

หลายเรื่อง หลากรส รวยอารมณ์ กับเพลงประเสริฐ

สารานุกรม เล่ม ๕

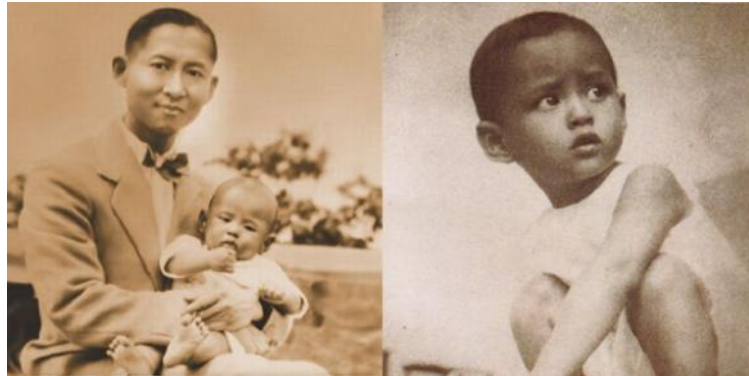
พระราชประวัติของพ่อหลวง ที่เราเคยรู้และบางเรื่องเราไม่เคยรู้เลย

ผมได้รับข้อความนี้จากคุณอ้อ ลูกสาวของสหายคนหนึ่งของผมคือ คุณบัณฑิต คุณจิตรสุวรรณ ชลบุรี ผมอ่านแล้วเก็บเอาไว้คนเดียวไม่ได้ คนสี่แผ่นดินอย่างผมทนไม่ได้ ก็เลยเอามาเผยแพร่ให้ท่านที่เคารพนับถือได้รับรู้ถึงบางเรื่อง ๘๐ เรื่องของ “พ่อหลวงของแผ่นดิน” ที่เราเทิดทูนไว้เหนือเกล้าฯ มีที่ไหนในโลกนี้ ที่มีประชาชนผู้จงรักภักดีนับหลายแสนเข้าไปแออัดกลางความร้อนและสายฝน เพื่อร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีด้วยกันที่ทุ่งพระเมรุ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคมที่ผ่านมาด้วยสำนึกในพระบุญญาธิการและด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ ควรมีควรแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ขอกราบแทบฝ่าละอองธุลีพระบาทส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย และถวายความอาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้าศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ

๑. ทรงพระราชสมภพ เวลา ๐๘.๔๕ น.
๒. นายแพทย์ ผู้ทำคลอดชื่อ ดับลิว สจ๊วต วิทมอร์ ทรงมีน้ำหนักแรกประสูติ ๖ ปอนด์
๓. พระนาม 'ภูมิพล' ได้รับพระราชทานจาก พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗
๔. พระยศเมื่อแรกประสูติคือ พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช
๕. ทรงมีชื่อเล่นว่า เด็ก หรือ พระองค์เล็ก
๖. ทรงเคยเป็นศิษย์เก่า โรงเรียนมาแตร์เดอี เพราะช่วงพระชนมายุ ๕ พรรษา ทรงเคยเข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ ๑ ปี มีพระนามในใบลงทะเบียน ว่า 'H.H Bhumibol Mahidol' หมายเลขประจำตัว ๔๔๙

สารานุกรม เล่ม ๕

แพทย์ผู้ถวายพระประสูติกาล

Union has return to City Clerk, Cambridge within 15 Days after the

Commonwealth of Massachusetts

Full Name of Child *Bhumik Bhatthij Saeng*
Baby Songkha

Date of Birth *Dec. 5th*

Sex *male* Color of *eyes*

Place of Birth, No. *330 Mt. Auburn St.*

Name of Father *Mahidol Songkha*

Age of Father *35*

Place of Birth of Father *Bangkok, Siam*

Occupation of Father *Medical Student*

Name of Mother *Singuan Palapat*
(Teacher School)

Age of Mother *27*

Place of Birth of Mother *Bangkok, Siam*

Occupation of Mother *Housewife*

Residence } No. *63 Longwood Ave.* Street,
of Parents } *CAMBRIDGE* *Brookline* Ward *D*

Physician or ~~midwife~~ personally attending birth
W. Stewart W. Stinson M.D.
Physician or Midwife

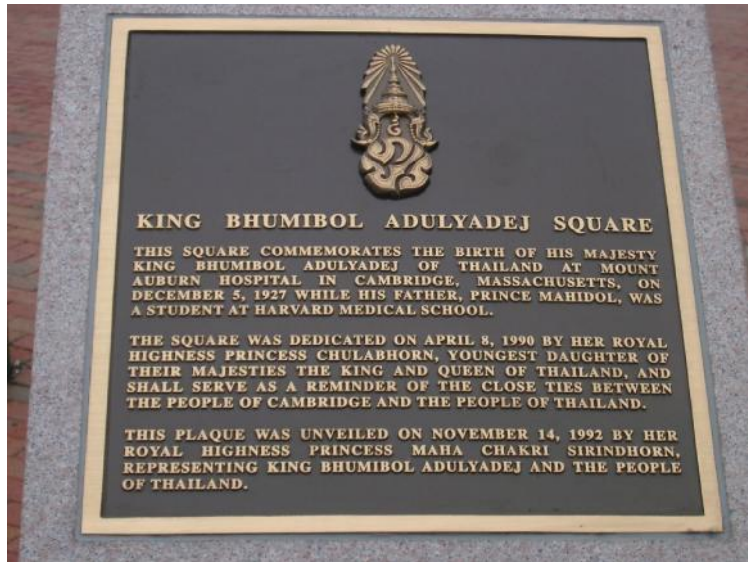
Report made to City Clerk, Cambridge on *Dec. 5, 1957*

พระสูติบัตรประวัติศาสตร์

จัตุรัสภูมิพลในนครบอสตัน

สารานุกรม เล่ม ๕

๗. ทรงเรียก สมเด็จพระราชชนนี หรือ สมเด็จพระย่า อย่างธรรมดาว่า 'แม่'

๘. สมัยทรงพระเยาว์ทรงได้ค่าขนม อาทิตยละครั้ง

๙. แม้จะได้เงินค่าขนมทุกอาทิตย แต่ยังทรงรับจ้างเก็บผัก ผลไม้ไปขาย เมื่อได้เงินมา ก็นำไปซื้อเมล็ดผักมาปลูกเพิ่ม

๑๐. สมัยพระเยาว์ทรงเลี้ยงสัตว์หลายชนิด ทั้ง สุนัข กระจับปี่ ไก่ นกขุนทอง ลิง แม้แต่งูก็เคยเลี้ยง ครั้งหนึ่งงูตายไป ก็มีพิธีฝังศพอย่างใหญ่โต

๑๑. สุนัขตัวแรกที่ทรงเลี้ยง สมัยทรงพระเยาว์เป็นสุนัขไทย ทรงตั้งชื่อให้ว่า 'บ๊อบบี้'

๑๒. ทรงฉลองพระเนตร (แว่นสายตา) ตั้งแต่พระชันษายังไม่เต็ม ๑๐ ขวบ เพราะครูประจำชั้นสังเกตเห็นว่า เวลาจะทรงจดอะไรจากกระดานดำ พระองค์ก็ต้องลุกขึ้นบ่อย ๆ

๑๓. สมัยพระเยาว์ทรงชนบ้าง หากสมเด็จพระเจ้าจะลงโทษ จะเจรจากันก่อนว่า โทษนี้ควรตีกี่ที ในหลวงจะทรงต่อรองว่า ๓ ที มากเกินไป ๒ ที พอแล้ว

๑๔. ระหว่างประทับอยู่สวีตเซอร์แลนด์นั้น ระหว่างพิน้องจะทรงใช้ภาษาฝรั่งเศส แต่จะใช้ภาษาไทยกับสมเด็จพระเจ้าเสมอ

สารบัญ เล่ม ๕

๑๕. ทรงได้รับการอบรมให้รู้จัก ‘การให้’ โดยสมเด็จพระย่าจะทรงตั้ง
กระป๋องออมสิน เรียกว่า ‘กระป๋องคนจน’ เอาไว้ หากทรงนำเงินไปทำกิจกรรม
แล้วมีกำไร จะต้องถูก ‘เก็บภาษี’ หยอดใส่กระป๋องนี้ ๑๐% ทุกสิ้นเดือน
สมเด็จพระย่าจะเรียกประชุม เพื่อถามว่าจะเอาเงินในกระป๋องนี้ไปทำอะไร เช่น
มอบให้โรงเรียนสอนคนตาบอด มอบให้เด็กกำพร้า หรือทำกิจกรรมเพื่อคน
ยากจน

๑๖. ครั้งหนึ่ง ในหลวงกราบทูลสมเด็จพระย่าว่า อยากได้รถจักรยาน
เพราะเพื่อนคนอื่น ๆ เขามีจักรยานกัน สมเด็จพระย่าก็ตอบว่า ‘ลูกอยากได้
จักรยาน ลูกก็ต้องเก็บค่าขนมไว้สิ หยอดกระป๋องวันละเหรียญ ได้มากค่อย
เอาไปซื้อจักรยาน’

๑๗. กล้องถ่ายภาพปล้องแรกของในหลวง คือ Coconet Midget
ทรงซื้อด้วยเงินสะสมส่วนพระองค์ เมื่อพระชนม์มไฟเพียง ๘ พรรษา

๑๘. ช่วงเกิดสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ทรงปั้นจักรยานไปโรงเรียน แทนรถพระที่นั่ง

๑๙. พระอัจฉริยภาพของในหลวง มีพื้นฐานมาจาก ‘การเล่น’ สมัยทรงพระเยาว์ เพราะหากอยากได้ของเล่นอะไร ต้องทรงเก็บสตางค์ซื้อเอง หรือประดิษฐ์เอง ทรงเคยหุน่ค้าขนมกับพระเชษฐา ซื้อชิ้นส่วนวิทยุ ทีละชิ้น ๆ แล้วเอามาประกอบเองเป็นวิทยุ แล้วแบ่งกันฟัง

๒๐. สมเด็จพระนางเจ้าทรงสอนให้ในหลวงรู้จักการใช้แผนที่ และภูมิประเทศของไทย โดยโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนเพาะช่าง ทำแผนที่ประเทศไทยเป็นรูปตัวต่อ เลื่อยเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ เพื่อให้ทรงเล่นเป็นจิ๊กซอว์

สารานุกรม เล่ม ๕

๒๑. ในหลวงทรงเครื่องดนตรีได้หลายชนิด เช่น เปียโน กีตาร์ แซกโซโฟน แต่รู้หรือไม่ว่าเครื่องดนตรีชิ้นแรกที่ทรงหัดเล่น คือ หีบเพลง (แอ็กคอร์ดเดียน)

๒๒. ทรงสนพระทัยดนตรีอย่างจริงจังจรัสพระชนม์ ๑๔-๑๕ พรรษา ทรงซื้อแซกโซโฟนมือสอง ราคา ๓๐๐ ฟรังก์ มาหัดเล่น โดยใช้เงินสะสม ส่วนพระองค์ครั้งหนึ่ง และอีกครั้งหนึ่งสมเด็จพระเจ้ายาออกให้

๒๓. ครูสอนดนตรีให้ในหลวงชื่อ เวย์เบรชท์ เป็นชาวอัลซาส

๒๔. ทรงพระราชนิพนธ์เพลงครั้งแรก เมื่อพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา เพลงพระราชนิพนธ์แรกคือ 'แสงเทียน' จนถึงปัจจุบัน พระราชนิพนธ์เพลงไว้ทั้งหมด ๔๘ เพลง

๒๕. ทรงพระราชนิพนธ์เพลงได้ทุกแห่ง บางครั้งไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องดนตรีช่วย อย่างครั้งหนึ่ง ทรงเกิดแรงบันดาลใจพระทัย ทรงฉวยซองจดหมาย ดีเส้น ๕ เส้น แล้วเขียนโน้ต ทำนองเพลงขึ้น เดียวนั้น กลายเป็นเพลง 'เราสู้'

๒๖. รู้ไหม...? ทรงมี พระอุปนิสัยสนใจ การถ่ายภาพ เหมือนใคร : เหมือน สมเด็จพระเจ้า และรัชกาลที่ ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

๒๗. นอกจากทรงโปรดการถ่ายภาพแล้ว ยังสนพระทัยการถ่ายภาพยนตร์ด้วย ทรงเคยนำภาพยนตร์ส่วนพระองค์ออกฉาย แล้วนำเงินรายได้มาสร้างอาคารสภากาชาดไทยที่ รพ.จุฬาฯ รพ. ภูมิพล รวมทั้งใช้ในโครงการโรคโปลิโอและโรคเรื้อนด้วย

๒๘. ทรงพระราชนิพนธ์ เรื่อง ‘นายอินทร์’ และ ‘ติโต’ ทรงเขียนด้วยลายพระหัตถ์ แล้วให้เสมียนพิมพ์ แต่ ‘พระมหาชนก’ ทรงพิมพ์ลงในเครื่องคอมพิวเตอร์

๒๙. ทรงเล่นกีฬาได้หลายชนิด แต่กีฬาที่ทรงโปรดเป็นพิเศษ ได้แก่ แบดมินตัน สก๊วช และเรือใบ ทรงเคยได้เหรียญทองจากการแข่งขันเรือใบประเภทโอเค ในกีฬาแหลมทอง (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น ‘กีฬาซีเกมส์’) ครั้งที่ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๑๐

๓๐. ครั้งหนึ่งทรงเรือใบออกจากฝั่งไปได้ไม่นาน ก็ทรงแล่นกลับฝั่ง และตรัสกับผู้ที่ยกยอมาเฝ้าฯ ว่า เสด็จฯ กลับเข้าฝั่ง เพราะเรือแล่นไปโดนทุ่นเข้า ซึ่งในกติกการแข่งขันเรือใบถือว่าฟาวส์ ทั้งๆ ที่ไม่มีใครเห็น แสดงให้เห็นว่าทรงยึดกติกามากแค่ไหน

๓๑. ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกของโลก ที่ได้รับสิทธิบัตรผลงานประดิษฐ์คิดค้นเครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำ หมุนช้า แบบท่อมลอย หรือ 'กังหันชัยพัฒนา' เมื่อปี ๒๕๓๖

๓๒. ทรงเป็นผู้ริเริ่มการพัฒนาเชื้อเพลิงน้ำมันจากวัสดุการเกษตรเพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทน เช่น แก๊สโซฮอลล์, ดีเซลฮอลล์ และน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ ต่อเนื่องเป็นเวลากว่า ๒๐ ปีแล้ว

สารบัญ เล่ม ๕

๓๓. องค์การสหประชาชาติได้ถวายรางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์แด่ในหลวง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เพื่อสดุดีพระเกียรติคุณพระราชกรณียกิจ ด้านการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนชาวไทย โดยมี นายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ เดินทางมาถวายรางวัลด้วยตนเอง

๓๔. พระนามเต็มของในหลวง : พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

๓๕. รักแรกพบของในหลวง และหม่อมสิริภคินี เกิดขึ้นที่สวิสเซอร์แลนด์ แต่เหตุการณ์ครั้งนั้น สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ฯ ทรงให้สัมภาษณ์ว่า 'น่าจะเป็นเกลียดแรกพบมากกว่ารักแรกพบ' เนื่องจากรับสั่งว่า จะเสด็จถึงเวลาบ่าย ๔ โมง แต่จริง ๆ แล้ว เสด็จมาถึงหนึ่งทุ่ม ช้ากว่าเวลานัดหมายตั้งสามชั่วโมง

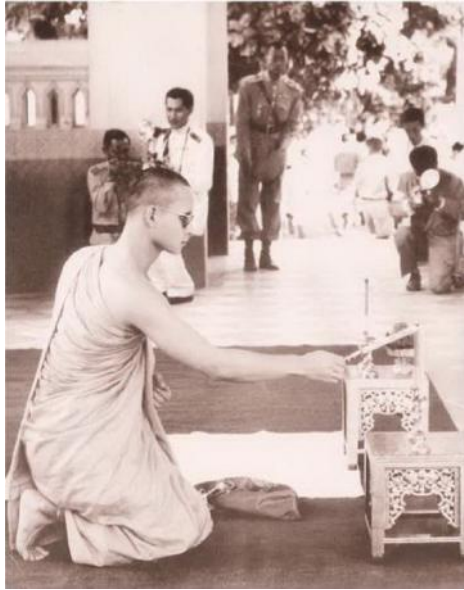
๓๖. ทรงหมั้นกับ ม.ร.ว. สิริกิติ์ กิติยากร เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๔๙๒ และจัดพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสที่วังสระปทุม เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๙๓ โดยทรงจดทะเบียนสมรสเหมือนคนทั่วไป ข้อความในสมุดทะเบียนก็เหมือนคนทั่วไปทุกอย่าง ปิดอากรแสตมป์ ๑๐ สตางค์ เสียค่าธรรมเนียม ๑๐ บาท

๓๗. หลังอภิเษกสมรส ทรง 'ฮั่นนี่มนู' ที่หัวหิน

๓๘. ทรงผนวช ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๙๙ และประทับจำพรรษา ณ วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นเวลา ๑๕ วัน

สารานุกรม เล่ม ๕

๓๙. ระหว่างทรงผนวช พระอุปัชฌาย์ และพระพี่เลี้ยง คือ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช

๔๐. ของใช้ส่วนพระองค์นั้น ไม่จำเป็นต้องแพง หรือต้องแบรนด์เนม ดังนั้น การถวายของให้ในหลวง จึงไม่จำเป็นจะต้องเป็นของแพง อะไรที่มาจากน้ำใจจะทรงใช้ทั้งนั้น

๔๑. เครื่องประดับ : ในหลวง ไม่ทรงโปรดสวมเครื่องประดับ เช่น แหวน สร้อยคอ ของมีค่าต่าง ๆ ยกเว้น นาฬิกา

๔๒. พระเกศาที่ทรงตัดแล้ว : ส่วนหนึ่งเก็บไว้ที่รัชชยเฉลิมพล เพื่อมอบแก่ทหาร อีกส่วนหนึ่งเก็บไว้สร้างวัดถ้ำมิ่งคด เพื่อมอบแก่ราษฎรที่ทำความงามความดีแก่ประเทศชาติ

๔๓. หลอดยาสีพระทนต์ ทรงใช้จนแบนราบเรียบ คล้ายแผ่นกระดาษโดยเฉพาะบริเวณคอหลอด ยังปรากฏรอยนูนเล็กลงไปจนถึงเกลียวคอหลอด ซึ่งเป็นผลจากการใช้ด้ามแปรงสีพระทนต์ช่วยรีดและกดเป็นรอยนูน

๔๔. วันที่ในหลวงเสียใจที่สุดคือ วันที่สมเด็จพระเจ้าเสด็จสวรรคต มีหนังสือเล่าไว้ว่า วันนั้นในหลวงไปเฝ้าแม่ถึงตีสี่ตีห้า พอแม่หลับจึงเสด็จ ฯ กลับเมื่อถึงวังทางโรงพยาบาลก็โทรศัพท์มาแจ้งว่าสมเด็จพระเจ้าสิ้นพระชนม์แล้วในหลวงรีบกลับไปโรงพยาบาล เห็นแม่นอนหลับตาอยู่บนเตียง ในหลวงคุกเข่าเข้าไปกราบที่อกแม่ ชบหน้านั่งอยู่นาน ค่อย ๆ เงยพระพักตร์ขึ้นมา น้ำพระเนตรไหลนอง

๔๕. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินจนถึงปัจจุบัน มีจำนวนกว่า ๓,๐๐๐ โครงการ

๔๖. ทุกครั้งที่เสด็จ ฯ ไปยังสถานที่ต่าง ๆ จะทรงมีสิ่งของประจำพระองค์ อยู่ ๓ สิ่ง คือ แผนที่ซึ่งทรงทำขึ้นเอง (ติดต่อเองปะกาวเอง) กล้องถ่ายรูป และดินสอที่มียางลบ

สารบัญ เล่ม ๕

๔๗. ในหลวงทรงงานด้วยพระองค์เองทุกอย่าง แม้กระทั่งการโรเนียวกระดาษที่จะนำมาให้ข้าราชการที่เข้าเฝ้า ฯ ถวายงาน

๔๘. เก็บร่ม : ครั้งหนึ่ง เมื่อในหลวงเสด็จ ฯ เยี่ยมโครงการ ห้วยสัตว์ใหญ่ เมื่อเฮลิคอปเตอร์พระที่นั่งมาถึง ปรากฏว่าฝนตกลงมาอย่างหนัก ข้าราชการและราษฎรที่เข้าแถวรอรับเปียกฝนกันทุกคน เมื่อทรงเห็นดังนั้น จึงมีรับสั่งให้องครักษ์เก็บร่ม แล้วทรงเยี่ยมข้าราชการและราษฎรทั้งกลางสายฝน

๔๙. ทรงศึกษาลักษณะอากาศทุกวัน โดยใช้ข้อมูลที่กรมอุตุนิยมวิทยานำขึ้นทุกเกล้า ฯ ร่วมกับข้อมูลจากต่างประเทศ ที่หามาเอง เพื่อป้องกันภัยธรรมชาติที่อาจก่อความเสียหายแก่ประชาชน

๕๐. โครงการสวนพระองค์สวนจิตรลดา เริ่มต้นขึ้นจากเงินส่วนพระองค์ จำนวน ๓๒,๘๖๖.๗๓ บาท ซึ่งได้จากการขายหนังสือดนตรีที่พระเจ้าเจน ดุริยางค์ จากการขายนมวัว ก็ค่อย ๆ เติบโตเป็นโครงการพัฒนามาจนเป็นอย่างที่เราเห็นกันทุกวันนี้

๕๑. เวลาที่พระราชอาคันตุกะเสด็จมาเยี่ยมชมโครงการ ฯ สวนจิตรลดา ในหลวงจะเสด็จ ฯ ลงมาอธิบายด้วยพระองค์เอง เนื่องจากทรงรู้ทุกรายละเอียด

๕๒. ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กราบบังคมทูลถามว่า เคยทรงเห็นรอยทรงเท้าบ้างหรือไม่ ในหลวงตอบว่า 'ความจริงมันน่าทอดยอยอยู่หรอก ! บางเรื่องมันน่าทอดยอย แต่ว่าฉันทอดไม่ได้ เพราะเดิมนั้นของเรานั้นสูงเหลือเกิน เดิมพันของเรา นั่นคือบ้านเมือง คือความสุขของคนไทยทั่วประเทศ'

๕๓. ทรงนึกถึงแต่ประชาชน แม้กระทั่งวันที่พระองค์ทรงกำลังจะเข้าห้องผ่าตัดกระดูกสันหลัง ในอีก ๕ ชั่วโมง (๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙) ยังทรงรับสั่งให้ข้าราชการบริพารไปติดตั้งคอมพิวเตอร์ เดินสายออนไลน์ไว้ เพราะกำลังมีพายุเข้าประเทศ พระองค์จะได้มอนิเตอร์ เมื่อน้ำท่วมจะได้ช่วยเหลือทัน

๕๔. อาหารทรงโปรด : ผัดผักทุกชนิด เช่น ผัดคะน้า ผัดถั่วงอก ผัดถั้วลันเตา

๕๕. ผักที่ไม่โปรด : ผักชี ต้นหอม และตั้งฉ่าย

๕๖. ทรงเสวยข้าวกล้องเป็นพระกระยาหารหลัก

สารานุกรม เล่ม ๕

๕๗. ไม่เสวยปลานิล เพราะทรงเป็นผู้เลี้ยงปลานิลคนแรกในประเทศไทย โดยใช้สระว่ายนํ้าในพระตำหนักสวนจิตรลดาเป็นบ่อเลี้ยง แล้วแจกจ่ายพันธุ์ไปให้กรมประมง

๕๘. เครื่องดื่มทรงโปรด : โอวัลตินเป็นพิเศษ เคยเสวยวันหนึ่งหลายครั้ง

๕๙. ที่วีช่องโปรด ทรงโปรดข่าวช่องฝรั่งเศสของยูบีซี เพื่อทรงรับฟังข่าวสารจากทั่วโลก

๖๐. ทรงฟัง จส.๑๐๐ และเคยโทรศัพท์ไปรายงานสถานการณ์ต่าง ๆ ใน กทม.ไปที่ จส.๑๐๐ ด้วย โดยใช้พระนามแฝง !

๖๑. หนังสือที่ในหลวงอ่าน : ตอนเช้าตื่นบรรทม ในหลวงจะเปิดดูหนังสือพิมพ์รายวันทั้งไทยและเทศทุกฉบับ และก่อนเข้านอนจะทรงอ่านนิตยสารไทมส์ นิวส์วิก เอเชียวิก ฯลฯ ที่มีข่าวทั่วทุกมุมโลก

๖๒. ร้านตัดเสื้อของในหลวงคือ ร้านยูโดย เจ้าของชื่อ ยูโดย ลากประเสริฐ ถวายงานตัดเสื้อในหลวงมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ เมื่อนายยูโดย เสียชีวิต ก็มีลูกชาย นายสมภพ ลากประเสริฐ มาถวายงานต่อจนถึงตอนนี้ก็เกือบ ๕๐ ปีแล้ว

๖๓. ห้องทรงงานของในหลวงอยู่ใกล้ห้องบรรทม บนชั้น ๘ ของตำหนักจิตรลดาราช เป็นห้องเล็กๆ ขนาด ๓ x ๔ เมตรภายในห้องมีวิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องพยากกรณ์ แผนที่ ฯลฯ

๖๔. สุนัขทรงเลี้ยง นอกจากคุณทองแดง สุวรรณชาติ สุนัขประจำรัชกาล ที่ปัจจุบันอยู่ที่พระราชวังไกลกังวลแล้ว ยังมีสุนัขทรงเลี้ยงอีก ๓๓ ตัว

๖๕. ในหลวง เกิดจากคำที่ชาวเหนือใช้เรียกพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า “นายหลวง” ภายหลังจึงเปลี่ยนเป็น ในหลวง

๖๖. ทรงเชี่ยวชาญถึง ๖ ภาษา คือ ไทย ละติน ฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมัน และสเปน

๖๗. อาชีพของในหลวง เมื่อผู้แทนพระองค์ไปติดต่อเอกสารสำคัญใดๆ ทรงโปรดให้กรอกในช่องอาชีพของพระองค์ว่า “ทำราชการ”

๖๘. ในหลวงทรงพระเนตรเทียมข้างขวา เป็นผลจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่เมืองโลซานน์ สวิตเซอร์แลนด์ รถพระที่นั่งชนกับรถบรรทุกอย่างแรง ทำให้เศษกระจกเข้าพระเนตรข้างขวา ตอนนั้นมี อายุเพียง ๒๐ พรรษา และทรงใช้พระเนตรข้างซ้ายข้างเดียว ในการทำงานบำบัดทุกข์บำรุงสุขประชาชนชาวไทยมาตลอดกว่า ๖๐ ปี

สารานุกรม เล่ม ๕

๖๙. ครั้งหนึ่งหนังสือพิมพ์อเมริกันลงข่าวลือเกี่ยวกับในหลวงว่า แสกซิโฟนที่ทรงอยู่เป็นประจํา นั้นเป็นแสกซิโฟนที่ทำด้วยทองคำเนื้อแท้บริสุทธิ์ ซึ่งได้มีพระราชดำรัสว่า “อันนี้ไม่จริงเลย สมมติว่าจริงก็จะหนักมาก ยกไม่ไหวหรอก”

๗๐. ปีหนึ่งๆ ในหลวงทรงเบิกดินสอแค่ ๑๒ แท่ง ใช้เดือนละแท่ง จนกระทั่งทุก

๗๑. หัวใจทรงเต้นไม่ปกติ ในหลวงเคยประชวรหนักจนหัวใจเต้นไม่ปกติ เนื่องจากติดเชื้อไมโคพลาสมา ขณะขึ้นเยี่ยมราษฎรที่อำเภอสะเมิง ติดต่อกันหลายปี

๗๒. รู้หรือไม่ว่า ในหลวงเป็นคนประดิษฐ์รูปแบบฟอนต์ภาษาไทยในคอมพิวเตอร์ที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ อย่าง ฟอนต์จิตรลดา ฟอนต์ภูพิงค์

สารานุกรม เล่ม ๕

๗๓. ในนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี จัดขึ้นที่อิมแพ็ค มีประชาชนเข้าชมรวม ๖ ล้านคน

๗๔. ในหลวงเริ่มพระราชทานปริญญาบัตรครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๓ จน ๒๙ ปีต่อมาจึงมีผู้คำนวณว่า เสด็จพระราชทานปริญญาบัตร ๔๙๐ ครั้ง ประทับครั้งละ ๓ ชม. ทรงยื่นพระหัตถ์พระราชทาน ๔๗๐,๐๐๐ ครั้ง น้ำหนักปริญญาบัตรฉบับละ ๓ ชีด รวมน้ำหนักทั้งหมด ๑๔๑ ตัน

๗๕. ดอกไม้ประจำพระองค์ คือ ดอกดาวเรือง

๗๖. สีประจำพระองค์คือ สีเหลือง

๗๗. นักรถหารสอง : ทรงรับสั่งกับข้าราชการบริพารเสมอว่า การนั่งรถคนละคันเป็นการสิ้นเปลือง ให้นั่งรวมกัน ไม่โปรดให้มีขบวนรถยาวเหยียด

๗๘. เคยได้ยินหรือไม่ว่า ในขณะที่เกิดความทุกข์ยากกับราษฎรนั้น ในหลวงของเราที่ร้อนรุ่มพระราชหฤทัย ไม่หลับไม่นอน ไม่ทรงบรรทม แต่จะทรงคิดหาทางแก้ไขเพื่อขจัดความทุกข์นั้นให้หมดไปโดยเร็ว ในขณะที่ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะข้าราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความลำบากเดือดร้อนนั้น กำลังนอนหลับสบาย หรือกำลังแสวงหาความสุขโดยไม่ใส่ใจกับหน้าที่ที่ควรจะทำ ทั้งๆ ที่ในฐานะของพระองค์นั้น ไม่จำเป็นต้องมานั่งเหนื่อยกับปัญหาอย่างนี้

๗๙. เคยได้ยินหรือไม่ว่า เวลาที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงงาน หรือทรงเยี่ยมราษฎรในที่ต่างๆ ไม่มีพระกระยาหาร (อาหาร) อะไรที่เลิศหรู บางครั้งบางหนก็เป็นเพียง ‘กะเพราไก่ไข่ดาว’ หรือ ‘ข้าวผัด’ ธรรมดาๆ นี้เอง ทั้งๆ ที่ในฐานะของพระองค์นั้น สามารถเสวยพระกระยาหารได้เลิศหรูที่สุดในแผ่นดิน หรือในโลกด้วยซ้ำ

สารานุกรม เล่ม ๕

๘๐. ยังมีเรื่องราวอีกมากมายที่เราสามารถทำได้ เพื่อให้เป็นเรื่อง แสดงว่าเรารักในหลวงจริง! อย่ารักในหลวงแต่ปาก แต่ขอให้รักด้วยใจเป็น เบื้องต้น แล้วรักด้วยการกระทำเป็นประจำต่อมา และอย่าทำเพื่อพระองค์ ท่านเพียงวันที่ ๕ ธันวาคม เพียงวันเดียว เพราะทำวันเดียวยังไม่ถือว่า 'รัก' พระองค์ท่านจริงแท้แน่นอน ทำให้ทุกวัน ตลอดปี ตลอดชีวิตได้ดียิ่งดี ก็ดูจาก 'ในหลวง' เป็นตัวอย่าง พระองค์ท่านไม่เคยทำเพื่อ 'ลูก' ของพระองค์ ท่านเพียงวันเดียว !

ความดีที่ว่ำนั้น พอจะบอกกันเป็นหลักได้ว่า ๑.ทำอะไรก็แล้วแต่ อย่าทำให้ใครเดือดร้อน, ๒.ทำอะไรก็แล้วแต่ อย่าทำให้ตัวเองเดือดร้อน, ๓.ทำอะไรก็แล้วแต่ มีประโยชน์ให้กับคนอื่น, ๔.ทำอะไรก็แล้วแต่ มีประโยชน์ กับตัวเอง

**ข่าวล่าสุด ในวันที่ (๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙) ปวงชนชาวไทยทั้ง ประเทศต่างร่ำไห้ เมื่อทราบข่าวการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ “ในหลวงเสด็จ สวรรคต” เมื่อเวลา ๑๕.๕๒ นาที

ขอบคุณข้อมูล <http://board.palungjit.com/fz/ในหลวง-ดวงใจของคนทั้งชาติ-๒๑๗๐๑๐.html>

เชิดชวนพสกนิกรชาวไทย

ร่วมน้อมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณ และถวายความอาลัยแด่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ร่วมพลังกันเปล่งเสียงร้อง "เพลงสรรเสริญพระบารมี"
พร้อมการบรรเลงดนตรีจากวงออร์เคสตรา เพื่อบันทึกภาพประวัติศาสตร์
และจัดทำเป็นภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดย น.จ.ชาติเฉลิม บุคค และทีมงาน

ในวันเสาร์ที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ บริเวณถนนหน้าพระลาน กำแพงพระบรมมหาราชวัง และท้องสนามหลวง
ขอความร่วมมือให้แต่งกายด้วยชุดดำสุภาพ

WWW.KAPOOK.COM

สารานนท์ เล่ม ๕

สาธารณณ์ เล่ม ๕

๒๕

หลายเรื่อง หลายสาธารณณ์ ที่คนมองเสร็จ

สาธารณณ์ เล่ม ๕

หลายเรื่อง การารส ระชาารมณ่ กัฒนบประเสริฐ

สาธารณณ์ เล่ม ๕

๒๕

หลายเรื่อง หากเรา ระวังการณ์ ที่คนมองเสร็จ

สารานนท์ เล่ม ๕

ภาพเช่นนี้ปรากฏทุกหนทุกแห่งในประเทศไทย แม้กระทั่งโรงเรียนอนุบาล

ឧទាហរណ៍ លេខ ៥

ក្រុមហ៊ុន កាតាស រដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា

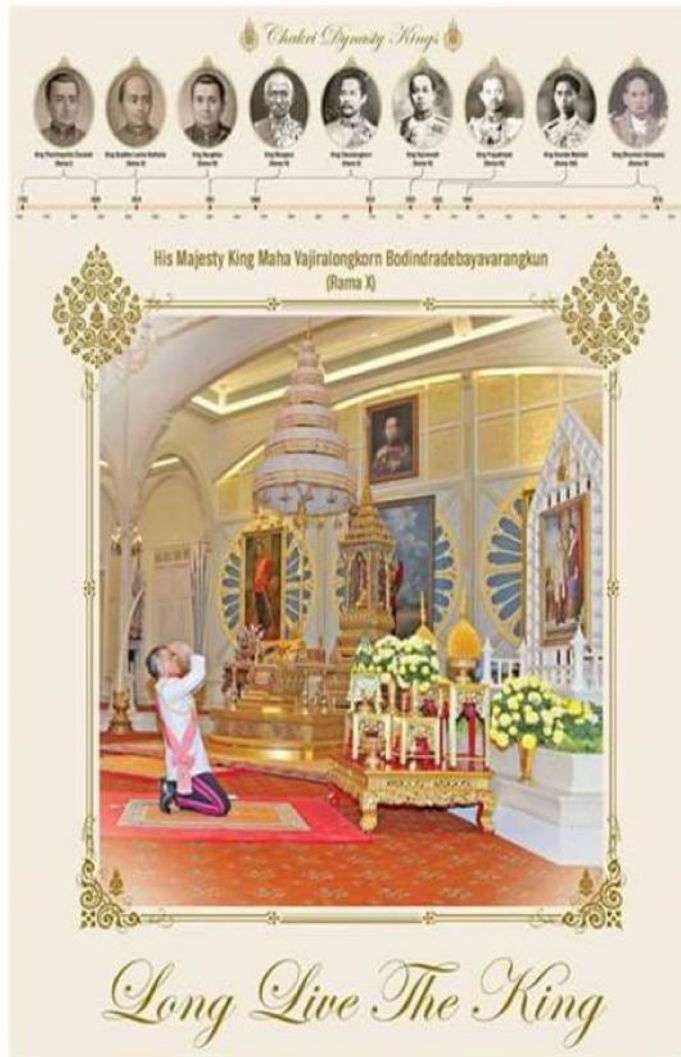

៣២

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

รัชกาลที่ ๑๐ ทรงครองราชย์สืบสันตติวงศ์แห่งจักรีวงศ์

คน ๔ แผ่นดิน

แผ่นดินที่ ๑

ผมเกิดวันที่ ๒ มกราคม ๒๔๗๖ เกิดในรัชสมัยรัชกาลที่ ๗ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร (พระราชสมภพ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๓๖ - สวรรคต ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๔) เป็นพระมหากษัตริย์สยามรัชกาลที่ ๗ ในราชวงศ์จักรี เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันพุธ แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีมะเส็ง เวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา หรือตรงกับวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ ๗๖ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระองค์ที่ ๙ ในสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ขึ้นเสวยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ และทรง

สารานุกรม เล่ม ๕

สละราชสมบัติเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ (นับศักราชแบบเก่า) รวมดำรง
สิริราชสมบัติ ๙ ปี เสด็จสวรรคต เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๔
รวมพระชนมพรรษา ๔๗ พรรษา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว ขึ้นเสวยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๔๖๘ และทรงสละราชสมบัติเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗
(นับศักราชแบบเก่า) รวมดำรงสิริราชสมบัติ ๙ ปี

ผมมีโอกาสได้มีบุญอยู่ได้พระบรมโพธิสมภารของพระองค์เพียง ๒
มกราคม ๒๕๗๖ ถึงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๗๗ นับเวลาได้เพียง ๑ ปีกับ ๒ เดือน
เศษๆ เท่านั้นเอง เด็กอายุหนึ่งขวบจะไปรู้ประสีประสาอะไร

เมื่อผมไปค้ำของเก่าเก็บของผม ก็ปรากฏว่า ผมได้สะสมสมบัติ
โบราณในแผ่นดินนี้ไว้หนึ่งอย่างคือ “ธนบัตรฉบับละ ๑ บาท” ที่ออกใช้เมื่อวันที่
๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ ด้านหน้าบอกมูลค่าของธนบัตร และลายเซ็น
เสนาบดีเท่านั้น แต่ไม่มีพระบรมฉายาลักษณ์ และด้านหลังเป็นภาพ
พระราชพิธีแรกนาขวัญ

ธนบัตรฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผมก็ยังเก็บรักษา
เอาไว้ได้อยู่ ยังไม่เอาไปขายมาเลี้ยงชีพแต่อย่างใด ตกลงผมสะสมสมบัติใน
แผ่นดินที่ ๑ ของชีวิต ไว้ได้แค่บาทเดียว

ผมจำได้ว่าเมื่อผมยังเด็กๆ เรายังมีเหรียญ ๑ สตางค์ใช้ เป็นเหรียญ
ทองแดง ขนาดประมาณเท่าๆ กับเหรียญสิบบาทในปัจจุบัน ผมจำได้ว่าได้เก็บ
เอาไว้ ๒-๓ เหรียญ มาถึงวันนี้ก็หาไม่พบแล้ว น่าเสียดาย และมีเหรียญ ๕
สตางค์ และ ๑๐ สตางค์ เป็นเหรียญเงิน เหรียญเหล่านี้ ตรงกลางมีรู

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

เอาไว้ให้ผู้คนสมัยนั้นเก็บร้อยเป็นหวง เป็นพวง ดิเกจึงเอาไปร้องเวลาออก
แขกว่า “เอ เอ เอ เอ” สตางค์มีราง ก็คือสตางค์มีรู”
เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เนื่องในวโรกาสเฉลิมวันพระราช
สมภพครบ ๑๐๐ ปี องค์การศึกษาและวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ
ยูเนสโกได้ยกย่องให้พระองค์ เป็นบุคคลสำคัญของโลก

แผ่นดินที่ ๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร (พระราชสมภพ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๘ - สวรรคต ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๙) เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันอาทิตย์ ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู ณ เมืองไฮเดลแบร์ก ประเทศเยอรมนี ตรงกับวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นพระโอรสในสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ามหิตลอดุลยเดช กรมขุนสงขลานครินทร์ (ภายหลังดำรงพระอิสริยยศ เป็นสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก) และหม่อมศรีสรวงวาลัย (ภายหลังดำรงพระยศเป็น "สมเด็จพระศรีนครินทร์บรมราชชนนี") มีพระเชษฐภคินีและพระอนุชาร่วมพระชนกชนนีอีก ๒ พระองค์ ได้แก่ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช (ภายหลังทรงขึ้นครองราชสมบัติเป็นพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช)

สารานุกรม เล่ม ๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล เสด็จขึ้น
ครองราชย์สมบัติเป็นพระมหากษัตริย์ ลำดับที่ ๘ แห่งราชวงศ์จักรี เมื่อวันที่
๒ มีนาคม ๒๔๗๗

ผมเกิดวันที่ ๒ มกราคม ๒๔๗๖ ดังนั้น ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๔๗๗
ผมจึงได้เข้าไปสู่แผ่นดินที่ ๒ และพระองค์สวรรคตเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙

สารานุกรม เล่ม ๕

โดยถูกลอบปลงพระชนม์ ผมยังเป็นเด็กเล็ก ก็ยังไม่ได้รับทราบพระราชกรณียกิจมากมายนัก เป็นสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ แต่สมบัติที่ผมได้สะสมเอาไว้เป็นที่ระลึกที่ยังคงเหลืออยู่ก็คือธนบัตรชนิดต่างๆ เป็นธนบัตรที่ได้รับการจัดพิมพ์ขึ้นภายใต้ความจำกัดต่าง มีธนบัตรหลายชนิดที่ผมยังเก็บเอาไว้ได้มีดังนี้ครับ

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สาธารณณ์ เล่ม ๕

ตารางที่ ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

สาธารณณ์ เล่ม ๕

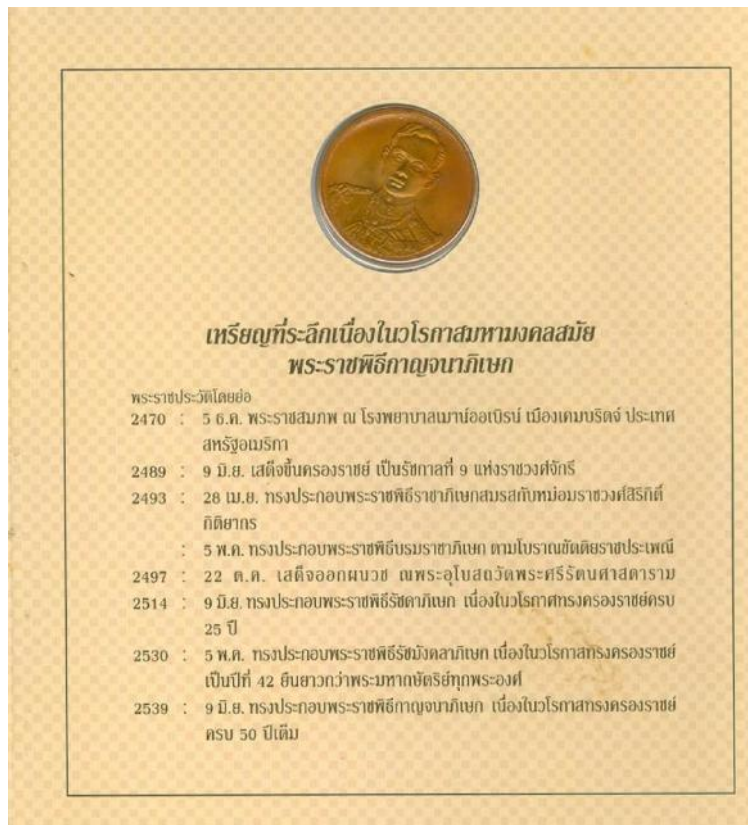
แผ่นดินที่ ๓

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เป็นพระมหากษัตริย์รัชการที่ ๙ แห่งราชวงศ์จักรี เสด็จครองพระราชสมบัติ ตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ ผมมีชีวิตอยู่ได้พระบรมสมภารของล้นเกล้าฯ พระองค์นี้อยู่ยาวนาน ได้รับพระราชทานพระบรมราโชวาทและได้น้อมนำมาดำรงชีวิตในส่วนใหญ่ของตนเองเสมอมา จนกระทั่งพระองค์ได้เสด็จสู่สวรรคาลัย เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ และยังนำมาสอนลูกสอนหลานตลอดมา จนผมจะอายุ ขึ้น ๘๔ ปี ความทรงจำของผมในพระราชกรณียกิจนานาประการของพระองค์เหลือคณานับ ผมได้นำภาพที่ปวงชนชาวไทยได้ส่งเสด็จฯ ที่เราจะไม่เคย ได้รับทราบที่เกิดขึ้นที่ใดในโลกนี้ ผมกล้าพูดได้ว่า “ONLY IN THAILAND” (หน้า ๒๕-๓๓)

สารานุกรม เล่ม ๕

ธนบัตรที่ผมได้พิจารณาแล้วว่า น่าสะสมเอาไว้อยู่ข้างนั้น ใครของนำมาขอदानผู้อ่านดูบ้าง

สารานุกรม เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

สารานุกรม เล่ม ๕

แผ่นดินที่ ๔

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร พระนามเดิมของพระองค์ เดิมว่า สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ บรมจักรยาดิศรสันตติวงศ เทเวศรธำรง สุบริบาล อภิคุณูปการ มหาศาลาคุณเดชะ ภูมิพลนเรศวรางกูร กิตติสิริสมบูรณสวางควัฒน์ บรมขัตติยราชกุมาร ซึ่งเป็นพระราชโอรสเพียงพระองค์เดียว ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ขึ้นทรงราชย์เป็น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตามกฎหมายเถียรบาล เมื่อวันที่อังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

The Secret of Old Life!

เรื่องเล็ก แต่ไม่ลับ สำหรับเตรียมตัวเข้าสู่วัย ๘๘ ปี

- Before middle age – Do not fear!
ก่อนเข้าวัยกลางคน - ต้องไม่มีสิ่งใดที่น่าสะพรึงกลัวเลย
- After middle age – Do not regret!
หลังวัยกลางคน - อย่าเอาความโศรกเศร้าใจมาเป็นเจ้าเรือน
- Enjoy your life when you can!
จงดำเนินชีวิตให้มีความสุข สนุกสนาน ร่าเริงให้เต็มที่เถิด

๕๗

หลายเรื่อง หลากรส รวยอารมณ์ กับตนเองประเสริฐ

สารานุกรม เล่ม ๕

- Do not wait till you cannot even walk just to be sorry and regret.
- อย่าเพิ่งรอวันแล้ววันเล่า จนเดินไม่ไหว ทั้งชีวิตไว้ให้จมปลักอยู่กับความโศรกเศร้าเสียใจ
- As long as with physically possible visit places you wish to visit.
- ตราบที่สภาพร่างกาย/เศรษฐกิจ อำนาจ ประสงค์จะไปแห่งไหน ตำบลใด ก็จงไปเถิด
- When there is opportunity to get together with old classmates, compmanions, old friends do it.
- เมื่อมีโอกาสสังสรรค์กับเพื่อนนักเรียนเก่า ผู้ที่รู้จักนับถือคุ้นเคย เพื่อนรุ่นเก่าก็ก ก็จงรีบไขว่คว้าฉวยโอกาสเสียเถิด
- The gathering is not just eating, its just is that there .. Not much time left.
- การพบปะกันคงไม่เพียงแต่ไปร่วมรับประทานอาหารกัน แต่เพราะเวลาที่จะได้พบปะกันมันเหลือน้อยลงทุกๆ วันต่างหาก
- Money kept in the banks may not really yours.
- ทรัพย์สินเงินทองที่ฝากไว้กับธนาคารนั้น วันหนึ่งอาจไม่ใช่สมบัติของเราตลอดไปแน่นอน
- When there is time to spend – just spend, treat yourself well as you're getting old!
- มีเวลาพอจะจับจ่ายในสิ่งที่จำเป็น – จงใช้จ่ายให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองไปเถิด เพราะเราก็จะชราไปข้างหน้ามากขึ้นทุกวันอยู่แล้ว

สารานุกรม เล่ม ๕

- What ever you feel like eating, just eat! The most opportunity to be happy.
- เมื่อเกิดอยากจะรับประทานอาหารที่ดีๆ อะไร ก็จงรับประทานเถิด เป็นโอกาสสุดยอดที่จะตัดดวงความสุขโดยแท้
- Foods which are good for health - eat often and more, but that is not everything
- อาหารประเภทใดที่มีประโยชน์บำรุงสุขภาพ รับประทานให้บ่อย ให้มาก แต่ไม่จำเป็นจะต้องทุกประเภทไปเสียหมด
- Things which are not good for health – eat less once a while- but not abstain from them totally.
- อาหาร เครื่องดื่มประเภทใดที่จะบั่นทอน ทำลายสุขภาพ รับประทานให้น้อย นานๆครั้ง แต่ไม่จำเป็นจะต้องงดไปเสียหมดอย่างเด็ดขาด

๕๕

หลายเรื่อง หลายรส รวยอารมณ์ กับคนปวงสารัญ

สารานุกรม เล่ม ๕

- Treat sickness with optimism - whether you are poor or rich.
- จงรักษาความเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยทัศนคติที่ดี ด้วยความคาดหวังที่ดี ไม่ว่าตนเองจะยากดีมีเงินก็ตาม
- Everyone go through birth, aging, sickness and death. There is no exception – that's life.
- ไม่ว่าใครๆ ก็ต้องผ่านการเกิด แก่ เจ็บ ตายด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีผู้ใดจะหลีกเลี่ยงไปได้ นี่คือสัจธรรมแห่งชีวิต
- Do not be afraid or worried when you are sick. Settle all the outstanding issues before hand and you will be able to leave without regret.
- เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย อย่ากลัวและวิตกกังวล จัดการเรื่องราวที่สำคัญต่างๆ ไว้ล่วงหน้าให้เรียบร้อย และเราจะจากไปโดยไม่มีความห่วงกังวลเสียใจ
- Let the doctor handle your body.
ร่างกายของเรา จงมอบให้แพทย์เป็นผู้ดูแลรักษาพยาบาล
- Let God/nature handle your life.
ชีวิตของเรา มอบให้แก่พระองค์และธรรมชาติเป็นผู้ปกป้องคุ้มครอง
- But be in charge of your own mood.
- แต่ก็ต้องให้อยู่ในความควบคุมอารมณ์ของตนเองให้ได้
- If worries can cure your sickness, then go ahead and worry!
- หากความวิตกกังวลจะรักษาความเจ็บไข้ได้ป่วยของเราได้ ก็จงกังวลต่อไปเถิด

- If worries can prolong your life, then go ahead and worry!
 - หากความวิตกกังวลจะยืดชีวิตของเราให้ยาวนานต่อไปได้ ก็จงกังวลต่อไปเถิด
 - If worries can exchange for happiness, then go ahead and worry!.
 - หากความวิตกกังวลจะสามารถแลกเปลี่ยนเอามาเป็นความสุขของเราได้ ก็จงกังวลต่อไปเถิด
 - Our kids will make thier own fortune.
 - ปล่อยให้เด็ก ๆ ลูกหลานของเรากำหนดชะตาชีวิตอนาคตของเขาเองเถิด
1. Your own body rely on yourself in the pay more attention to health, you can only on yourself in this.
 ๑. ร่างกายของเรา ขึ้นอยู่กับตัวเราเองเป็นผู้ลิขิต เป็นผู้พิทักษ์ดูแล ทุกเรื่องทุกอย่างขึ้นกับตัวเราเองโดยแท้
 2. Retirement funds – money that you have earned, it is best to keep them yourself.
 ๒. เงินบำนาญ บำนาญ เงินสะสมต่าง ๆ ที่เก็บออมเอาไว้ เก็บรักษาไว้กับตัวเองเพื่อให้หยิบฉวยใช้ได้ตามความจำเป็น (อย่าให้ผู้ใดหยิบยืม เวลาต้องการจะใช้ มักจะมีปัญหาเสมอ วลีของผู้มั่งคั่ง ลูกหนึ่งคนหนึ่ง – ไม่มีไม่หลบ ไม่หนี ไม่ใช่)
 3. Your old companions treasure with your other half, one of you will leave first.
 ๓. สมบัติล้ำค่าอีกอย่างก็คือ ผู้ที่เคารพนับถือ รักใคร่ คู่กันเคยกันมาแต่เก่าก่อน เป็นสมบัติล้ำค่าในช่วงกึ่งหลังของชีวิตเรา สักวันไม่มีใครต่อใครสักคน ก็อาจจะจากเราไปก่อนก็ได้

สารานุกรม เล่ม ๕

4. Your old friends - seize every opportunity to meet up with your friends, such opportunity will become rare as time goes by.
๔. เพื่อนเก่าๆ รุ่นเก๋าก็ก็คือสมบัติล้ำค่า จงคว้าโอกาสที่จะไปร่วมพบปะสังสรรค์กันยิ่งเวลาผ่านไปนานวัน ยิ่งจะหาโอกาสได้ยากยิ่งขึ้น
- Things you must do everyday - smile and laugh.
สิ่งพึงต้องปฏิบัติทุกวัน คือ ยิ้ม และหัวเราะ
 - Running water does not flow back.
สายน้ำไหลไปแล้ว ไม่มีวันจะไหลทวนกลับ
 - C'est la Vie!
 - So is life!
ชีวิตก็เป็นเช่นนี้แหละหนอ! นี่แหละชีวิต

ความสุขที่พึงปรารถนา มีอยู่อย่างน้อย ๖ ประเภทสุข

๑. สุขสบาย หมายถึงมีความสุขภาพดี ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต
๒. สุขสนุก ได้ร่วมทำกิจกรรมที่เราชอบ อาสาทำงานเพื่อสาธารณะประโยชน์ สนุกไปกับสิ่งที่ได้ทำ พบปะสังสรรค์กับมิตรสหาย สนุกกับการให้ทาน ให้อภัย
๓. สุขสง่า มีผู้คนยอมรับนับถือ แต่งกายให้ถูกกาลเทศะ รู้จักจังหวะชีวิต รู้จักวางตัวให้เหมาะสมกับฐานะ แต่งกายสะอาด ไม่ซอมซ่อ ไม่ “ยัด ย่น ยับ ยุ่ย”
๔. สุขสงบ มีใจใฝ่ธรรม ทำให้สงบแล้วจะบังเกิดสุข ทุกศาสนามีทางขึ้นนำ อยู่แล้ว รู้จักเมตตา ไม่ใช่เพียงแต่ นุ่งขาว ห่มขาว พอเข้าวัดเป็นมนุษย์ ครั้นออกนอกประตูวัดก็เกรี้ยวกราดยิ่งกว่าปีศาจอาละวาด มือถือสาก ปากถือสิน(เงิน)
๕. สุขสว่าง มีจิตใจใฝ่ในการเรียนรู้ ให้ทันสมัย ไม่ตกยุค
๖. สุขสำเร็จ หลังประกอบกิจกรรมได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ก็จะบังเกิดสุข

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สารานันต์ เล่ม ๕

- BE WHO YOU ARE. Make yourself happy.
- จงดำเนินชีวิตประครองตนให้บังเกิดสุข ให้เหมาะสมแก่ฐานะ ไม่ฟุ้งเพื่อ
เห่อเหิม
- Bless you!
- ขออำนาจคุณพระรัตนตรัยคุ้มครองผู้ที่คิดดี ประกอบกรรมดี ทุก ๆ ท่าน
ขอจงประสบ แต่ความสุขสวัสดิ์ให้บังเกิดแก่ทุก ๆ ท่าน

For all the old who want to be young and
For the young who want to be forever young!

เดลินิวส์ : 23 พฤษภาคม 2534

ได้ชื่อนักวิจัยดีเด่นปี 34 มีรางวัลเหรียญทองคำ

<p>นายอภิชาติ อรุณินท์ เลขาธิการ คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ แถลงว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้ประกาศเชิญชวนให้องค์กรต่าง ๆ เสนอชื่อนักวิจัยเข้ารับการ</p>	<p>คัดเลือกเพื่อประกาศเกียรติคุณเป็นนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี 2534 นั้น บัดนี้คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติได้มีมติให้ประกาศเกียรติคุณนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติประจำปี 2534 แล้ว ดังนี้ สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้แก่ นายประเสริฐ ทองเจริญ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย ได้แก่ นายสำรวย สังข์สะอาด คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสาขาวิทยาศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ได้แก่ นายอมร รักมาศัตย์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒน-</p>	<p>บริหารศาสตร์ เลขาธิการ คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติชี้แจงว่า นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติหมายถึงนักวิจัยไทยที่ได้อุทิศตนให้กับการวิจัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องในกลุ่มวิชาการหรือสหวิทยาการอย่างต่อเนื่อง มีผลงานวิจัยดีเด่นที่แสดงถึงความกตริริเริ่ม และเป็นผลงานวิจัยที่ทำสะสมกันมาทั้งเป็นผู้ที่มีจริยธรรมของนักวิจัยจนเป็นที่ยอมรับและยกย่องในวิชาการนั้น ๆ สมควรเป็นแบบอย่างแก่นักวิจัยผู้อื่น โดยผู้ได้รับการประกาศเกียรติคุณเป็นนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ จะได้รับรางวัลเหรียญทองคำเชิดชูเกียรติด้วย</p>
---	--	---

ATTITUDE

ในบทความต่อไปนี้ท่านผู้อ่านคงคิดว่าหมอประเสริฐกำลังชวนเล่นเกมปัญญาปวกเปียก เล่นขายของ เพราะผมกำลังจะชวนท่านบวกเลขแบบคณิตศาสตร์ประถมต้น คือ หนึ่งบวกหนึ่งเป็นสอง, สองบวกสองเป็นสี่, สามบวกสามเป็นหก, หกบวกหกเป็นสิบสอง.....

เอาละครับ เตรียมเล่นเกมกับผม จะเอากระดานชนวนมาเขียน หรือท่านจะเอากระดาษมาจด แล้วตั้งแถวบวกเลข

สารบัญ เล่ม ๕

เอาเครื่องคิดเลขอิเล็กทรอนิกส์ หรือแคลคูลเตอร์เอาเครื่องโทรศัพท์
สมาร์ทโฟนเครื่องละ ๓-๔ หมื่นบาทเศษ หรือโทรศัพท์โมบายล์ธรรมดาราคา
๖๙๐ บาทที่ผมก็มีใช้ที่มีโปรแกรมบวกเลข โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ ไอแพด
มินิไอแพด หรือเครื่องคิดเงินตามห้างสรรพสินค้าหรือร้านสะดวกซื้อ หรือ
จะใช้ลูกคิดของดั้งเดิมของจีน ที่ฝรั่งเรียกว่า abacus ที่หลาย ๆ คนทุกวันนี้
ไม่รู้จักแล้ว แต่ผมยังเก็บรักษาไว้อยู่หนึ่งอัน หรือจะคิดบวกเลขในใจก็ได้
แล้วแต่จะหาได้ไม่ผิดกติกาทั้งนั้น

กระดานชนวน อุปกรณ์ที่ผมใช้เรียนเมื่อค่อนข้างดวรวรรษาแล้ว
วันหนึ่ง คุณหมอบุณยมิตร ชุณหสฤทธิวัฒน์ท่านเอา “แท็บเล็ต” รุ่นโบราณนี้
มาฝากผม ซึ่งผมดีใจมากกว่าได้ “ไอแพด” รุ่นนำสมัยเสียอีก ทำให้ผมระลึก
ถึงวันเก่า ๆ ที่เราอ่านออก เขียนได้ ก็เพราะแท็บเล็ตโบราณนี้แหละ แต่ผม
ก็ยังขาดดินสอ ดินสอที่ใช้เขียนบนกระดานนี้เรียกว่าดินสอหินชนวน
เขียนแล้วลบทิ้ง เขียนใหม่ได้

เครื่องคิดเลขที่เรียกว่า “ลูกคิด-abacus” พ่อค้าคนจีนจะใช้
บวก-ลบได้คล่องแคล่วมาก เจ้าสัวรุ่นพ่อ เจ้าของธนาคารใหญ่ เจ้าของ
กิจการใหญ่ ๆ ทุกวันนี้เคยผ่านมาแล้วทั้งนั้น

อุปกรณ์สี่ขาทางด้านขวามือ เป็นเครื่องคิดเลขอิเล็กทรอนิกส์
ขนาดมือถือก็ได้ ตั้งโต๊ะก็ได้

ผมได้รับข่าวสารจากท่านที่นับถือกันท่านหนึ่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
หรือที่เราเรียกกันทั่วไปว่า อี-เมล บางคนก็เรียกเพี้ยนไปตามวัยว่า “อีแมว”
มีเรื่องเกี่ยวกับ attitude อยู่ อ่านแล้วน่าสนใจ ก็เลยเอาเป็นหัวข้อมาเล่าขยาย
ความแบ่งปันกัน

ชื่อหัวข้อจดหมายเป็นภาษาอังกฤษว่า

“A small truth to make life 100%” หรือ

ในภาษาไทยจะถอดความง่าย ๆ ก็คือ

“ความจริงเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการทำให้เราดำรงชีพให้ได้สมบูรณ์เต็ม
๑๐๐%”

สารานุกรม เล่ม ๕

ตรงนี้แหละครับ ที่ท่านผู้อ่านจะต้องออกแรงเล่นเกมปัญญา
ปวกเปียกที่วุ้นกับผมกันสักหน่อย คือเล่นบวกลบเลข หนึ่งบวกหนึ่งเป็นสอง
นั่นแหละครับ

คำว่า Attitude

ตามปทานุกรม อังกฤษ-ไทย ของ สอ. เศรษฐสุนทร ฉบับมาตรฐาน
ของตัวผม ที่ผมใช้มาค่อนศตวรรษมาแล้ว ตั้งแต่เล่มเก่าจนขาดกะรุ่งกะริ่ง
ฉบับพิมพ์ที่โรงพิมพ์ประชาช่างของคุณแสง เหนียวกุล พ.ศ. ๒๕๙๓ ราคา
เล่มละ ๖๐ บาท แต่จำได้ว่า ผมซื้อต่อมาจากรุ่นพี่คนหนึ่งในราคา ๔๐ บาท
มาถึงฉบับปรับปรุงและพิมพ์ใหม่ อังกฤษ-ไทย ของ ส. เศรษฐสุนทร ฉบับ
ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัท สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด จัดทำเป็น
เล่มที่น่ามีไว้ประจำโต๊ะ ชุดละ ๒ เล่ม ราคาชุดละ ๑,๒๕๐ บาท คราวนี้ไม่มีใคร
เอามาขายต่อ ซื้อเอาไว้กว่า ๒ ทศวรรษแล้ว

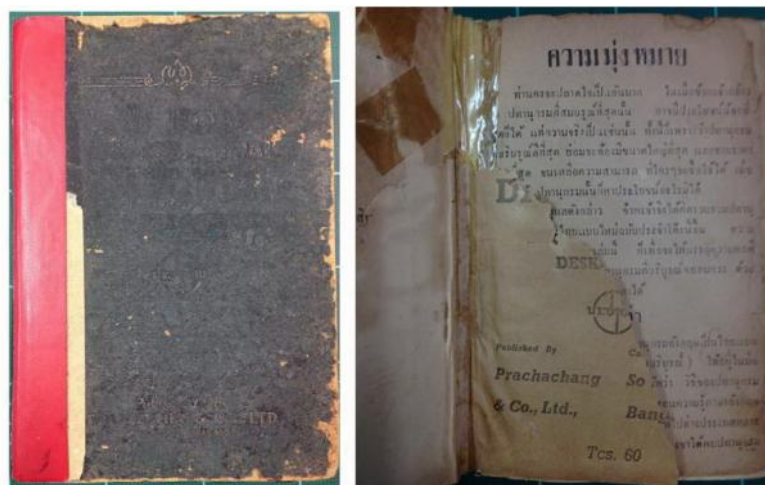
ผมก็ยังเก็บเล่มเก่า ฉบับ พ.ศ. ๒๕๙๓ ไว้บนชั้นหนังสือ เก็บเอาไว้ก็
เกินกิจชีวิตของผมแล้ว เก็บเอาไว้อ้างอิงอยู่เสมอ ผมว่ามันคล้าสลิคดี
ฉบับอังกฤษเป็นอังกฤษ ฉบับออกฟอร์ด ผมก็มีใช้ แต่เรามักงาย เพราะ
ภาษาอังกฤษไม่แข็งแรงนัก ฉบับอังกฤษเป็นไทยใช้สะดวกกว่า และผมยังมี
“New Model Thai-English Dictionary” Desk Edition compiled by So
Sethaputra. ฉบับพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ไว้ที่โต๊ะเอาไว้ยามขัดสนนี้ภาษาไทย
อยากจะแปลเป็นภาษาอังกฤษคิดไม่ออกก็ต้องอาศัยคุณ สอ ช่วยครับ
ภาษาอังกฤษเองก็มีคำพ้องอยู่ อยากจะแลให้สละสลวยหน่อยก็ต้องค้นหาใน
synonym ฉบับพ็อกเก็ตบู๊คของ Thorndike ที่ผมซื้อไว้ หรือมีคนให้มา หรือมี
คนให้ยืมใช้แล้วผมลืมคืนเจ้าของ ผมก็จำไม่ได้แล้ว แต่ก็ยังเก็บเอาไว้จน
กะรุ่งกะริ่งไปตามวัยของผม

สารานุกรม เล่ม ๕

ส่วนอีกเล่ม ที่ผมใช้อยู่ข้างตอนยังอยู่ชั้นมัธยมต้น ใช้มาจนเป็น
นิสิตมหาวิทยาลัย คือปทานุกรม อังกฤษ-ไทย ฉบับของหม่อมหลวง มานิจ
ชุมสาย เล่มเล็กๆ เล็กกว่าขนาดพ็อคเก็ตบุ๊กเกือบเท่าตัว โตว่ากำปั้นของเรา
หน่อย ตัวหนังสือก็เล็ก แต่ระยะหลังก็ใช้น้อยกว่าฉบับแรก ยิ่งวัยชรา
ต้องอาศัยแว่นตาช่วย เลยไม่ได้เก็บไว้ เพราะไม่มีใครได้ใช้

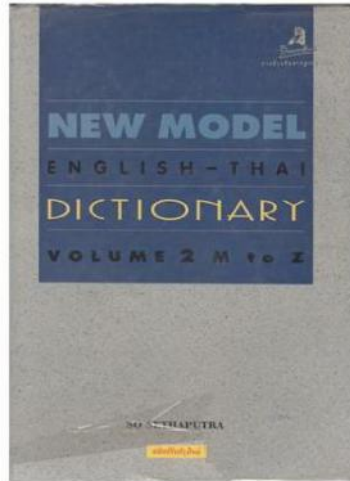
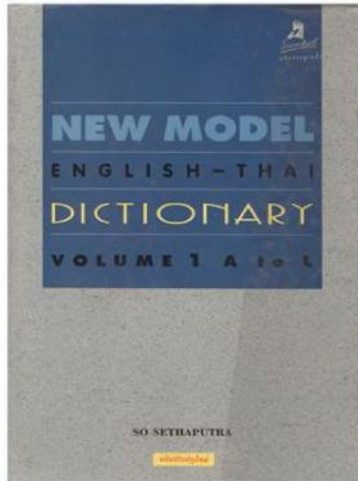
ฉบับ สอ เศรษฐบุตรท่านแปลคำว่า attitude ว่า ท่าทาง ที่ทำ
ตามพจนานุกรม ไทย-อังกฤษ ฉบับ “ดำเนิน-เสถียรพงษ์”
ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๒ ท่านให้คำว่า ทักษ์ ตรงกับคำว่า attitude
สอ เศรษฐบุตร ฉบับ “ไทย-อังกฤษ” ท่านให้คำว่า “ทักษ์” ว่า
ตรงกับคำว่า vision, sight, view เป็นต้น ก็เลือกเอาตามแต่ชอบก็แล้วกันครับ

พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ของ สอ เศรษฐบุตร ฉบับ พิมพ์ พ.ศ. ๒๔๕๓
โรงพิมพ์ประชาชนจำกัด ราคาหน้าปก ๖๐บาท

สารบัญ เล่ม ๕

ฉบับปรับปรุงและพิมพ์ใหม่ อังกฤษ-ไทย ของ สอ เศรษฐบุตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๔๒
บริษัท สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด ราคาหน้าปก ๑,๒๐๐ บาท/ชุด ๒ เล่ม

หม่อมหลวงมานิจ ชุมสาย

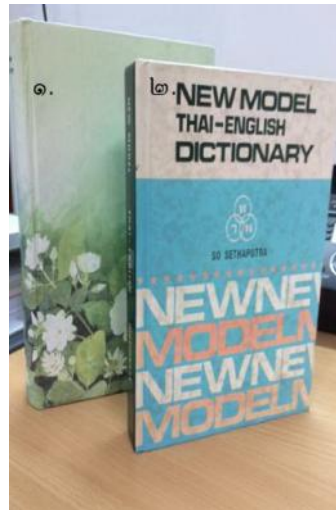

ศาสตราจารย์พิเศษเสฐียรพงษ์ วรรณปก

สารานุกรม เล่ม ๕

Edward L. Thorndike

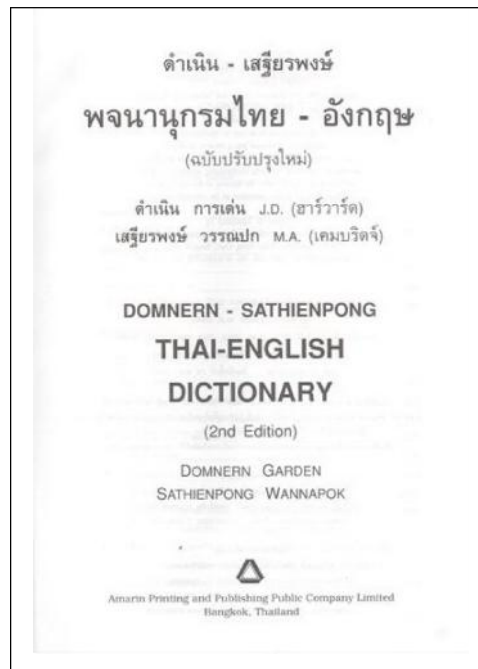
พจนานุกรม ไทย-อังกฤษ ๒ ฉบับ
๑. ฉบับ ดัชนี-เสถียรพงษ์ และ
๒. ฉบับ สอ เศรษฐบุตร

๓๓

หลายเรื่อง หลายรส รวยอารมณ์ กับหนังสือประเสริฐ

สารบัญ เล่ม ๕

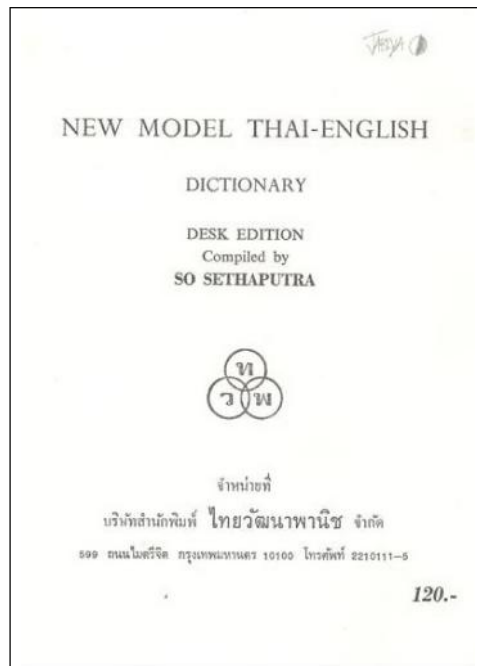

ถ้าจะพิจารณาให้มากขึ้นกว่าคำแปล หลาย ๆ คำนั้น น่าจะมีคำอธิบายขยายความมีความหมายลึกซึ้งไปยิ่งกว่านั้นอีก
ผมไปค้นดูความหมายของ attitude ใน google แล้ว ได้คำจำกัดความจาก business dictionary.com ท่านว่าไว้ดังนี้ครับ

Definition

A predisposition or a tendency to respond positively or negatively towards a certain idea, object, person, or situation.

สารบัญ เล่ม ๕

Attitude influences an individual's choice of action, and responses to challenges, incentives, and rewards (together called stimuli).

Four major components of attitude are

- (1) Affective: emotions or feelings.
- (2) Cognitive: belief or opinions held consciously.
- (3) Conative: inclination for action.
- (4) Evaluative: positive or negative response to stimuli.

Read more: <http://www.businessdictionary.com/definition/attitude.html#ixzz3YGaU8c7t>

สารบัญ เล่ม ๕

ผมก็ยังไม่จุใจ จึงขอให้คุณจินดา กนกสินสมบัติ สาวน้อยผู้
คล่องแคล่ว ผู้ช่วยงานวิจัยของอาจารย์ ดร.พิไลพันธ์ ให้ลองไปใช้ search
engine ค้นหาเพิ่มเติมอีก ก็เลยไปได้เพิ่มมาอีก ดังนี้

English-Thai: NECTEC's Lexitron-2 Dictionary [with local updates]

attitude	[N] ทศนคติ, See also: ความคิดเห็น, ทศนะ, ความเห็น, Syn. opinion, viewpoint
attitude	[N] ลักษณะท่าทาง, Syn. posture, stance, stand

อังกฤษ-ไทย: ศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน [เชื่อมโยงจาก royin.go.th แบบอัตโนมัติและผ่านการปรับแก้]

attitude	๑. ท่าทรงตัว ๒. เจตคติ [แพทยศาสตร์ ๖ ส.ค. ๒๕๔๔]
attitude	เจตคติ, ทศนคติ, ท่าที่ [รัฐศาสตร์ ๑๗ ส.ค. ๒๕๔๔]
attitude	การวางตัว [ของดาวเทียม, ยานอวกาศ, อากาศ ยาน] [เทคโนโลยีสารสนเทศ ๑๑ มี.ค. ๒๕๔๕]
attitude	สภาพการวางตัวของชั้นหิน [ธรณีวิทยา ๑๔ ม.ค. ๒๕๔๖]
attitude angle	มุมเบนออก [ยานยนต์ ๑๒ มี.ค. ๒๕๔๕]
attitude, aesthetic	สุนทรียเจตคติ [ปรัชญา ๒ มี.ค. ๒๕๔๕]
attitude, pattern of	แบบอย่างทศนคติ [รัฐศาสตร์ ๑๗ ส.ค. ๒๕๔๕]
attitude, social	ท่าที่ทางสังคม [รัฐศาสตร์ ๑๗ ส.ค. ๒๕๔๔]

อังกฤษ-ไทย: คลังศัพท์ไทย โดย สวทช.

Attitude	เจตคติ [เทคโนโลยีการศึกษา]
Attitude	เจตคติ [เศรษฐศาสตร์]
Attitude	ทัศนคติ [เศรษฐศาสตร์]
Attitude	ท่าที [เศรษฐศาสตร์]
Attitude	ท่าที, ท่าทรงตัว, ทัศนคติ, เจตคติ, ท่าทาง, เจตคติ, อากัปกิริยา [การแพทย์]
Attitude	การก้มเงยของทารก, ทรงของเด็ก [การแพทย์]
Attitude (Psychology)	ทัศนคติ [TU Subject Heading]
Attitude change	การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ [TU Subject Heading]
Attitude Extension	เด็กอยู่ในทรงแขนง [การแพทย์]
Attitude Flexion	เด็กอยู่ในทรงคว่ำ [การแพทย์]

****** ตัวอย่างประโยคที่ใช้คำว่า attitude **** จาก Tanaka JP-EN Corpus**

attitude	The seventy year old man kept his twenty year old wife at home all the time; he had a dog in the manger attitude.
attitude	You should make your attitude clear.
attitude	I have to tell him off for his bad attitude.
attitude	It is not sufficient to describe the differences in attitude between these two ethnic groups.
attitude	Like other changes, this change in attitude has occurred in other countries, too.

ตารางบท เล่ม ๕

attitude	This may be because of a change in people's attitude toward marriage and the sharp increase of fast food restaurants and convenience stores which are open 24 hours a day and enable young people to live more easily.
attitude	In other words, the attitude of the landowners whose property the line would cross; the desirability of making detours to serve other towns and villages or to connect with other railway lines.
attitude	The speaker was restrained in his attitude.
attitude	It is the attitude of the subjects that controls the outcome of the experiment.
attitude	The attitude holds good in such a situation.

English-Thai: HOPE Dictionary [with local updates]

attitude	(แอท'ทิทูด) น. ท่าทาง, กิริยาท่าทาง, การวางตัว, ทัศนคติ, ท่าในการบิน, ท่าที่, เจตคติ, Syn. manner, mood, behaviour
----------	--

English-Thai: Nontri Dictionary

attitude	(n) อาการ, ท่าที่, ท่าทาง
----------	---------------------------

สารบัญ เล่ม ๕

อย่าเพิ่งสับสนงงงวยไปกับผม ผมจะค่อย ๆ นำท่านไปรู้จักคำว่า **attitude** ในแนวที่ผมได้อ่าน ได้ศึกษามาอยู่บ้างนี่ เอามาสรุปในแบบของผมนะครับ

ตามผมมาสิครับ อ่านจบแล้ว ลองสรุปเอาไปพิจารณาและปฏิบัติตามบ้าง ท่านอาจจะเปลี่ยนชีวิตของท่านไปในด้านที่ดีขึ้น สูงขึ้น สุขขึ้น สมบูรณ์ขึ้น อารมณ์ดีขึ้น เหมือนคนวัย ๔๐ เศษเยี่ยงผมก็ได้

ถ้าเราเอาอักษรโรมันมาเรียงลำดับกันเหมือนกับที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษวันแรก ๆ เข้าเรียน แล้วเรียงลำดับให้

A มีค่าเท่ากับ 1 ไล่ตามลำดับไปเรื่อย ๆ อักษร **Z** ก็เท่ากับ 26

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	26	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	B	C	D	E	F	G	H	I
10	11	12	13	14	15	16	17	18
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
19	20	21	22	23	24	25	26	
S	T	U	V	W	X	Y	Z	

ที่นี้เรามาเข้าเรื่องของเราดีกว่า ถ้าเราคิดว่า ความสุข ความสำเร็จ ในชีวิตของเราคือการ

ตารางฉบับ เล่ม ๕

๑. **Hard Work** ทำงานหนักและมีความสำเร็จ ภาษาอังกฤษคือ Hard Work จากตัวอักษรโรมัน แปลงออกมาเป็นตัวเลขจะได้ $(8+1+18+4+23+15+18+11) = 98\%$

๒. **Knowledge** เรียนจบการศึกษาสูง ขึ้นได้ปริญญาเอก Ph.D. จนเขาเรียกกันว่า ดร. หรือไม่ได้ศึกษามา ขึ้นปริญญามา บริจาคเงินอุดหนุน สถานการศึกษา ก็เลยได้รับเกียรติ สถาบันนั้นก็เลยมอบปริญญาเอกให้ ก็ได้เป็น ดร. ผมเองก็อุตสาหะได้รับปริญญา ดร. ที่ว่านั้นจากมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ รุ่นเดียวกับ ดร. พันธุ์ สิเมเสถียร อดีตปลัดกระทรวงการคลัง และ ดร..... อดีตประธานศาล.... ตามคำประกาศเกียรติคุณสรุปว่าเป็นผู้มีความรู้มากล้น ภาษาอังกฤษก็คือ Knowledge จากตัวอักษรโรมัน Knowledge แปลงออกมาเป็นตัวเลขจะได้ $(11+14+15+23+12+5+4+7+5) = 96\%$

๓. **Love** มีความรัก มีความสำเร็จในความรัก ภาษาอังกฤษคือ Love จากตัวอักษรโรมัน แปลงออกมาเป็นตัวเลขจะได้ $(12+15+22+5) = 54\%$

๔. **Luck** ความมีโชค ภาษาอังกฤษคือ Luck จากตัวอักษรโรมัน แปลงออกมาเป็นตัวเลขจะได้ $(12+21+3+11) = 47\%$

๕. **Money** มีเงิน มีทอง มีสินทรัพย์ ภาษาอังกฤษคือ Money จากตัวอักษรโรมัน แปลงออกมาเป็นตัวเลขจะได้ $(13+15+14+5+25) = 72\%$

๖. **Leadership** มีความเป็นผู้นำ ภาษาอังกฤษคือ Leadership จากตัวอักษรโรมัน แปลงออกมาเป็นตัวเลขจะได้ $(12+5+1+4+5+18+19+8+9+16) = 87\%$

ยังไม่มีคำไหนที่แปลงเป็นตัวเลขแล้วได้ครบ ๑๐๐ ลองต่ออีกคำใน ข้อ ๗. นะครับ

๗. Attitude จากตัวอักษรโรมัน แปลงออกมาเป็นตัวเลขจะได้
(1+20+20+9+20+21+4+5) = 100%

ทำงานหนักก็แล้ว มีความรู้ก็แล้ว ความรักก็มี โชคดีช่วยก็แล้ว
คนเราถ้ามันพร้อมทุกอย่าง มันก็เกินร้อย ใครเล่าจะมีได้อย่างนั้น คือมี
จากลำดับ ๑ ถึงลำดับ ๖ คนคนนั้นก็จะได้ถึงเกินร้อย

ลองมาคิดดูอีกที ถ้าผมมีถ้วยแก้วอยู่ใบหนึ่งมีความจุได้ ๑๐๐ ซีซี.
พอดิบพอดี เป็นแก้วดวงทางเคมี ตวงได้อย่างละเอียด (analytical
measuring glass)

ผมเอาบรันดี ชั้นเยี่ยมของฝรั่งเศส ตราดี ๆ ราคาแพง ๆ เพียงหนึ่งซีซี
อาจจะราคาหลายร้อยบาท หนึ่งขวดขายราคาเป็นแสน ประเภทคนซื้อไม่ได้
กิน แต่คนกินไม่ได้ซื้อ เพราะคนซื้อเขาเอามาแข่ง เพราะขวดหนึ่ง ๗๐๐ ซีซี
หรือ ๗๐๐ มิลลิลิตรขายกันเป็นแสนบาท ผมยังไม่มีใครมาแข่ง เลยไม่รู้จัก
หรือ ไวน์ฝรั่งเศสชาติชั้นเยี่ยม (Chateau) เยี่ยม ๆ วิชา ๆ ประเภท Rothchild
ชนิดที่ได้ประกาศนียบัตรรับรองระดับ “ครู ; กรองด์ ครู” (Appellation: Cru ;
Grand Cru) ยี่ห้อใดก็ได้ เทลงไปแรงไปมากไป กระจกไปบ้าง มันก็ล้นทิ้ง
ไป ล้นแก้ว เกินร้อย มันก็ไร้ประโยชน์

ทำให้เราต้องไปหาผ้ามาเช็ดโต๊ะซะอีก

สิ่งที่คนเราต้องการคือความพอดี ความพอเพียง อย่างมากที่สุด
เพียง ๑๐๐ ซีซี.

ถ้า ๙๙.๙๙ ซีซี ก็ยังขาด ยังพร่อง บุคคลประเภทสมบูรณแบบ หรือ
perfectionist ยอมไม่ได้ บุคคลธรรมดาเยี่ยงผมขาดไปนิด ๆ หรือขาดไปมาก
กว่านั้นหน่อย ก็อาจจะพอยอมกันได้ยืดหยุ่นได้ ไม่ว่ากัน

สารานุกรม เล่ม ๕

แต่ ๑๐๐.๑ ซีซีนั้นมันเกินพอ มันก็ล้นทิ้งไปตั้ง ๐.๑ ซีซี คำว่า “**ความพอเพียง**” และยังเป็น “**เศรษฐกิจพอเพียง**” ที่ล้นเกล้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ของปวงชนชาวไทยมีพระราชดำรัสไว้ มีความลึกซึ้งลึกล้ำ อย่างน้อย ๆ ก็อยู่ที่ตรงนี้

มีสักกี่คนที่จะวิเคราะห์พระราชดำรัสคำว่า “**พอเพียง**” ให้ ลึกซึ้ง ลึกล้ำ อันนี้เอาไว้บ้าง

ผมจะนำเอาคำว่า Attitude มาขยายความต่อ
Attitude มีทั้งเชิงบวก และเชิงลบ

ผู้ที่ได้บรรลุความสุข ความสำเร็จในชีวิตได้อย่างสมบูรณ์ คือผู้ที่มี Attitude เชิงบวก หรือ Attitude ในทางดีเท่านั้น

Attitude เชิงบวก มีอะไรบ้าง

To live to Love ครองชีวิตอยู่ด้วยความรัก ความหวังแห่งโลกของความเป็นจริง ไม่ใช่หวังลมๆ แล้งๆ

To live to Learn ครองชีวิตอยู่ด้วยความใฝ่รู้

To live to be a Leader ครองชีวิตอยู่ด้วยความเป็นผู้นำ

To live to leave a Lagacy ครองชีวิตอยู่ด้วยการที่ได้ฝากสิ่งที่ดีๆ ไว้ให้แก่แผ่นดิน

ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติได้ทั้ง ๔ ประการนี้ย่อมจะตรงกับคำที่ว่า attitude เชิงบวก ได้ครบถ้วนทุกประการ

๑. To live to Love ครองชีวิตอยู่ด้วยความรัก

ความรัก หมายถึงความรักตนเอง ไม่ทำลายตนเอง

หมายถึง รักครอบครัว รักบุพการี รักญาติ มิตรสหาย

หมายถึง ความรักในวิชาชีพที่ตนได้เล่าได้เรียนมา ได้ฝึกฝนมา
แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตน แก่ครอบครัว และแก่ผู้อื่น

“ความตั้งใจพื้นฐานของผมเมื่อได้เข้ามาเรียนแพทย์ คือตั้งใจ
เรียนให้จบการศึกษา เมื่อเรียนจบแล้ว จะทำอาชีพที่ก่อประโยชน์แก่ผู้อื่นให้
มากที่สุดตามกำลังของตน คนเราไม่ว่าจะอยู่ที่ตรงไหน ถ้าเรามีความรู้
พื้นฐาน รักในสิ่งที่เราได้ศึกษาฝึกฝน อบรมมา ตรงกับความถนัดของเรา
ได้ใช้ความรู้ของเราอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อื่น เราก็คงทำประโยชน์ได้ทั้งนั้น”

และ

ความเมตตา กรุณา แก่มนุษย์และสัตว์ทั้งปวง

รักบ้านเกิดเมืองนอน รักชาติ รักประเทศชาติ

ผมมีคติเกี่ยวกับความรักตนเอง

ใน Secrets of Life

Secrets of Life in 6 words.

Before middle age - do not fear,

After old age - do not regret!

คติเกี่ยวกับความรักเพื่อนรักมิตรสหายที่ดี ๆ “กัลยาณมิตรตา”

ในอนาคต เราจะเป็นใคร ขึ้นอยู่กับการกระทำของเราในวันนี้

เราคงจะหาคนที่สมบูรณ์แบบตามอุดมคติไม่ได้ ถ้าเราพยายาม
ไขว่คว้า เราก็จะได้มากกว่าที่จะสูญเสีย ตั้งเป้าหมายเอาไว้ แล้วหาโอกาสเอ
มันมาไว้ในมือให้ได้

สารานุกรม เล่ม ๕

คติเกี่ยวกับความรักเพื่อนรักมิตรสหายที่ดี ๆ อยากจะเชิญชวนท่านทั้งหลายให้หมั่นบำรุงรักษาส่งเสริมความรัก ความเอาใจใส่ในบรรดามิตรสหายสนิทที่ดีๆ มีคุณธรรม เอาไว้ให้มั่นคง ผมได้คิดพจนานุกรมจากอีเมลที่มีมิตรส่งมาเตือนสติอยู่มากมาย แต่ที่กินใจมีอยู่ ๒-๓ บท ดังนี้

“For your own body, pay attention to HEALTH, you can easily rely on yourself on this.

For your old COMPANIONS, treasure every moment with your other half, one of you will LEAVES first.

For your old FRIENDS, seize every OPPORTUBITY to meet up with your friends - such opportunity will become rare as time goes by.

When there is OPPORTUNITY, get together with OLD CLASSMATE, OLD COLLEAGES and OLD FRIENDS.

สารานุกรม เล่ม ๕

The gathering is NOT JUST ABOUT EATING, ITS JUST THAT
THERE IS NOT MUCH TIME LEFT.

Let's DOCTORS handle your body,
Let's GOD/NATURE handle your life.
But be in charge of your own mood.

มีบทความอีกบทหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องเพื่อน ที่ผมเก็บเอาไว้มานาน
แล้วเหมือนกัน

“He who losses MONEY, losses much;
He who losses a FRIEND, losses much more;
He who losses FAITH, losses all.”

จาก I'm a Beautiful Old Person. โดย อีลีนอร์ รูสเวลล์

ผมมีร้านอาหารร้านชาประจำของผมอยู่ร้านหนึ่ง “ร้านหมูทำอะไร
ก็อร่อย - ตั้งร้านรวย” อยู่ข้างสะพานพระรามแปด ฝั่งธนบุรี ก่อนจะเดินย้าย
ไปสะพานปิ่นเกล้าเล็กน้อย ผมเป็นลูกค้าเขาอยู่เป็นประจำมาหลายปีแล้ว
เพราะเป็นอาหารพื้นๆ อาหารธรรมดาที่มีออกกลางวัน คิดว่าจะกินอะไรดี
ที่ใกล้ๆ ที่ทำงาน คิดไม่ออก ตามประกาศคนทำงาน มีรายได้ไม่มาก และมี
เวลาน้อย มีเวลาจำกัด อาหารประเภทสิ้นคิดของเราก็คงหนีไม่พ้น “ข้าวไก่
ผัดกระเพราไข่ดาว ก๋วยเตี๋ยวหมูหรือไก่ แฮ้งซาม น้ำซาม ก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นหมู
ก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นเนื้อ ก๋วยเตี๋ยวราดหน้า ก๋วยเตี๋ยผัดซีอิ้ว ข้าวหน้าเป็ด
ข้าวมันไก่ ข้าวหมูแดง หมูกรอบ ฯลฯ สุดท้ายผมก็มักจะลงเอยที่ ตั้งร้านรวย
อร่อย และราคาเป็นธรรมสำหรับคนเบ๊ยน้อยหยอยน้อย ข้าวหมูแดง หมูกรอบ
กุนเชียง ไข่ต้มยางมะตูม แถมยังมีกระเพาะปลาที่อร่อยบริการอีกด้วย

สารานุกรม เล่ม ๕

ไหง่หละครับ หลายปีมาแล้ว ปริมาณ คุณภาพและราคาก็ไม่เปลี่ยนแปลง
มากนัก ค่อนข้างจะคงตัว

ที่นั่งของร้านตั้งร่ำรวย มีคติที่ดี ๆ ติดไว้เต็มผนังไปหมด เช่น

“จะซ้ง ดั่งเพราะคนดี คนดีไม่มีใครตี ก็ดั่ง”

“ทำดีให้คนเกรง ดีกว่า เป็นนักเลงให้คนกลัว” ฯลฯ

ยังมีอีกบทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนผมก็เลยถ่ายภาพมาให้อ่านกัน
เล่นพอเป็นตัวอย่าง เช่น

มีข้อความที่ดี ๆ ที่เกี่ยวกับเพื่อนที่ผมเก็บไว้นานมาแล้ว ความว่า....

Good friends are hard to find.

Touch my heart and I'll touch yours

A Little more each day

And then we both find happiness

Somewhere along the way.

Sometimes in life,

You find a special friend....

สารานุกรม เล่ม ๕

Someone who changes your life
Simply by being a part of it
Someone who makes you laugh
Until you can't stop ...
Someone who makes you believe
That there really is good in the World
Someone who convinces you that there is
An unlocked door just waiting for you to open it
This is forever friendship
And friendship has no end ...

มิตรที่ดีนั้นยากยิ่งที่จะมองหา
จงสัมผัสสัมผัสตรงหัวใจของคุณและฉันจะสัมผัสสัมผัสของคุณ
วันละเล็กวันละน้อยนิดทุก ๆ วัน
และแล้วเราก็จะเจอความสุขทั้งสองคน
ณ จุดใดจุดหนึ่งตามวิถีนั้น
ในบางโอกาสของชีวิต คุณจะได้เจอมิตรที่พิเศษนั้น...
มิตรคนที่เป็นส่วนหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคุณ
ง่าย ๆ ก็โดยเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีความเปลี่ยนแปลงนั้น
มีใครสักคนที่ทำให้คุณหัวเราะสำรวลได้
โดยที่คุณเองไม่สามารถจะหยุดสำรวลได้
มีใครสักคนหนึ่งที่ทำให้คุณเชื่อได้ว่า
ในโลกนี้ก็มีสิ่งที่ดี ๆ มีความดี ๆ จริง อยู่ด้วย
มีใครสักคนที่ทำให้คุณเชื่อได้ ความมั่นใจว่า
มีประตูที่ไม่ได้ใส่กุญแจเอาไว้

สารานุกรม เล่ม ๕

เพื่อรอวันรอคืนที่จะให้คุณเปิดเข้ามา
มิตรภาพที่กาลปวสานนั้นมียุ่แน่
เป็นมิตรภาพที่ไม่มีวันจบสิ้น...

เสมอต้น เสมอปลาย คือนิสัยของเพื่อนแท้
เพื่อนแท้ จะถามหาเราในวันที่เราหายหน้าไป เพื่อนเทียม ทำตัว
ให้หายเข้ากลีบเมฆในวันที่เราต้องการความช่วยเหลือ
เพื่อนแท้ รับฟังปัญหาและชี้แนะในทางที่ถูก คอยเตือนสติทุกเรื่อง
เพื่อนฟังแล้วเอาไปโพนทะนาคินทาต่อ แถมทับถมอีกต่างหาก
การสร้างมิตรภาพ ต้องใช้เวลานานหลายปี แต่คำพูดบางคำ
อาจทำลายมิตรภาพได้ในชั่วพริบตา
นี่แหละคือมิตรแท้

มีผู้รู้ท่านหนึ่ง ให้คิดเกี่ยวกับชีวิตและการครองชีวิตไว้เป็นภาษาอังกฤษที่เข้าใจได้ไม่ยากนัก ผมได้รับมาทางอี-เมล ผมได้คัดลอกเอาไว้
จึงลองนำมาเสนอเอามาแบ่งปันกันบ้าง ผู้ที่เตรียมตัวจะเข้าสู่สังคม AEC
อย่าเพิ่งไปเอาใจใส่ที่ผมถอดความเป็นภาษาไทยเอาไว้ ลองแปลเองแบบ
snake, snake, fish, fish. ดูก่อน แล้วค่อยมาเทียบกันดูทีหลัง ดูว่าผมปล่อยให้
ปล่อยเป็น เหย ๆ อะไรไว้บ้าง

Life is a MYSTERY!
LIFE IS A MYSTERY... SOLVE IT.
LIFE IS MUSIC..... HEAR IT.
LIFE IS LOVEENJOY IT.
LIFE IS A GAME.....PLAY IT.
LIFE IS A SONG..... SING IT.

LIFE IS THE TRUTH....FACE IT
LIFE IS THE FACT.... PROVE IT.
LIFE IS THE FAITH TRUST IT.
LIFE IS WONDERFUL..... APPRECIATE IT
LIFE MAKES YOU GREAT ... PROUD OF IT.
YOU ONLY GET ONE LIFE SO LIVE IT.

ผมจะลองใช้ความรู้ภาษาต่างประเทศที่ปวกเปียกของผม ลองถอดความเป็นภาษาไทยเพื่อให้เยาวชนไทยที่กำลังจะเข้าสู่ยุค AEC ได้ลองแปลเอง แล้วเพื่อลองจับผิดผมดูบ้าง ผมพยายามถอดความให้เข้าใจง่ายขึ้น ก็คงจะได้ประมาณนี้

“ชีวิตนี้เป็นเรื่องลึกลับชวนงงง จงหาวิธีคลี่คลายปมปัญหาต่างๆ หาทางออกให้จงได้

หากชีวิตคือดนตรี จงสลับเพื่อประโลมจิต

หากชีวิตคือความรัก จงใช้ความรัก ให้ความรักอย่างเต็มที่

หากชีวิตคือเกมเกมหนึ่ง จงลงไปสนุกสนานกับเกมกันเถิด

หากชีวิตคือ เพลงรักเพลง จงร้องเพลงนั้นเข้าไปเถิด

หากชีวิตคือความเป็นจริง จงเผชิญหน้ากับมันด้วยความจริง

หากชีวิตคือความเชื่อ ความศรัทธา จงศรัทธาต่อไปเถิด

หากชีวิตคือ คือสิ่งที่น่ารื่นรมย์ จงชื่นชมไปเถิด

หากชีวิตคือ สิ่งที่บ้านตาลความโดดเด่น ความยิ่งใหญ่ให้แก่เรา จงภูมิใจยินดีไปกับสิ่งนั้น

เราจะมีโอกาสมีชีวิตนี้เพียงครั้งเดียว ไม่มีโอกาสอีกแล้ว จงเสพย์ชีวิตนี้ให้เต็มที่ คลี่คลายปมปัญหาต่อไปเถิด”

สารานุกรม เล่ม ๕

เมื่อผมจบการศึกษาได้เป็นแพทย์ พวกเราชาวซึ่งในพระราชหัตถ์
เลขาของสมเด็จพระบรมราชชนกฯ ที่รวมเอาปรัชญาชีวิตทั้งหมดนี้เอาไว้ด้วย
กันในประโยคที่สั้น ๆ แต่ลึกซึ้ง และพวกแพทย์ทุกคนต้องจำไว้ในใจตลอด
ชีวิตเสมอว่า

“I don't want you to be only a doctor, but to be a man.”

และ

Our Soul is for the Benefit of Mankind
“ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง”

ผมยังมีของแถมอีก ๒-๓ เรื่องสั้น ๆ ที่อยากจะเอาแทรกไว้ดังนี้ก็คือ

๑. ผมได้รับบัตรอวยพรปีใหม่เมื่อขึ้นพุทธศักราช ๒๕๔๒ จากมูลนิธิพัฒนาเครือข่ายเอดส์ (เอดส์เน็ต) สำนักงานภาคเหนือ และสำนักงานภาคอีสาน ลงนามอวยพร นำโดย คุณ อูษา ดวงสา นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนคนติดเอดส์ และท่านอื่นๆ อีก ๙ ท่าน มีข้อความที่กินใจ ผมเลยบันทึกคัดลอกเอาไว้ จึงนำมาบอกเล่าให้ท่านผู้อ่าน ให้รับทราบเอาไว้ ความว่า

สารานุกรม เล่ม ๕

“Life is indeed darkness save when there is urge,
And all urge is blind save when there is knowledge,
And all knowledge is vain save when there is work,
And all work is empty save when there is love...”

Kahlil Gibran
The Prophet

“... ชีวิตคือความมืดแน่แท้ เว้นเสียแต่เมื่อมีความมุ่งมั่น
และความมุ่งมั่นนั้นก็ยังมีคอบอด ถ้าหากไร้ปัญญา
และทั้งปัญญาทั้งหลายก็จะคงเปล่าประโยชน์ ถ้าหากไม่มีการงาน
และการงานก็คงจะว่างเปล่า เมื่อไม่มีความรัก....”

คาลิล ยิบราน
แปลโดยระวี ภาวิไล
ปรัชญาชีวิต

๒. จากคติบนของน้ำตาดลของโรงแรม เดอะซัน เคพทาวน์ แอฟริกา
ใต้ที่ผมแอบหยิบของเขามา

“He alone is great who turns the voice of wind into a song
made sweeter by his own loving.”

Khalil Gibran

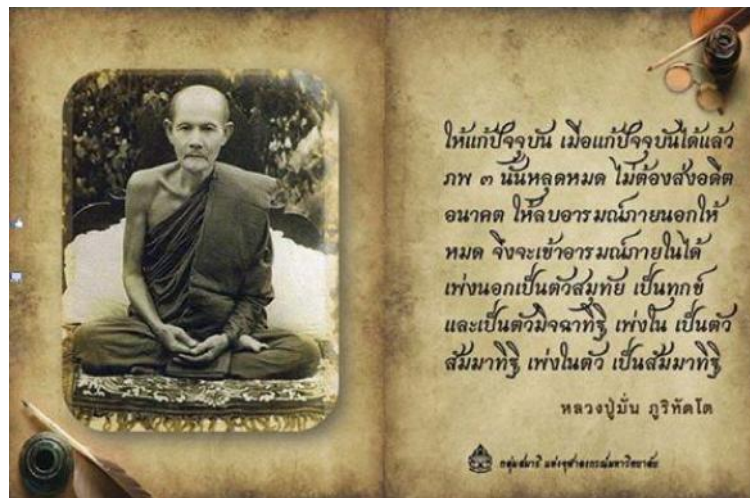
ท่านผู้นั้น ดนเดียวแน่แท้ ที่มีความยิ่งใหญ่
ที่สามารถเปลี่ยนเสียงลม
ให้เปล่งออกมาเป็นเสียงเพลงที่ไพเราะเสนาะโสตสุดซึ่งกว่าเสียงลม
ก็ด้วยความรักของตัวท่านผู้นั้นเอง

ผู้ถอดความ ประเสริฐ ทองเจริญ

สารานุกรม เล่ม ๕

๓. จากเฟซบุ๊ก นายแพทย์ ชูวิทย์ ลิขิตยั้งวรา สหายเก่าท่านหนึ่ง
ส่งมาให้อ่าน มีอยู่ ๒ กรอบด้วยกันที่เป็นคติ ที่ควรเก็บเอาไว้ ก็คือ

สารบัญ เล่ม ๕

ผมคิดว่า เราคงใช้ชีวิตในรูปแบบที่จะต้องพิจารณาให้ถ่องแท้โดยองค์รวม ทบพวนดูทุกๆประเด็นจะบรรลุสิ่งต่างๆ เรื่องต่างๆของชีวิตให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี คงจะยึดเอาข้อใดข้อหนึ่งมาเป็นเอกลักษณ์ของชีวิตของเราคงไม่ได้ ต้องวิเคราะห์แน่แท้

สมเด็จพระสัมมาพระพุทธเจ้า ท่านทรงตรัสเอาไว้ว่า
อย่าเชื่อตามที่ศาสดาบอก
นี่แหละ ท่านสอนให้เราวิเคราะห์ให้ตกผลึกให้แน่แท้ ก่อนจะใช้
ก่อนจะปฏิบัติตาม

๒. To live to LEARN ครองชีวิตอยู่ด้วยความใฝ่รู้

ความใฝ่รู้ แหล่งเรียนรู้ทุกวันนี้มีอยู่มากมาย ต้องไขว่คว้าแสวงหาความรู้ให้ทันสมัย สมสมัย ไม่ตกยุค ใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา
ให้วิเคราะห์เรื่องราวที่เกิดขึ้น จากความรู้ที่ไขว่คว้ามาได้นั้นว่า เป็นเรื่องจริงหรือเรื่องหลอก เรื่องเท็จ เรื่องลวง จะทำให้ตัดสินใจเลือกเอาเฉพาะสิ่งที่เป็นประโยชน์ได้

สามารถเลือกได้ วิเคราะห์สิ่งที่ได้อ่านได้ ที่เรียนรู้มา ว่าอะไรเป็นอะไร อะไรคือแก่น ไม่ใช่ว่าได้ขย่ะอะไรมาก็เอามาสูมกองไว้ทั้งหมด

ให้รู้จักบันทึก อาจทำในลักษณะ ปฏิทินรายวันกันหลงลืม อันนี้ผมเองพลาดอยู่เสมอๆ

๓. To live to be a LEADER ครองชีวิตอยู่ด้วยอยู่ด้วยความเป็นผู้นำ

ความเป็นผู้นำ ไม่ได้หมายถึง การเป็นผู้นำประเทศ

ความเป็นผู้นำ หมายความว่า เป็นผู้นำของครอบครัว ผู้นำของชุมชน ผู้นำของหมู่เหล่า ไม่ใช่เป็นผู้ตามแต่เพียงอย่างเดียว

สารานุกรม เล่ม ๕

ต้องแยกให้ออกนะครับ ว่า **ผู้นำ** ต่างจาก **หัวหน้า** ต่างจาก **นาย**
ต้องแยกแยะให้ถูก แต่ผู้นำที่ดี อาจเป็นหัวหน้าหรือเป็นนายที่ดี ไปในคราว
เดียวกันได้ อยู่ในคน ๆ เดียวกันได้

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางประการของความแตกต่างกันระหว่าง
นาย VS ผู้นำ

เป็นนาย ออกคำสั่งอย่างเดียว

เป็นผู้นำ จะให้คำปรึกษา แนะนำ และสอน แนะนำทั้งทางบวก
และทางลบ

เป็นนาย จะใช้อำนาจ อดบึ้ง

เป็นผู้นำ จะใช้ บารมี ปรึกษาหารือกับผู้ร่วมงานกันก่อนแล้วช่วยกัน
หาทางออกที่ดีที่สุด หลังการปรึกษาหารือแล้ว และผู้ที่ตัดสินใจขั้นสุดท้าย
อยู่ที่ผู้นำ

เป็นนาย กล่าวโทษ และตำหนิ ต่อหน้าชุมชน ถ้าทำดี ไม่เคยชม
ต่อหน้าชุมชน

เป็นผู้นำ ชมต่อหน้าชุมชน แต่แนะนำทางแก้ไขข้อผิดพลาดเป็น
การส่วนตัว หรือต่อหน้าผู้ที่รับผิดชอบร่วมกันเท่านั้น

เป็นนาย จะหวาดระแวง กลัวผู้ใต้บังคับบัญชาไม่มีความรู้เท่าเทียม
มีความโดดเด่นเท่าเทียมตนหรือเกินตน

พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ ท่านเคยสอนเอาไว้ว่า

“จงทำดี แต่อย่าเด่นจะเป็นภัย ไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน”

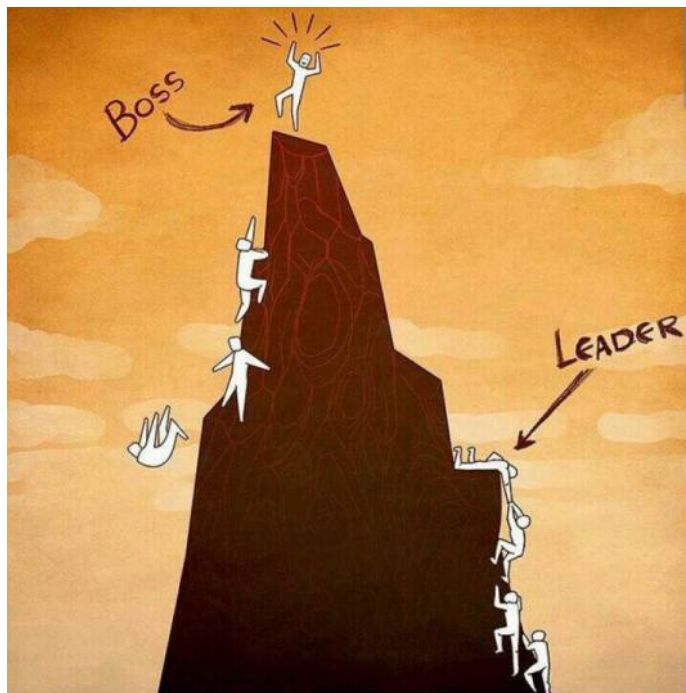

สารานนท์ เล่ม ๕

เป็นผู้นำจะสนับสนุนให้ผู้อยู่ร่วมชุมชน ได้แสวงหาบุคคลที่ใฝ่รู้ ได้มีความรู้สูงขึ้น เพื่อประโยชน์ของชุมชนในวันนี้ และข้างหน้า

เป็นนาย ไม่จำเป็นต้องรักษาคำมั่นเสมอไป
เป็นผู้นำต้องรักษาคำมั่นสัญญา ไม่นั่นใจจะไม่เอ่ยคำมั่น

เป็นนายออกคำสั่งด้วยวาจา
เป็นผู้นำต้องมีบันทึกลึกฐาน อย่างน้อยให้มีผู้รับรู้ด้วย แสดงความรับผิดชอบ

สารานุกรม เล่ม ๕

พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ ท่านกล่าวเอาไว้ว่า
“จำไว้เสมอว่า ก่อนพูด เราเป็นนายคำพูด หากพลังปาก หรือ ตั้งใจ-
พูดไปแล้ว คำพูดเป็นนายเรา”

เป็นนาย ชอบผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ที่ประจบประแจง ใครรีบเสนอน้ำ
ก็ใช้คนนั้น ประเคนความดี ประเคนรางวัลให้

ผู้นำจะเลือกใช้คนใกล้ตัวหรือห่างตัวจะอาศัยการพิจารณา “put
the man to the right job” หากมีบำเหน็จรางวัล อาจจะทำให้ทั้งเฉพาะ
ตัวและให้เป็นกลุ่ม

เป็นนาย มีของขวัญ ของกำนัล ก็ฉกฉวย โภยให้แก่ตนเองหมด
โภยกลับบ้านหมด มองหาช่องทางที่จะเอา กางขาผวาปีก เห็นแก่เด็ก
แก่น้อย จะครอบครองเสียทุกอย่าง

เป็นผู้นำจะแบ่งปันให้แก่ผู้ยากไร้ก่อนหลังตามลำดับ เหลือไม่มี
ผู้ใดต้องการจึงจะเก็บเอาไว้เอง

เป็นนาย จะรับชอบ จะเสวยสุขคนเดียว

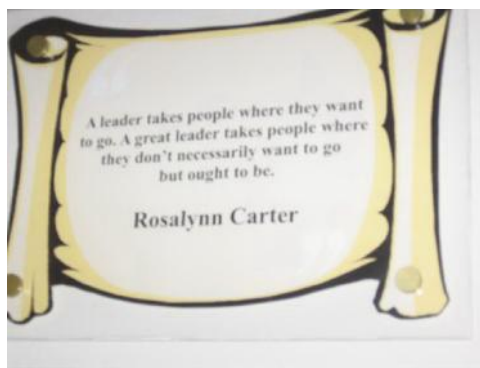
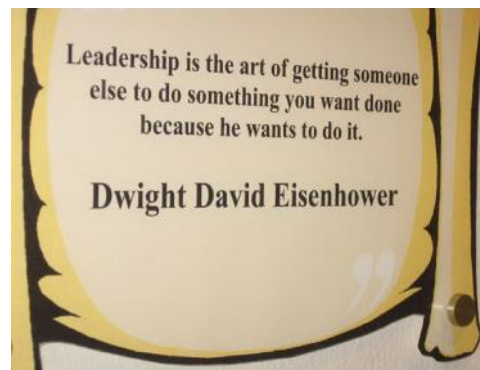
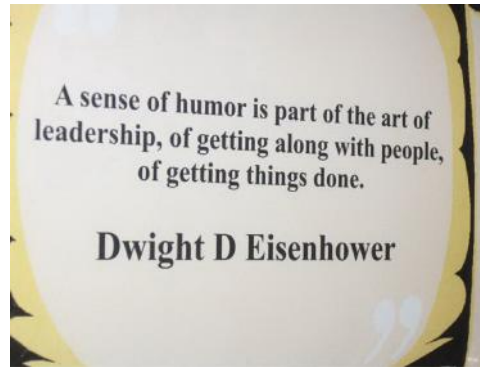
เป็นผู้นำจะร่วมทุกข์ หรือแบ่งปันความทุกข์ ร่วมสุข หรือแบ่งปัน
ความสุข

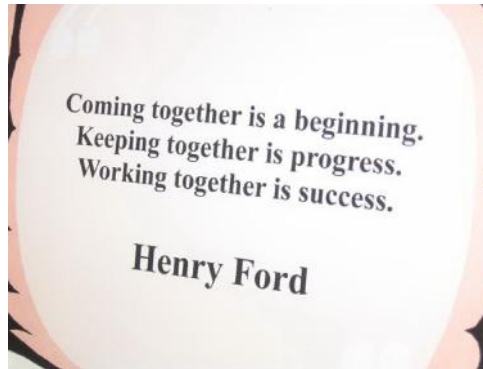
ฯลฯ

มีคำคมระดับผู้นำโลก ที่ผมเห็นแขวนอยู่ที่ผนังโรงแรม Rasa
ที่เกาะเซ็นโตซ่า สิงคโปร์ ผมเลยถ่ายภาพมาฝากท่านผู้อ่าน

ធានាសម្រាប់ លេខ ៥

จากหนังสือโรงเรียนเกาะเช็นโตชา สิงคโปร์

ลักษณะของผู้ผู้นำ (Model Leadership)

๑. จริงใจ
๒. ไม่คึกคึก
๓. ใช้ปิยะวาจา
๔. อย่างหลงอำนาจ
๕. เป็นแบบอย่างที่ดี

สารานุกรม เล่ม ๕

"ในอันที่จะทำงานของตนให้ประสานกับงานอื่น
และประสานกับฝ่ายอื่นบุคคลอื่น
จะปฏิบัติตัวปฏิบัติงานอย่างคับแคบมิได้เป็นอันขาด
ท่านจะต้องทำตัวทำใจให้กว้างขวาง หนักแน่น และเที่ยงตรง
ยึดถือเหตุผลความถูกต้อง ความพอเหมาะพอควร
และประโยชน์ส่วนรวมร่วมกันเป็นเป้าหมาย"

พระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2527

- ๖. มีความยุติธรรม
- ๗. ให้ความเมตตา
- ๘. กล้าตัดสินใจ
- ๙. อารมณ์ดี
- ๑๐. บ่มเพาะคนดี
- ๑๑. มีใจเปิดกว้าง

๔. To live to leave a LEGACY ครองชีวิตอยู่ด้วยการฝากสิ่งที่ดีๆ
สิ่งที่เป็นประโยชน์ไว้เป็นมรดก เป็นตำนาน ให้แก่หมู่เหล่า แก่ชุมชน แก่ท้องถิ่น
แก่แผ่นดิน และแก่โลก

เป็นครู ก็ต้องถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้องให้แก่ศิษย์ไม่ปิดบัง ให้
ความรัก ความเมตตาแก่ศิษย์ เป็นที่พึ่งแก่ศิษย์ที่มีปัญหาในทุกโอกาสที่จะ
ทำได้

ศิษย์ดีเพราะมีครู

"ครูคือครู"

ใครคือครู ครูคือ ใคร ในวันนี้
ไข้อยู่ที่ ปริญา มหาศาล
ไข้อยู่ที่ เรียกว่า ครูอาจารย์
ไข้อยู่นาน สอนนาน ใน โรงเรียน

ครูคือผู้ ชี้นำ ทางความคิด
ให้รู้จัก รู้ผิด คิดอ่านเขียน
ให้รู้จัก รู้ยาก รู้ยากเพื่อ
ให้รู้เปลี่ยน แปลงสู่ ความสำเร็จ

ครูคือผู้ สกระดับ วิชาคุณมนุษย์
ให้สูงสุด กว่าสัตว์ เจริญงาน
ปลูกสำนึก ส่งเสริม คุณธรรม
มีดวงมาน เพื่อมวลชน ไข่ตนเอง

ครูจึงเป็น นักสร้าง ผู้ใหญ่ยิ่ง
สร้างคนจริง สร้างคนกล้า สร้างคนเก่ง
สร้างคนให้ ได้เป็นตัว ของตัวเอง
หอมอบเพลง นิมา นุสาครฯ

...เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์...

สารบัญ เล่ม ๕

เป็นข้าราชการ ต้องทำตัวเป็นผู้บำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ประชาชน
ไม่ใช้อำนาจรั้งหลวง

เป็นบริษัทธุรกิจเอกชน ต้องหารายได้โดยสุจริต อยู่ได้เพราะฝีมือ
และความสามารถ ไม่กอบโกยเอาไรต์เอาเปรียบ ไม่ใช่ได้กำไรรวยด้วย
ขบวนการส่งเสริมการคอร์ปชั่น

ผมเคยรับตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางในมหาวิทยาลัย มีอยู่วัน
หนึ่ง ก็มีมิตรสหายที่ประสงค์ดี และไม่ประสงค์จะเปิดเผยนาม ส่งจดหมาย
จะเรียกว่าบัตรสนเท่ห์ก็ได้ เพราะไม่ทราบแหล่งที่มา และไม่ทราบว่าใครส่ง
มาให้ ผมยังเก็บเอาไว้ในที่ที่พื้นมือพวก ๕ ส. พวกที่ชอบทำลายเอกสารที่
สำคัญๆ ไปไม่ใช่น้อย คนที่รู้ไม่ได้เลือกทิ้ง คนที่ไม่รู้ทิ้งได้ทุกอย่าง ลองอ่าน
ดูซีครับ แล้วพอจะสรุปได้ว่า นาย กับ ผู้นำ จะต่างกันอยู่ทุกๆ ประเด็น

- หัวหน้าของคุณไม่เคยทำในสิ่งที่ตนเองได้เคยพูดไว้เลย
- หัวหน้าของคุณมักให้สัญญากับพนักงาน แต่ไม่เคยทำตามสัญญาที่ให้ไว้
- หัวหน้าของคุณเป็นคนที่ไม่อยู่กระร่องกระรอย วันนี้ทำอย่าง
พรุ่งนี้ทำอีกอย่าง
- หัวหน้าของคุณมักจะยอมตกลงอะไรง่าย ๆ เพื่อเลี่ยงความ
ขัดแย้ง
- หัวหน้าของคุณไม่เคยที่จะคุยเรื่องส่วนตัวกับใคร ๆ เลย
- หัวหน้าของคุณเริ่มต้นทำงานอะไร ก็ไม่เคยทำได้สำเร็จเลย
- หัวหน้าของคุณเป็นคนที่ไม่ค่อยฟังคนอื่น
- หัวหน้าของคุณไม่ค่อยใส่ใจในสิ่งที่พนักงานมองว่าสำคัญ

สารบัญ เล่ม ๕

- หัวหน้าที่คุณนิเทศคนอื่น และเอาความลับของลูกน้องมาเปิดเผยให้คนอื่นทราบ
- หัวหน้าที่คุณตัดสินใจโดยไม่เคยจะให้เหตุผลว่าทำไม บอกแค่เพียงว่า “ก็เพราะผมเป็นหัวหน้าไง”
- หัวหน้าที่คุณไม่เคยยอมรับผิดในสิ่งที่ตนเองทำ
- หัวหน้าที่คุณมักจะกล่าวโทษคนอื่น และสิ่งอื่น ๆ เสมอ
- หัวหน้าที่คุณอิจฉาริษยาคนอื่นที่มีความคิดที่ดี ๆ มากกว่าตนเอง
- หัวหน้าที่คุณปิดบังความดีของคนอื่น และพูดแต่สิ่งที่ไม่ดีของคนอื่น
- หัวหน้าที่คุณมักจะทำอะไรออกนอกแผนงานที่ตกลงกันไว้กับทีมงานแล้ว

จากรายการ ๑๕ ข้อข้างต้น ลองประเมินตนเองและให้คะแนน ๑-๕ ในแต่ละข้อและจากนั้นลองให้ลูกน้องประเมินคุณดูบ้าง (ถ้ากล้าพอ) แล้วลองเปรียบเทียบผลที่ได้ออกมาว่าเป็นอย่างไรบ้าง (ถ้าคะแนนเฉลี่ยออกมาอยู่ประมาณ ๔ ขึ้นไป แสดงว่าคุณเป็นคนที่ได้รับความเชื่อถือจากลูกน้องมากทีเดียว) ส่วนใหญ่หัวหน้ากับลูกน้องมักจะมองกันไปคนละทาง กล่าวคือ หัวหน้ามักจะมองว่าตนเองไม่ได้เป็นแบบนี้เลย แต่ลูกน้องมักจะมองว่าหัวหน้าเรานี้แหละเป็นแบบที่ว่ามาเกือบทั้งหมด

อย่างน้อย ๆ บัตรสนทน่นี้ก็คอยเตือนสติผมเอาไว้ได้เหมือนกัน

การบริหารเป็นศาสตร์ใหญ่สาขาหนึ่ง ในประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยที่ประสิทธิ์ประสาทวิชานี้โดยเฉพาะทีเดียว

สารบัญ เล่ม ๕

การบริหารเป็นศาสตร์อีกสาขาใหญ่สาขาหนึ่ง ในประเทศไทยต้องจัดตั้งเป็นสถาบันชั้นสูง “สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์” หรือที่ผู้คนนิยมเรียกชื่อว่า นิต้า ทำการเรียนการสอนถึงระดับปริญญาเอกทีเดียว นักบริหารลูกทุ่งแบบผมนั่น ผมสรุปเอาว่า การบริหารคนเป็นงานที่ละเอียดอ่อนยุ่งยากมาก เราต้องมีน้ำเอาไว้ในมือตลอดเวลา อย่างน้อย เอาน้ำสามน้ำนี้ไว้คอยปลอบประโลมผู้ใต้บังคับบัญชา “น้ำคำ น้ำใจ และน้ำเงิน” ึงหล่ะครับ นำไปใช้ให้ถูกจังหวะ ถูกกาลก็แล้วกัน ทุกอย่างจะดีขึ้น

จะเชื่อ หรือจะไม่เชื่อ ก็เชิญวิเคราะห์ดูนะครับ

เท่าที่ผมมีชีวิตเอาตัวรอดมาได้จนผ่าน แปดสิบสามปี ย่างเข้าปีที่แปดสิบสี่จะไปได้อีกก็พรश्นาก็ไม่ทราบ เคยพบ เคยเห็นโลก และเคยประสบกับความดี ความเลวร้าย ความสงบ ความวุ่นวาย ขนาดสงครามโลก ความสับสนวุ่นวาย ความขัดแย้งในความเชื่อและลัทธิ ความผิด ความถูก ความทุกข์ ความสุข ความยาก ความลำบาก ความจนความแร้นแค้น ความพออยู่ได้ ความพอเพียง ความสำเร็จ ความล้มเหลว ความล้มลุกคลุกคลาน ความเจ็บ ความป่วย ความเจ็บ ความปวด ความแค้น ความโกรธ ความดีใจ ความเกลียด เจียดคุก เจียดตะรางมาบ้างก็มี เคยพูดจริง เคยโกหกหมดแท้ๆ แต่ไม่กระทบเบียดเบียนใคร เคยโลภ เคยหลง เคยเชื่อ เคยศรัทธา เคยผิด เคยถูก เคยสอนคนอื่น เคยถูกคนอื่นสอน ผ่านมาแล้วทั้งนั้น อย่างไรก็ตามเราก็เอาตัว เอาชีวิตรอดมาได้

ยังมีคติพจน์ที่ดี ๆ ที่ผมคัดลอกมาจากที่ต่าง ๆ ที่อยากจะมาแบ่งปันกัน เพราะเป็นสิ่งที่ดี ๆ ทั้งนั้น ถ้าไม่มีโอกาสอ่านเร็ว ซอกแซกอย่างผมก็อาจจะไม่พบครับ

สารานุกรม เล่ม ๕

• *To know to grow old is the master-work of wisdom, and one of most difficult chapters in the great art of living.*

Henri Federic Amiel

• *Joy is not in things, it is in us.*

Richard Wagner

• *There is to much in a world for us all,
if we only have the eyes to see it,
the heart to love it,
and the hand to gather to ourselves.....*

มีท่านที่นับถือท่านหนึ่งส่งภาพและเสียงมาให้ทางอีเมลเล่าเรื่องของสาวน้อยคนหนึ่ง เธอชื่อ น.ส. หวาง เหม่ย เหวียน เธอจบปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต จาก มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย UCLA เธอเป็นคนที่มีความพิการแต่กำเนิด คือเป็นโรคสมองพิการแต่กำเนิด “โรค Cerebral Palsy หรือหมอจะเรียกชื่อสั้นๆ ว่า CP” เธอเคลื่อนไหวร่างกายได้ไม่ปกติ เธอพูดไม่ได้ ชาวบ้านอาจเรียกว่า “เอ๋อ” แต่เธอเขียนได้ วาดภาพได้ สื่อสารโดยผ่านตัวอักษรได้ แต่ด้วยความมุ่งมั่นและศรัทธา เธอจบการศึกษาจนจบปริญญาเอก และเธอก็ออกไปบรรยายในที่ต่างๆ เพื่อเป็นกำลังใจช่วยเหลือผู้พิการ ออกแสดงภาพเขียนของเธอตามสถานที่ต่างๆ เพื่อหารายได้ ฯลฯ

มีอยู่ครั้งหนึ่ง เธอออกไปบรรยาย ณ สถานที่สาธารณะแห่งหนึ่ง เมื่อบรรยาย (โดยการเขียน) เสร็จแล้ว มีเด็กนักเรียนตัวน้อยคนหนึ่งไม่ผู้จะประสีประสา ไม่รู้จักกาลเทศะ ลูกขึ้นถามเธอว่า

“เธอรู้สึกอย่างไร ที่อยู่ในสภาพพิการอย่างนั้น”

สารานุกรม เล่ม ๕

ทุกคนในที่ประชุม รู้สึกอึดอัดแทนเธอที่ได้รับคำถามที่น่าจะทำให้เธอรู้สึกเสียใจ น้อยใจ แต่เธอหันกลับไปยิ้มอย่างภูมิใจและกลับไปเขียนโต้ตอบทันทีว่า

๑. ฉันน่ารักมาก
๒. ขาของฉัน เรียว ยาว สวยดี
๓. ฉันมีคุณพ่อ และคุณแม่ ที่รักฉันมาก ให้ความอบอุ่น และให้กำลังใจฉันตลอดมา
๔. พระเจ้าประทานความรักให้แก่ฉัน และ
๕. ฉันวาดภาพได้ ฉันแต่งหนังสือได้
๖. ฉันมีแมวที่น่ารัก
๗. แลละ.....

ทุกคนเงยบกริบ รออ่านข้อความใต้ตบอย่างใจจดใจจ่อ

เธอหันกลับมายิ้มอีกครั้งกับผู้ฟัง แล้วหันกลับไปเขียนสรุปต่อว่า

“ฉันมองแต่สิ่งที่ฉันมี

ฉันไม่มองในสิ่งที่ฉันขาด”

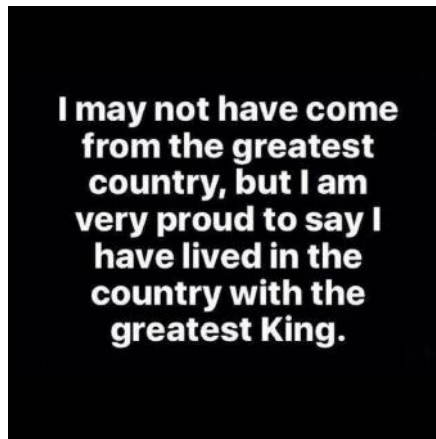
เสียงปรบมือก็ก้องห้องประชุมแทบจะถล่มทลาย หลายคนน้ำตาไหลพรากด้วยความซาบซึ้งตรึงใจ ตื้นตันใจ สะเทือนใจและชื่นชม

ณ วันนั้น ทุกคนก็ได้ซาบซึ้งถึงทัศนคติเชิงบวก เชิงสุขนิยมของเธอ และสร้างความคลายกังวล คลายใจให้แก่ผู้คนเป็นอย่างมาก เธอได้แสดงบทบาทผู้นำให้ผู้คนได้มองเห็นเป็นการเพิ่มกำลังใจให้แก่ผู้คนมากมาย

มองดูตนเองชื่อว่า ตัวเรามีสถานภาพเช่นไร ทำอะไรอยู่ ครอบครองอะไรอยู่บ้าง

ความสุขไม่ได้อยู่ที่ว่า คุณกำลังครอบครองสิ่งอันใดที่มากมายเหล่านั้น

แม้ว่าคุณจะไม่มีสิ่งเหล่านั้น

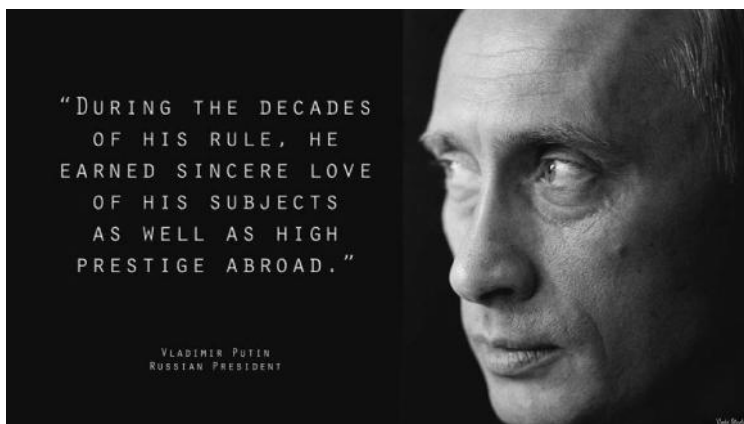
สารานุกรม เล่ม ๕

ความพอเพียง ความพอใจในสิ่งที่มีอยู่ ก็จะอำนวยความสะดวกให้แก่เราได้อย่างเต็มเปี่ยม

จะมีความสุขมากกว่าเศรษฐกิจ พันล้านแสนล้านที่ไม่รู้จักหยุดไม่รู้จะพอ รังแต่จะไขว่คว้า ไม่ว่าจะได้อะไรอย่างไร ไม่รู้ผิด ไม่รู้ถูก ท่านจะบังเกิดสุขมากกว่าเศรษฐกิจในครอบครัว “ที่โกงบริสุทธิ์” เหล่านั้นเสียอีก

นี่คืออุทาหรณ์สำหรับคนที่มัวแต่คิดเชิงบวก

ผมและท่านผู้อ่าน เราต่างก็ได้มีบุญญาธิการอยู่ได้ร่มโพธิสมภารอันสูงส่งเป็นมหาสมบัติร่วมกัน แบ่งปันกัน เราต่างก็หวงแหนร่วมกัน มีความสุขสวัสดิ์ทั่วหน้าร่วมกัน ที่คนในชาติอื่นเขาไม่มีสถาบันที่เรานับถือเชิดชูไว้เหนือเกล้า นี่แหละครับถึงบางชาติเขาจะมี ก็ไม่เหมือนที่คนไทยเรามี คนไทยบางคนตั้งหน้าตั้งตาจะหมิ่น ขอให้ย้อนกลับไปดูภาพที่ห้องสนามหลวงที่ผู้คนนับแสน พร้อมใจกันไปร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีเอาเถอะครับ คนอกตัญญู มีหัว ก็เหมือนมีแค่หัวแม่เท้า ได้รับพระราชทานทุนการศึกษาได้ไปศึกษาที่ต่างประเทศ จนจบปริญญาโท ปริญญาเอก หัวกลับซุกอยู่ในถุงเท้าเหมือนเดิม น่าละอายไหมครับ

โรคหมอทำ

ท่านผู้อ่านได้เห็นคำที่ว่า “โรคหมอทำ” คงจะแปลกใจว่าโรคประหลาดนี้คือ โรคอะไรกันแน่ หมอผีสาปแช่งจนทำให้เป็นโรคกระนั้นหรือเปล่าครับ ผมกำลังจะพูดถึงโรคที่เกิดจากการกระทำของหมอ ของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งนี่เอง และปัจจุบันนี้กำลังมีปัญหาระบาดระดับโลกมาจากประเทศที่เราไม่นึกไม่ฝันจะมีโรคนี้อุบัติขึ้น คือประเทศสหรัฐอเมริกาที่แพทย์ผู้เชี่ยวชาญจากหลาย ๆ ประเทศไปเรียน ไปฝึกอบรมจนเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญชั้นยอดของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งจากประเทศไทยเราด้วย เอาล่ะครับผมจะเข้าเรื่องเสียที

ผมขอพาท่านผู้อ่านรำลึกเรื่องในอดีตที่ผ่านมาเมื่อสิบปีที่แล้ว กล่าวคือภายหลังที่มีเหตุการณ์ ที่ชาวโลกตื่นตระหนกตกตะลึงงันไปกัน

สารานุกรม เล่ม ๕

ทั้งโลกก็คือเหตุการณ์ ๙๑๑ เมื่อวันที่ ๑๑ เดือน ๙ หรือเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ คือมีเรือบินชนตึกเวิร์ลเทรด เซ็นเตอร์ ในนครนิวยอร์ก และตึกเพนตากอน กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ แล้วอีกไม่ถึงเดือน คือวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ ก็มีชายอเมริกันเชื้อสายอังกฤษผู้หนึ่ง มีอาชีพเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์แทบลอยด์ฉบับหนึ่งในฟลอริดาก็ป่วยด้วย “โรคแอนแทรกซ์” หรือโรคที่มีผู้เรียกเป็นภาษาไทยไม่เป็นมงคลนักว่า “โรคห่า” ชื่อนี้ตามปกติใช้เรียกชื่อกาฬโรคด้วย โรคแอนแทรกซ์เกิดจากเชื้อแบคทีเรียที่มีชื่อเป็นทางวิชาการว่า “เบซิลลัส แอนทราซิส” ในธรรมชาติเป็นโรคระบาดอย่างรุนแรงในสัตว์ประเภทวัวควายและสัตว์อื่น ๆ อีกหลายชนิด แม้แต่ฮิปโป ซ้าง ก็เป็นโรคนี้ได้

คนจะติดโรคจากสัตว์โดยตรง เช่นจากการสัมผัสใกล้ชิดกับสัตว์ที่ล้มเจ็บ กินเนื้อสัตว์ที่เป็นโรค สัมผัสซากสัตว์ที่ตายจากโรค หรือติดจากคนที่ป่วยเป็นโรค และติดจากการที่มีผู้จใจเอาเชื้อหรือสปอร์ของเชื้อที่ทนทานต่อสิ่งแวดล้อม เอาไปป้ายที่รอยขีดข่วนที่ผิวหนังหรือแผลที่ผิวหนัง หรือสูดหายใจเข้าไป หรือกินเข้าไป อาการของโรคจะมีกว้างขวาง เช่นเป็นแผลอักเสบมากที่ผิวหนัง ปวดบวม ภาวะแพะอาหารอักเสบตกเลือด เยื่อหุ้มสมองอักเสบ โลหิตเป็นพิษ ถ้าวินิจฉัยโรคไม่ได้แต่เนิ่นๆ และไม่ได้รับการรักษาที่ถูกต้อง มักเสียชีวิตทุกราย ผู้ประสงค์ร้ายจึงเอาสปอร์ของเชื้อแอนแทรกซ์บรรจุในซองจดหมายส่งไปยังเหยื่อตามต้องการได้

ผู้ป่วยที่ฟลอริดา แม้ว่าจะวินิจฉัยโรคได้ถูกต้อง คือเพาะแยกเชื้อก่อโรคได้จากผู้ป่วย ได้รับการรักษาในโรงพยาบาลในห้องไอซียู และได้รับยาที่ถูกต้อง หมอก็เอาไม่อยู่ ผู้ป่วยรายนี้เสียชีวิตวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔

อันที่จริงก่อนหน้ารายนี้คือวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๔ ก็มีชายชาวอเมริกันเชื้อสายสเปน อายุ ๗๓ ปี ทำงานเป็นเสมียนรับส่งจดหมายในสำนักงานหนังสือพิมพ์ดังกล่าวเป็นผู้นำส่งจดหมายฉบับหนึ่งส่งให้แก่ผู้ป่วยรายแรกที่กล่าวถึง รายนี้เริ่มมีอาการไม่สบายมาตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๔ แล้ว โดยมีอาการไข้ อ่อนเพลีย และมีอาการไอเพิ่มขึ้น ต่อมาวันที่ ๒๘ กันยายน จึงไปโรงพยาบาลแพทย์รับไว้รักษาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม แต่แพทย์ก็ยังไม่วินิจฉัยโรคไม่ได้ กว่าที่จะวินิจฉัยโรคได้คือเพาะแยกเชื้อแอนแทรกซ์ได้จากผู้ป่วยก็ล่วงเข้าวันที่ ๕ ตุลาคม ผู้ป่วยรายนี้รักษาแล้วมีอาการดีขึ้นและหาย แพทย์อนุญาตกลับบ้านได้เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ หลังจากผู้ป่วยสองรายนี้ ยังมีผู้ป่วยรายอื่น ๆ ตามมาอีก ๙ ราย รวมเป็น ๑๑ ราย ตาย ๕ ราย คือจากนครนิวยอร์ก ๑ ราย ก็เสียชีวิต จากดิส-ตริก ออฟ โคโลัมเบีย ๕ ราย เสียชีวิต ๒ ราย จากนิวเจอร์ซีย์ ๒ ราย รอดตายทั้ง ๒ ราย และจากคอนเนตทิคัท ๑ ราย ก็เสียชีวิต เป็นที่น่าสังเกตว่า ๘ รายใน ๑๑ รายนั้น เป็นพนักงานส่งไปรษณีย์โดยตรง หรือเป็นเจ้าของหน้าที่คัดแยกส่งไปรษณีย์ของสำนักงาน การสอบสวนพบว่า มีผู้ประสงค์ร้ายจัดส่ง “สปอร์” ของแบคทีเรียแอนแทรกซ์ (“สปอร์” เป็นฟอรัมหนึ่ง หรือรูปลักษณะหนึ่งของแบคทีเรียที่มีเกราะหุ้ม ทนทานต่อความร้อนความเย็นและสิ่งแวดล้อม) ของแบคทีเรียแอนแทรกซ์ เอาสปอร์ไปทำให้เป็นผงแห้ง บรรจุในซองจดหมาย แล้วจำหน่ายถึงบุคคลต่างๆ รวมทั้งมีจดหมาย ๓ ซอง จำหน่ายของถึงนักการเมืองด้วย เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายส่วนใหญ่จึงเป็นพนักงานไปรษณีย์ กับเจ้าหน้าที่คัดแยกจดหมายของสำนักงาน ซึ่งมีโอกาสจับต้องซองจดหมายสอบสวนกันอยู่หลายปี ได้แพะมาหลายตัว มีอยู่รายหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่พัฒนาอาวุธจากเชื้อโรคของกองทัพ แต่สติสตั้งมีอยู่จะเกินร้อย แก่ยังไม่ได้สารภาพเป็นเรื่องเป็นราว แก่ก็ชิงปลิดชีพตนเองเสียก่อน

สารบัญ เล่ม ๕

การใช้เชื้อก่อโรคจงใจนำไปทำร้ายประหัตประหารผู้คนหรือสัตว์ทำงานองเช่นนี้ เรียกกันว่า “อาวุธเชื้อโรค-Microbiological weapon” และเพื่อให้ครอบคลุมไปกว้างออกไปถึงต้นกำเนิดของผลิตภัณฑ์จากเชื้อโรคเหล่านั้นด้วยจึงเรียกว่า “อาวุธชีวภาพ-Bioweapon” นักปฏิบัติการเรื่องนี้จึงเข้าข่ายเป็นผู้ก่อการร้ายทางชีวภาพ หรือ Bioterrorism สรุปแล้วก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประสังศรีร้าย

ทางด้านตรงกันข้าม ยังมีคำภาษาอังกฤษในทางการแพทย์อยู่คำหนึ่งคือ “Iatrogenic Diseases” ซึ่งมาจากคำสองคำคือ “Iatr-” ซึ่งแปลว่า แพทย์หรือทางแพทย์และ “genic” แปลว่าก่อให้เกิด เมื่อนำไปรวมกับ “diseases” ซึ่งแปลว่าโรค จึงมีหมายความว่า “โรคที่เกิดจากปฏิบัติการการรักษาพยาบาล แล้วเกิดมีโรคเกิดขึ้น” โดยที่แพทย์เองมิได้ตั้งใจหรือตั้งใจให้เกิด แต่มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่มีผู้ประสงค์จะให้เกิดขึ้น แต่ก็เกิดเจ็บป่วยขึ้นได้ โรคประเภทนี้ เข้าข่ายโรคที่เกิดจากปฏิบัติการในการรักษาของแพทย์ ไม่ใช่เรื่องเหลวไหล ท่านศาสตราจารย์นายแพทย์ อวย เกตุสิงห์ ราชบัณฑิต บรมครูแพทย์ที่ทรงความรู้ภาษาไทยเป็นเลิศซึ่งผมคิดว่ายังหาผู้ใดเทียมได้ยาก ท่านบัญญัติคำว่า “Iatrogenic disease” เอาไว้ว่า เป็น “โรคหมอทำ” ซึ่งเหมาะเจาะไม่เย็นเยือกชัดเจนดี

เกริ่นมายี่ดียว ผมอยากจะนำเอาเรื่องโรคหมอทำที่กำลังระบาดระบืออยู่ในสหรัฐ ดังนี้

มีข่าวในอินเทอร์เน็ทสั้น ๆ ว่า เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ พบการระบาดของโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบจากเชื้อรา ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีผู้ป่วย ๙๑ ราย เสียชีวิต ๗ ราย คาดว่า การสอบสวนโรคเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขรัฐเทนเนสซี เปิดเผยเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า การระบาดครั้งนี้มีความสัมพันธ์กับการรักษาโรคของแพทย์ คือการฉีดยา

สเตียรอยด์ชนิด Methylprednisolone Acetate 80 mg/ml เพื่อทำการรักษาอาการปวดข้อ

ข่าว ในอินเทอร์เน็ท Cidrap อ้างรายงานจากวารสารทางการแพทย์ชั้นนำของโลกชื่อ *New England Journal of Medicine (NEJM)* ตีพิมพ์รายงานออนไลน์เมื่อกลางเดือนตุลาคมนี้ (๒๕๕๕) เอง ความว่า ผู้ป่วยรายแรกเป็นชายอเมริกันวัย ๕๐ เศษ ๆ มีอาการปวดหลังและปวดต้นคอมาได้ประมาณ ๔ สัปดาห์หลังจากได้รับการฉีดยาเมธิลเพร็ดนิโซโลนเข้าช่องไขสันหลัง (epidural injections) ซึ่งการฉีดยาดังกล่าวจัดเป็นชุดฉีดมาหลายเข็มแล้ว จนกระทั่งฉีดเป็นเข็มสุดท้าย เพื่อทำการรักษาโรคปวดหลัง โดยแพทย์ที่โรงเรียนแพทยมหาวิททยาลัยแวนเดอร์บิลท์ เมื่อมีอาการปวดศีรษะ และปวดต้นคอรุนแรงมากผิดปกติ จึงกลับไปขอรับการรักษาที่โรงพยาบาลเดิม แพทย์รับไว้ตรวจรักษา ทำการตรวจโดยละเอียดรวมทั้งได้เจาะน้ำไขสันหลัง ทั้งตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์และนำไปเพาะแยกเชื้อปรากฏผลเบื้องต้นว่า ให้ผลลบ การวินิจฉัยเบื้องต้นแพทย์จึงลงความเห็นว่าเป็น “โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบที่เกิดการติดเชื้อในชุมชนเอง” (community-acquired meningitis) แพทย์ได้ให้การรักษาโดยใช้ปฏิชีวนะร่วมกับยาประเภทอนุภักทิน และยาต้านภาวะอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (antibiotic, opiate, and nonsteroidal anti-inflammatory drug) ผู้ป่วยก็มีอาการดีขึ้น แพทย์จึงอนุญาตให้กลับบ้านได้

อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา ผู้ป่วยก็กลับมาโรงพยาบาลอีกเนื่องจากอาการปวดศีรษะรุนแรงขึ้น และมีอาการใหม่อื่น ๆ ทางระบบประสาทเพิ่มขึ้น แพทย์จึงรับไว้รักษาในโรงพยาบาลอีกเป็นครั้งที่สอง อยู่ในโรงพยาบาลครั้งนี้ ๒ วันแรกอาการต่าง ๆ ดีขึ้น แต่พอถึงวันที่ ๖ ก็เริ่มมีอาการเลวลงอีก แพทย์ได้ให้การรักษาอย่างเต็มที่รวมทั้งให้ยารักษาโรคติดเชื้อรา ไลโบโซมัล

สารานุกรม เล่ม ๕

แอมโฟเทอริซิน บี ด้วย และในวันถัดมาผลการตรวจชิ้นสุดท้ายของห้อง
ชันสูตรโรงพยาบาลจึงรายงานมาว่า ตรวจพบเชื้อรา *Aspergillus fumigatus*
เป็นการตรวจพบในตัวอย่างน้ำไขสันหลังของผู้ป่วยรายดังกล่าวที่ได้เจาะ
เอาไว้ตรวจตั้งแต่การรับไว้ในโรงพยาบาลเป็นครั้งแรกแล้วนั้น แต่เพิ่งจะเพาะ
แยกเชื้อได้

แพทย์ได้สั่งให้ยาเพิ่มเติมคือ วอริโคนาโซล (voriconazole) และ
พยายามสืบค้นต่อไปว่าผู้ป่วยรายนี้ได้รับเชื้อรามาจากที่ใด ได้ถ่ายภาพ
สแกนปอดก็ไม่พบว่ามียารอยของการติดเชื้อรา ตรวจ “เอ็มอาร์ไอ” สมอง
พบว่าที่เนื้อสมองส่วนกลาง (midbrain) และส่วนของสมองน้อย (cerebell-
lum) มีเนื้อตาย การตรวจโพรงอากาศรอบจมูกหรือโพรงไซนัสก็ไม่พบสิ่ง
ผิดปกติ

ในวันที่ ๑๑ ที่รับไว้ในโรงพยาบาลครั้งที่ ๒ ผู้ป่วยหมดสติและมี
อาการชักกระตุก ตรวจเอ็มอาร์ไอซ้ำพบว่ามียาเลือดออกในโพรงสมอง พบว่า
มีก้อนเชื้อราอุดหลอดเลือดในสมองทำให้หลอดเลือดโป่งพอง และผู้ป่วย
เสียชีวิตอีก ๑๑ วันต่อมา

การตรวจศพเบื้องต้นก็ยังอธิบายไม่ได้ว่าได้รับเชื้อรามาจากที่ใด
และอย่างไร แต่เมื่อตรวจละเอียดลงไป ก็พบร่องรอยว่าที่ช่องกระดูกสันหลัง
ตรงที่เคยฉีดยามีรอยซึมและเปลี่ยนสีเป็นสีเทา ๆ และสีน้ำตาล และรอยโรคสี
น้ำตาลนี้ลามแผ่ยาวกระจายออกไปจากจุดที่เคยฉีดยาเอาไว้ นำตัวอย่าง
ตรวจรอยที่ผิดปกตินั้นไปตรวจก็พบเชื้อราดังกล่าว แพทย์ผู้เชี่ยวชาญหลาย
ท่านประชุมกัน แล้วจึงลงความเห็นว่าคุณป่วยเป็นโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบจาก
เชื้อรา *Aspergillus fumigatus* และได้แนะนำเอาตัวอย่างยาเมทิลเพอร์นิซิโกลิน
ชนิดฉีดไปตรวจทดสอบก็พบว่ามียาปนเปื้อน

สารานุกรม เล่ม ๕

ยังมีรายงานโรคจากรัฐอื่นๆอีกหลายรัฐ ผู้ป่วยบางรายติดเชื้อราดำที่มีชื่อว่า *Exserohilum rostratum* ซึ่งเป็นเชื้อราที่ทำให้คนเป็นโรคน้อยกว่าชนิดแรก แสดงว่ายาชนิดบางชนิดปนเปื้อนด้วยเชื้อรา *Aspergillus fumigatus* บางชนิดก็มีเชื้อรา *Exserohilum rostratum* ปนเปื้อน และยังมีบางชนิดมีเชื้อรา *Cladosporium* ปนเปื้อนอีกด้วย เมื่อทราบเบาะแสแล้ว ทางกรวิจัยให้แพทย์ผู้ทำการรักษาได้เร่งติดตามตรวจผู้ที่ได้รับการฉีดยาดังกล่าวทั่วประเทศ จึงมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้น การวินิจฉัยโรคได้ตั้งแต่นั้นๆจะสามารถรักษาโรคให้หายได้

ข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม มีผู้ป่วยจาก ๑๖ รัฐ ได้แก่

เทนเนสซี	๖๓	ราย	ตาย	๘	ราย
มิชิแกน	๔๙	ราย	ตาย	๔	ราย
เวอร์จิเนีย	๓๗	ราย	ตาย	๒	ราย
อินเดียนา	๓๔	ราย	ตาย	๒	ราย
แมริแลนด์	๑๖	ราย	ตาย	๑	ราย
ฟลอริดา	๑๓	ราย	ตาย	๓	ราย
นิวเจอร์ซีย์	๑๓	ราย	รอดทั้ง	๑๓	ราย
มินนีโซตา	๗	ราย	รอด	ทุกราย	
โอไฮโอ	๑๐	ราย	รอด	ทุกราย	
นิวแฮมป์เชียร์	๘	ราย	รอด	ทุกราย	
นอร์ท แคโรไลนา	๒	ราย	รอดทั้ง	๒	ราย
ไอดาโฮ	๑	ราย	รอด		
อิลลินอยส์	๑	ราย	รอด		
เพนซิลวาเนีย	๑	ราย	รอด		
นวยอร์ค	๑	ราย	รอด		
เท็กซัส	๑	ราย	รอด		

ผู้ป่วยรวมจำนวน ๒๕๗ ราย ตาย ๒๐ ราย จาก ๑๖ รัฐ

๑๑๕

หลายเรื่อง ภาครรช รวรวรณรณ กัณณณณณณ

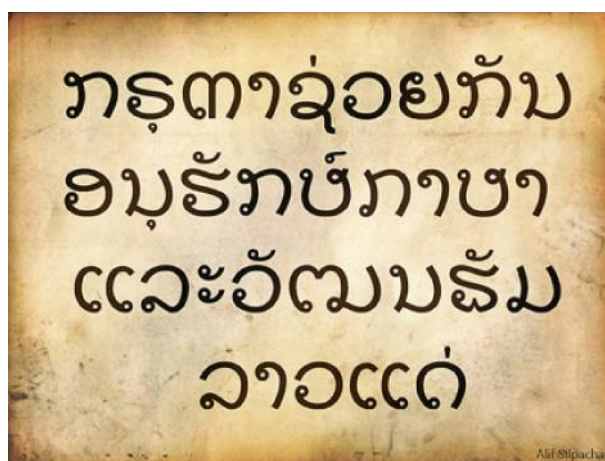
สารานุกรม เล่ม ๕

เชื้อราลงป่นเปื้อนในยาฉีดได้อย่างไร

มียา เมธิล เพร็ดนิโซโลน อซีเตท (๘๐ มก/มล) อยู่ ๓ ลีตที่
ไม่ได้ใส่สารกันบูดหรือปลอดสารถนอม (preservative-free) ที่ผลิตจาก
the New England Compounding Center (NECC) ที่เรียกคืนเมื่อวันที่
๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ ยาที่ได้ให้คนไข้ที่น่าจะมีการปนเปื้อนนี้ ได้ให้
คนไข้เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ป่วยเริ่มมีอาการผิดปกติ
หลังจากได้รับยาไป ๒-๔ สัปดาห์ จากการสอบสวน ยาได้รับการปนเปื้อน
เชื้อราในระหว่างกระบวนการการผลิตนั่นเอง

นี่เป็นตัวอย่างอันชัดเจนจากเรื่องโรคหมอกทำ ถึงหมอกไม่ได้
ทำเอง แต่หมอกก็เป็นคนที่ทำให้คนไข้ป่วย ถ้าหมอกเลือกใช้อื่น ๆ ใช้หายใจ
แต่ก็ไม่ใช่โรคร้ายแรงดังกรณีนี้

เรียนรู้ภาษาลาว

ผมเดินทางเข้าไปในประเทศลาวมาแล้วนับสิบครั้ง ส่วนมากไปบรรยายทางวิชาการ ภาษาที่ใช้บรรยายก็คือภาษาไทยเรานี้แหละ เขาบอกว่า เว้าไทยเขาเข้าใจดีกว่าผมเว้าภาษาปะกิด ตามถนนหนทาง ถ้าตั้งใจอ่านก็พอแกะออก บางคำก็ไม่รู้เรื่อง ที่เห็นทั่วเมืองก็คงจะเป็นโฆษณา “เขยลาว” นั่นแหละครับ

เผชิญเมื่อ ๓๐ ปีมาแล้ว ผมได้บทความของสหายท่านหนึ่ง อ่านแล้วสนุกดีและได้ความรู้ด้วย ผมเลยขออนุญาตท่านเอาไว้ว่า จะนำไปเผยแพร่ท่านก็ไม่ขัดข้องครับ เป็นบทความของ นายแพทย์วิวัฒน์ โรจนพิทยากร

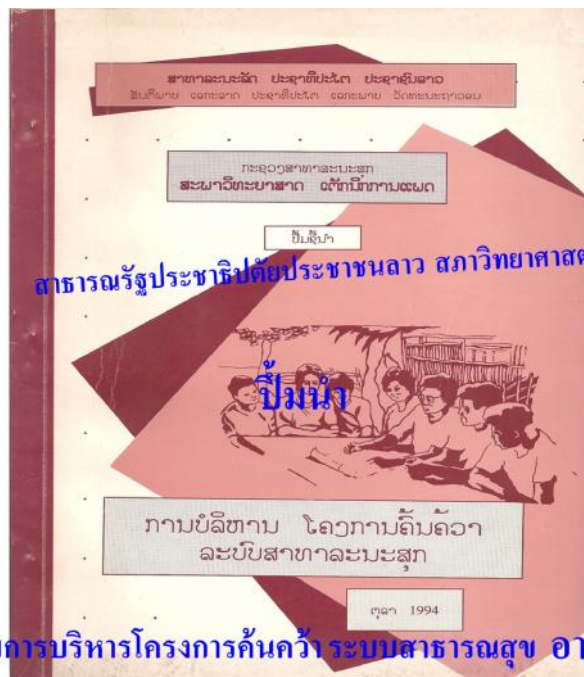
“เมื่อไม่นานมานี้ ผมได้มีโอกาสเดินทางไปในประเทศลาวเพื่อประกอบภารกิจบางประการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ นับ

สารานุกรม เล่ม ๕

ป้ายชื่อครั้งไปบรรยายที่สภาวิทยาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

บรรยายการบริหารโครงการค้นคว้าระบบสารสนเทศฯ อายุ ๖๑ ปี

เอกสารประกอบคำบรรยายที่นครเวียงจันทร์ตุลาคม ๒๕๓๗

หลายเรื่อง คลารส ระอาารณ่ กัณหนงประเสริฐ

เป็นครั้งแรกที่ได้มีโอกาสชมทัศนียภาพของนครเวียงจันทน์ เมืองหลวงของลาว ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง ตรงข้ามกับอำเภอศรีเชียงใหม่ของจังหวัดหนองคาย

สถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศลาวในตอนนั้น นับว่าจืดจางมาก มียอดผู้ป่วยเพียง ๓ คน (ตัวเลขเมื่อสิ้นปี ๒๕๓๖) และพบผู้ติดเชื้อที่ยังไม่ปรากฏอาการอีกเพียง ๓๕ คน เทียบกับของไทยในระยะเดียวกัน มีรายงานผู้ป่วย ๗,๔๕๗ ราย และผู้ติดเชื้อที่ยังไม่ปรากฏอาการอีกไม่ต่ำกว่า ๕ แสนคน จึงนับว่าลาวยังเป็นประเทศที่โชคดียิ่งนัก

ความจริงจะว่าลาวโชคดีก็ไม่เชิง เรียกว่ามีสภาพทางสังคมดีมากกว่า หมายความว่า ประเทศนี้มีสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการแพร่โรคเอดส์ เช่น หาโสเภณีได้ยาก การฉีดยาเสพติดก็น้อย แต่ก็ไม่น่าไว้ใจ เพราะประเทศข้างเคียงกำลังมีการระบาดอย่างมาก โดยเฉพาะไทยกับเขมร ในระยะนี้เพื่อนลาวหลายคนกลัวกันว่า เปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาวเมื่อไหร่ โรคเอดส์คงจะข้ามสะพานไปอาละวาดในลาวได้สะดวกง่ายดายขึ้น

การไปลาวที่ยุคนั้น นอกจากได้เรียนรู้สถานการณ์โรคเอดส์แล้ว ยังมีโอกาสเรียนภาษาลาวด้วย

จากการสังเกตขณะอยู่ในเมืองเวียงจันทน์ เห็นแผ่นป้ายประกาศหรือโฆษณาต่าง ๆ ใช้ตัวหนังสือที่คล้ายคลึงกับของไทยมาก คงพัฒนามาจากบรรพบุรุษเดียวกัน แต่ก็มีอักขระหลายตัวที่เขียนแตกต่างกันออกไป

หลังจากใช้เวลาว่างศึกษาภาษาลาวจากหนังสือพิมพ์และเอกสารข่าวสารต่างๆ ก็เรียนรู้ว่าภาษาลาวไม่ยากเลย คนไทยอ่านได้อย่างสบาย เพียงแต่ต้องรู้หลักบางอย่างเสียก่อน ซึ่งได้แก่

๑. พยัญชนะลาวหลายตัวเขียนต่างจากของไทย เช่น
ตัว บ ไบไม้ เขียนเหมือนตัว ข ไซ ของไทย

สารบัญ เล่ม ๕

ตัว ข ไข่ เขียนเหมือนเลข 2 ตัว ช ช้าง ก็เขียนเหมือนเลข 2 แต่หางวกลงใต้บรรทัด

ตัว น หนู เขียนคล้าย ม ม้า

ตัว ก ไก่ เขียนเหมือน ภ สำเภา

ตัว ค ควาย เขียนเหมือน ถ ถุง

ตัว ด เด็ก เขียนเหมือน ถ ถุง เช่นกัน แต่หน้าไม่หยัก แต่ออกโค้งๆ เหมือน ด เด็ก

ตัว ง งู เขียนเหมือนของไทย แต่ตัวยาวลงใต้ระดับบรรทัด มองผาดๆ คล้ายไม้ยมก (ง)

ตัว ว แหวน เขียนเหมือนตัว อ อ่าง ส่วนตัว อ อ่าง เขียนเหมือนตัวเลข 9

คนไทยหลายคนที่ไม่ลาว มักจะผิดสังเกตคำลาวสองคำ ซึ่งเขียนเหมือนของไทยแต่มีความหมายต่างไปมาก คือ คำว่า “เขยลาว” กับคำว่า “หอยพัดทะนา”

เพื่อนไทยหลายคนบอกว่า ที่ประเทศลาว คำว่า “เขยลาว” แปลว่า “เปียร์ลาว” ซึ่งเป็นการเข้าใจผิด ความจริงคำนี้ไม่ใช่แปลว่าเปียร์ลาว แต่อ่านว่า เบ-ยะ-ลาว (ตัว ข คือ บ ใบไม้ อย่างที่เขียนไว้ข้างต้น) อ่านเร็วๆ ก็จะกลายเป็นคำว่า เปียร์

เช่นเดียวกับคำ “หอยพัดทะนา” คนลาวอ่านว่า “หวยพัดทะนา” ซึ่งก็หมายถึง สลากกินแบ่ง นั่นเอง

แต่ผมอยากให้อธิบายว่า คำลาวใช้เสียงเดียวต่อพยัญชนะเดียว เช่น ตัวอักษร ส ศ ษ ของไทย ลาวใช้ตัว ส ตัวเดียว หรือ ย ญ ของไทย ลาวใช้ตัว ย ตัวเดียว จึงดูเป็นภาษาที่ไร้จริตจะก้าน ไม่มีลวดลายให้ยุ่งยาก เป็นภาษาที่ดูไร้เดียงสา ถ้าจะหาภาษาลาวในหนังสือไทย ก็ไปเปิดพจนานุกรมไทยดูตรงในวงเล็บที่เป็นคำอ่าน นั่นแหละภาษาลาว!!

สารบัญ เล่ม ๕

ตัวอย่างเช่น พัดทะนา กะเสด ะหนน สำหรวด สীগสา สัดตะวะแพด กานสะแดง ทำมะดา สุกขะสีกสา กานประเมินผน สะหะลัดอาเมลีกา อัดตาส่วน ปะเพดปะเทต ทะวีบ อนาไมโลก สะพาบทั่วไป เป็นต้น

๒. ลาวไม่นิยมใช้ตัว ร เรือ คำในภาษาไทยที่มีอักษรตัว ร ลาวจะใช้ ล แทนหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปเลย ส่วนคำ ช ลาวไม่มี มักใช้ตัว ส หรือ ซ แทน ตัวอย่างเช่น

โทรศัพท์	ลาวใช้	โทละสับ
กล่าว	ลาวใช้	ก้าว
ล้านช้าง	ลาวใช้	ล้านช้าง
เคลื่อนไหว	ลาวใช้	เคื่อนไหว

๓. ลาวไม่นิยมอ่านคำควบกล้ำ ยกเว้นตัวควบ ว เช่น ขว หรือ คว ตัวอย่างเช่น

ศิลปะดนตรี	ลาวใช้	สิละปะดนตรี
ไปรษณีย์	ลาวใช้	ไปสะนี
ตระเตรียม	ลาวใช้	กะเกียม

๔. ลาวไม่มีตัวการ์นต์ ตัวอย่างเช่น

แพทย์	ลาวใช้	แพด
องค์การ	ลาวใช้	องกาน

๕. ลาวมีตัวสระที่เขียนต่างไปจากภาษาไทย เช่น

สระ โะ ของไทย ถ้ามีตัวสะกด จะใช้แบบลดรูป เช่น คน อบรม แต่ของลาวใช้เป็น “ไม้หันดิน” คือคล้ายไม้หันอากาศของไทย แต่กลับหันลงสู่พื้น ถ้าเจอสระตัวนี้เมื่อไหร่ให้อ่านเป็น สระ โะ เช่น องการ ยกเว้นคำที่ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น บว อ่านว่า บัว แสดงว่า ของไทย “บัวหงาย” แต่ของลาว “บัวคว่ำ”

สารบัญ เล่ม ๕

ตัวสระอื่นที่น่าสนใจคือ -ย ใช้เหมือนของไทย ถ้าไม่มีตัวสะกด แต่เมื่อใช้กับตัวสะกด จะใช้สัญลักษณ์คล้ายตัว ฐ ธง แต่ส่วนล่างยาวเลยลง ใช้บรรทัดคล้ายตัว S เช่น วSงจัน อ่านว่า เวียงจัน

ตัว อ ที่เป็นสระ -อ ให้ลดรูปเป็นวงกลมวางอยู่เหนือตัวอักษร เช่น ข้ามน หมายถึง ซ้อมูล

กฎเกณฑ์เล็กๆ น้อยๆ ที่ว่ามานี้ เรียนรู้ได้ไม่ยาก แต่บางคำแม้จะอ่านได้ ก็ไม่แน่ใจว่าจะเข้าใจเปรียบเทียบง่ายๆ เหมือนภาษาอังกฤษหลายต่อหลายคำที่ผ่านตา เราอ่านได้ถูกต้อง แต่ไม่รู้แปลว่าอย่างไร ฉันทัดก็ฉันทัน แม้แต่ในประเทศไทยเราเอง แต่ละภาคก็มีภาษาท้องถิ่น ซึ่งอาจแตกต่างกันไป จากภาษากลาง ต้องอาศัยการซักถามและจดจำเท่านั้น

ตัวอย่างที่น่าสนใจได้แก่

- คำว่า *แก้ว* ลาวหมายถึง ขวด ถ้าสั่งเหล้า ๑ *แก้ว* สิ่งที่ได้คือ เหล้า ๑ ขวด แต่ถ้าจะสั่งเพียง ๑ *แก้ว* ให้ใช้ว่า ๑ *จอก*

- คำว่า *ถุงยางอนามัย* ลาวหมายถึงที่ใช้สวมป้องกันโรคเอดส์ แต่ถ้าใช้ว่า “*ถุงยาง*” เฉยๆ ลาวหมายถึง ก๊อบแก็บ!!

- *เจ็ยอนามัย* หมายถึง กระดาษทิชชู คงมาจากคำว่า เยื่อ ซึ่งแปลว่า Tissue

- *บ่อน* หมายถึง ที่ เช่น บ่อนจอดรด หมายถึงที่จอดรด

บ่อนรับต้อนรับ หมายถึงแผนกต้อนรับ

- *ปดเก็บ* หมายถึง ปลอดภัย หรือถอดรองเท้า

- *หลุดลง* หมายถึง ลดลง

- *ไอ้โลม* หมายถึง พูดคุย

- *น้ำปัดสะวะ* คือ น้ำปัสสาวะ

- *เหรีญทอง* หมายถึง เหรีญทองแดง ส่วน

เหรีญคำ หมายถึง เหรีญทอง

สารานุกรม เล่ม ๕

- คำว่า *Inter* ถ้าเจอที่ไหนให้อ่านว่า แอ่งแต่ (ว่ากันว่า อ่านแบบฝรั่งเศส)

ครั้งหนึ่ง ผมเดินผ่านด้านหลังของโรงแรมที่พักเพื่อไปยังสระว่ายน้ำ ระหว่างทางเดิน พบห้องอยู่ ๓ ห้อง

เรียงกันมีป้ายติดไว้หน้าห้องว่า “ห้องเปลี่ยนเครื่องเพศชาย” “ห้องเปลี่ยนเครื่องเพศหญิง” และ “ห้องฝากเครื่อง” ผมอธิบายเพื่อนชาวต่างชาติที่เดินไปด้วยว่า ถ้าไม่พอใจในของที่มีอยู่ ทั้งในแง่ประเภทและขนาด จะลองเข้าไปใช้บริการจากห้องที่เห็นนี้ได้ ในกรณีเปลี่ยนเป็นเพศตรงข้ามแล้วไม่พอใจ ก็เข้าอีกห้องเพื่อเปลี่ยนกลับเป็นของเดิมก็คงจะได้ หรือถ้าไม่อยากจะพกติดตัว จะฝากไว้กับ “ห้องฝากเครื่อง” ก็คงไม่มีปัญหา

ภาษาลาว...น่าอัศจรรย์

สาวโสด - สาวอนุรักษ์	รถไฟ - ห้องแถวไหล
เมียหลวง - เมียมรดก	ผงซุส - แบงบัว
เมียน้อย - เมียนุญจรม	ถ่ายรูป - แหกตา
ไฟเขียว - ไฟเสรี	ถ่ายรูปหมู่ - แหกตาสามีคิ
ไฟเหลือง - ไฟลั้งเล	ลุงยาง - ลุงสัควิญญาน
ไฟแดง - ไฟอำนาจ	ผ้าเช็ดหน้า - ผ้าอนามัย
ห้องไอชียู - ห้องมรสุม	ผ้าอนามัย - ผ้ายันต์กันโลหิต

นางงาม - นางสังฆาร
นางงามดกรอบ 2๑ คนสุดท้าย - นางไม่เจียมสังฆาร
นางงามดกรอบ 5 คนสุดท้าย - นางไม่เจียมกะลาหัว

life on campus
www.manager.co.th

๑๒๓

หลายเรื่อง หลายส วรรษารณ กัณเณรประสงิ

สารานุกรม เล่ม ๕

ถ้าเป็นของเมืองไทย ชื่อห้องที่เห็นก็จะอ่านว่า “ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว – ชาย” หรือ “ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว – หญิง” และ “ห้องฝากเครื่องแต่งกาย”

ในฐานะที่เป็นแพทย์ผมสนใจคำลาวที่เกี่ยวข้องกับทางสาธารณสุข ซึ่งก็พบว่า มีคำ “แปลกๆ” อยู่หลายคำเหมือนกัน เช่น

- ปีมบัว แปลว่า รักษา
- ซ้าเฮื้อ แปลว่า เรือจริง คงมาจากคำว่า ซ้าเรือ
- โครงการน้สั๊กยากันพะยาดเปิดกว้าง หมายถึง โครงการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (อีพีไอ)
- ยาต้านเชื้อ หมายถึง ยาปฏิชีวนะ
- ป่ลูกเชื้อ หมายถึง การเพาะเชื้อ
- ซี้เท่อ หมายถึง เสมหะ
- ขะแหงแยกเบี้ยว คือ แผนกแยกและกักกันโรค
- ปะสูด-พะยาดหยิง คือ สูตินรีเวช
- อี้ด หมายถึง ไอโอดีน
- คอเหนียง คือ คอพอก
- ดิดแปด คือ ดัดต่อ ปนเปื้อน
- พะยาดหลวง หรือ ซี้ทูต หมายถึง โรคเรื้อน
- ซี้ไม้ หมายถึง โรคคุดทะราด
- เฮื้อน หมายถึง โรคแผลพุพอง
- ตุ่มหมนหม่าน หมายถึง โรคลมพิษ
- ผีหมากม่วง หมายถึง โรคผีมะม่วง
- ตานแต่น หมายถึง โรคเริม
- เชื้อเห็ดในช่องคลอด หมายถึง โรคเชื้อราในช่องคลอด

สารบัญ เล่ม ๕

- แม่มาน หมายถึง หญิงมีครรภ์
- ถอกห้อง หมายถึง โรคอุจจาระร่วง
- ไอไก่ หมายถึง โรคไอกรน
- เปี้ยลอย หมายถึง โรคโปลิโอ
(คงมาจาก เปลี้ยโรย?)
- หมากใส หมายถึง โรคอีสุกอีใส
- หมากแดง หมายถึง โรคหัด
- พะยาดว้อ หมายถึง โรคพิษสุนัขบ้า (ส่วนคำว่า
หมาว้อ หมายถึง กระสับกระส่าย ไม่เป็นสุข)
- โรคหอยเมืองโขง หมายถึง โรคพยาธิใบไม้ตับ
- บาดพะยัก หมายถึง โรคบาดทะยัก
- พะยาดกาฝาก หมายถึง โรคพยาธิในช่องคลอด
(ทริโคโมเนาส)
- พะยาดเบ็ด หมายถึง โรคคางทูม
- พะยาดลอลซอ หมายถึง โรคพยาธิทริคิโนสซิส

ความจริงคำลาวที่แปลกๆ ยังมีอีกเยอะแยะ แต่ขอเสนอเพียงเท่านี้ เพราะผมไม่อยากให้กลายเป็น *วัดจะนาอนุกรม ไท – ลาว* ใครที่อยากจะรู้มากกว่านี้ ก็ลองเข้าไปหาอ่านหนังสือพิมพ์ลาวดูกันเอาเองเถิดครับ แล้วจะรู้ว่าไม่ยากเลยจริงๆ หากมีข้อสงสัย คนลาวเองก็คงอธิบายให้กระจ่างได้โดยง่าย

มีอยู่คำหนึ่ง ซึ่งผมยังสับสนอยู่ เพราะถามแล้วได้คำตอบไม่ตรงกัน เลยไม่แน่ใจว่า คำไหนจะถูกต้องกันแน่ คือคำว่า “แอริโฮสเตส” ในภาษาไทย ผมเคยถามคนลาวว่าใช้อย่างไร? บางคนบอกว่า ใช้ “พะนักงานรับต้อนบนเครื่องบิน” บางคนว่าใช้ทับศัพท์ไปเลยว่า “แอโฮดสะเตด” แต่ก็มีบางคนเรียกอย่างไพเราะเพราะพริ้งว่า “นางบำเรอกำปั่นเหาะ” อันไหนถูกต้องไม่ทราบครับ? ใครรู้ช่วยตอบที.

๑๒๕

หลายเรื่อง หลายสารบัญ กับหนังสือ

สารานุกรม เล่ม ๕

หมายเหตุ มีอีก ๒-๓ คำที่อาจารย์หมอวิวัฒน์ไม่ได้พูดถึง ผมไปประชุมที่เวียงจันทน์ไปทราบมาจากที่ประชุม คือ

- ห้างตัดเครื่อง หมายถึง ร้านตัดเสื้อผ้า
- เป็นหลอย หมายถึง เป็นอัมพาต
- ปักเข็ม หมายถึง ฉีดยา
- แมย้งถือผ้า หมายถึง ผู้หญิงมีครรภ์

เมื่อประมาณปีพ.ศ. ๒๕๔๙ คุณหมอศุภมิตร ไปหลวงพระบาง แล้วเอาภาพนี้มาฝากผม ที่ป้ายอ่านว่า “บ้านทองจะเลน” ผมเองก็ไม่เคยไปหลวงพระบาง ก็ขอรับรองด้วยเกียรติว่า ไม่ได้ไปทำสารพันธุกรรมใด ๆ ตกหล่นไว้แถวนั้นแน่ ๆ ครับ

เสนอให้ท่านได้อ่านกันเล่นเพลินๆ

ประเสริฐ ทองเจริญ
๗ สิงหาคม ๒๕๕๙
วันที่ผม **เห็นชอบ** ร่างรัฐธรรมนูญ

สารานุกรม เล่ม ๕

หลายเรื่อง ทางการ ราชอาณาจักร กับของประเสริฐ

บุคคลสมมุติแบบ

คุณสมเสนห์ ปวดท้องขณะเดินทางไปทำงาน เลยแวะเข้าห้องน้ำ
ที่ปั๊ม

ออกจากปล່อยทุกข์แล้วจึงโทร ฯ ไปหาคุณแม่สมสวยที่บ้านว่า
“แม่ครี๊บบ แม่ครี๊บบ โฉนดที่ดิน เงินทอง เครื่องเพชรของเรายัง
อยู่ครบถ้วนหรือเปล่า”

คุณแม่สมสวยตอบไปว่า “ก็อยู่นี่ แม่ไม่ได้เอาไปไหน? ถ้ามทำไม
หละลูก”

เปล่าครับ สมเสนห์ มนุษย์ผู้เป็นบุคคลสมมุติแบบ ตอบว่า
“ประตูห้องน้ำเขาเตือนสติไว้ว่า ก่อนออกไป อย่าลืมสำรวจทรัพย์สิน
ให้หมดให้ถูกต้อง ผมก็เลยต้องโทร ฯ มาหาคุณแม่ไงครับ.....”.

๑๒๕

หลายเรื่อง หลายสาระ หลายอารมณ์ กับหนังสือ

สารานุกรม เล่ม ๕

พูดเท็จ

เมื่อพูดเท็จ ผลที่รับ.....

มีชายชาวคริสเตียน ๒ คน จอร์จ และ ไมเคิลไปเดินทางหลงอยู่ในทะเลทรายซาฮารา ทั้งร้อน ทั้งกระหายน้ำ ในที่สุดไปเจอ "โอเอซิส" เข้า แต่ก็มิใช่สุหร่าอยู่ด้วย

ไมเคิลพูดว่า เรามาแสดงตัวว่าเราก็เป็นมุสลิมจะเหมาะกว่ากระมัง มิฉะนั้นเราอาจถูกฆ่าก็ได้เนะ เราจะซื้อ โมฮัมหมัด

จอร์จบอกว่าเราจะซื้อ จอร์จเหมือนเดิม

อิหม่ามเห็นสหายทั้งสองก็ได้ถามชื่อเสียงเรียงนาม รู้ว่าทั้งสองกำลังหิวและกระหาย อิหม่ามทราบว่าทั้งสองหิว และกระหายจะตายอยู่แล้ว จึงตะโกนบอกให้คนจัดหาอาหารให้จอร์จ คนเดียว สำหรับไมฮัมหมัดไม่ต้อง เพราะเวลานั้นตรงกับวันกำลังถือศีลอดพอดี

เวอร์กรรมที่เกิดมาเป็นลูกอภิมหาเศรษฐี

มหาเศรษฐีเจ้าของบ่อน้ำมันส่งลูกชายโทนสุดที่รักไปเรียนที่เยอรมนี ไปอยู่ได้เดือนหนึ่งก็โทรศัพท์ไปอ้อนพ่อว่า

“เบอร์ลินนี่วิเศษ ผมชอบที่นี่มากๆ ผู้คนเขาก็ดีกับผมมาก แต่ผมอายเหลือเกินที่ต้องขับเบนซ์ของค่าทั้งคันที่พ่อเตรียมไว้ให้ นั่งไปเรียนหนังสือไปรฟเสอร์ของผมแถมยังนั่งรถรางไปโรงเรียนเลย”

หลังจากนั้นไม่นานบุตรชายสุดเลิฟ ก็ได้รับจดหมายจากพ่อพร้อมเช็คจำนวนเงิน ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ พร้อมกับแนบจดหมายน้อยไปด้วยว่า

“อย่าไปคิดมากเลยลูก พ่อจะให้ลูกขับรถรางไปโรงเรียนก็ได้ เอาเงินนี้ไปเลือกซื้อเอาตามชอบใจนะ จะได้ไม่ต้องอายเพื่อน ๆ นะลูก”

กัลบกจิตอาสา

ผมได้รับอีเมลล์จากศิษย์ที่รักนับถือกันคนหนึ่ง คุณสโรชิน เธอส่งเรื่องที่ข้าขันส่งไปบำรุงอารมณ์ของผม ความว่า ที่ชายขอบนครนิวยอร์ก มีกัลบกอเมริกันจิตอาสาผู้หนึ่ง เปิดร้าน อยู่ที่นี่

เปิดทุกวันไม่มีวันหยุด ทำงานคนเดียว กัลบกได้ค่าเลี้ยงดูจากรัฐ มีอยู่วันหนึ่ง เจ้าของร้านขายดอกไม้แวะเข้าไปใช้บริการ เมื่อเสร็จเรียบร้อยก็จะจ่ายค่าบริการ กัลบกจิตอาสาท่านนั้นบอก ว่า “ขออภัยครับ ผมรับไม่ได้ ผมได้รับค่าเลี้ยงดูจากรัฐแล้ว ผมทำด้วย จิตอาสา”

วันรุ่งขึ้น กัลบกไปเปิดร้าน ก็เห็นดอกไม้กองพะเนินไว้ที่หน้าร้าน

อีกวันหนึ่ง คุณตำรวจนายหนึ่งแวะเข้าไปใช้บริการ เมื่อเสร็จเรียบร้อยก็จะจ่ายค่าบริการ กัลบกจิตอาสาท่านนั้นบอก ว่า “ขออภัยครับ ผมรับไม่ได้ ผมได้รับค่าเลี้ยงดูจากรัฐแล้ว ผมทำด้วย จิตอาสา”

วันรุ่งขึ้น กัลบกไปเปิดร้าน ที่หน้าร้านมีถุงโดนัทถุงใหญ่วางไว้ที่หน้าร้าน มีนามบัตรตำรวจท่านนั้นติดไว้ด้วย

วันหนึ่ง อินทะเนี่ยชาวตะวันออกไกลคนหนึ่งแวะเข้าไปใช้บริการ เมื่อเสร็จเรียบร้อยก็จะจ่ายค่าบริการ กัลบกจิตอาสาท่านนั้นบอก ว่า “ขออภัยครับ ผมรับไม่ได้ ผมได้รับค่าเลี้ยงดูจากรัฐแล้ว ผมทำด้วย จิตอาสา”

วันรุ่งขึ้น กัลบกไปเปิดร้าน ที่หน้าร้านมีกลุ่มชายหัวดำหลายสิบคน ชุมนุมรอตัดผมอยู่ที่หน้าร้าน

เดาเอาเองตามอรรถาธิบายนะครับว่า กลุ่มคนหัวดำกลุ่มนั้นสัญชาติ อันใด....

เรื่องเข้าไปไม่ออก

กาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว วันหนึ่งในร้านกาแฟในกรุงโรมแถว ๆ เซนต์ ปีเตอร์ สแควร์ มีชายแคธอลิกแปลกหน้า ๓ และหญิงอีก ๑ กำลัง แทะทักกันอย่างออกรส

คุณปีเตอร์ คอยให้สหายร่วมโต๊ะฟังว่า ลูกชายผมนะ เขาบวชเป็น พระ เวลาเขาเดินไปที่ไหนๆ คนจะเรียกเขาว่า “Father”

โอ๊ย คุณเฟร็ด แขงขึ้นมาว่า แค่นั้นหรือ ลูกผมสิ เขาไปบวชเหมือนกัน ตอนนี้ได้เป็น บิชอปแล้ว เวลาไปไหน มาไหน ผู้คนจะลุกขึ้นอย่างนอบน้อม เรียกเขาว่า “Your Grace”

คุณชาร์ลส์ กล่าวขึ้นมาบ้างว่า ฮะฮ้า ลูกผมตอนนี้ได้เลื่อนสมณศักดิ์ ขึ้นเป็นพระคาร์ดินัลแล้ว เวลาเขาย่างก้าวเข้าไปในห้อง ผู้คนจะกล่าวคำว่า “Your Eminence”.

คุณเอ็ดเวิร์ด ทนไม่ไหวก็เลยบอกว่า ลูกฉันสิ เพิ่งรับการสถาปนา เป็นโป๊ป ไม่ว่าจะไปไหนทุกคนต้องพุดกับเขาว่า “Your Holiness”

สุภาพสตรีคนเดียวนั่งฟังอยู่ เธอเล่าบ้างว่า ฉันมีลูกสาวโตน บวช ไม่ได้เหมือนลูกคุณ ๆ หรือก แต่ฉันภูมิใจในตัวเธอมากเพราะ....

ชายทั้ง ๓ พุดว่า แล้วไง???

เธอรูปร่าง สูง ไปร้ง รอบอกไซส์ D ๓๘, เอว ๒๔ นิ้ว สะโพก ๓๖ นิ้ว

สหายแคธอลิกทั้งสามต่างตาลอย หายใจเข้าลึกๆ หายใจออกแรงๆ นึกภาพขนาดของลูกสาวสุภาพสตรีคนนั้นอย่าง “ปลง”

สารานุกรม เล่ม ๕

เราถึงยุค AEC แล้วนะ

เราถึงยุค AEC แล้ว อาจารย์ดร.สุดาเลยส่งภาษาอังกฤษที่เธอแปลเองหรือวานให้คนข้างบ้านแปลให้ แล้วเลยส่งมาให้ผมตรวจคำตอบว่าจะให้คะแนนเท่าไรถึงจะยุติธรรม

ข้อสอบภาษาอังกฤษ จงแปลประโยค สนทนาต่อไปนี้ให้เป็นภาษาไทย

1. Come on, man!!
 - A. มานีอย่างลูกผู้ชาย
 - B. มาบนผู้ชาย
 - C. มาเลย หมาน
 - D. มาเลย เพื่อน

2. Can you finish all of them?
 - A. ระวัง.. คุณเสร็จพวกมันแล้ว
 - B. ความสามารถของคุณ จะสำเร็จทั้งหมดของมันหรือ?
 - C. คุณจัดการให้เสร็จเลยได้มั๊ย?
 - D. คุณเอามันทั้งหมดเลยได้ไหม?

3. Shut up, baby
 - A. หุบปากซะที่รัก
 - B. ปิดประตูซะเด็กร้อง
 - C. ปิดข้างบนที่ตุ๊กตาบับี้
 - D. ขึ้นไปปิดทวารกะ

4. Honey, I've had a crush on you since high school

- A. คุณน้ำผึ้ง ผมชนคุณในสมัยโรงเรียนมัธยม
- B. ที่รัก, ฉันทำให้เธอเสียรูปทรงที่โรงเรียนเมื่อยังสูง
- C. ที่รัก ผมตกหลุมรักคุณตั้งแต่สมัย ม.ต้น
- D. น้ำผึ้ง,ฉันได้ชนคุณมาตั้งแต่ที่โรงเรียนสูง

5. May the Force be with you

- A. ขอพลังจงอยู่กับตัวเจ้า
- B. บางทีพลังแห่งผิ้อาจอยู่กับคุณ
- C. แรงแห่งพฤษภาจะอยู่กับคุณ
- D. บางทีพลังอาจจะคู่คุณ

6. Don't worry, I got your back cover

- A. อย่าห่วง ฉันจะคุ้มกันหลังให้เอง
- B. อย่ากังวลฉันเลย เขาปกสีดำเถอะ
- C. ไม่กังวลฉันเอาหลังของคุณ
- D. อย่าห่วง ฉันจะเอาที่ปิดกันคุณ

7. Oh shit man!! What the hell is this?

- A. โธ่ มนุษย์อุจจาระ นรกคืออะไร?
- B. โธ่ ชี้อันผู้ชายอะไรนรกคือสิ่งนี้?
- C. บัดชบแล้วเพื่อน นี่มันบ้าอะไรกันวะเนี่ย?
- D. โธ่ ผู้ชายชี้อะไรคือนรกที่นี่

สารานุกรม เล่ม ๕

8. Hey...Give me a break man !!
- A. เฮ้ย ให้มันแตกหักกันไปเลยดีกว่า !!
 - B. เฮ...ให้ฉันได้พักก่อนสิวะเพื่อน
 - C. ให้ฉันได้เป็นมนุษย์แตกหัก!!
 - D. สวัสดิ์ ให้ฉันหักคน
9. Oh mother damn! She shot at you with her eye close
- A. ใจ้สาบแช่งแม่เธอยิงประตูด้วยตาของเธอที่ถูกปิดที่คุณ
 - B. โอ มารดาแห่งเซียน เธอถ่ายรูปที่คุณดวงตาด้วยตาที่ใกล้
 - C. แม่เงี้ย...เธอยิงคุณทั้ง ๆ ที่หลับตาอยู่
 - D. ใจ้แม่ไม่ดี เธอยิงคุณด้วยนัยน์ตาที่ปิดอยู่

ยัมมี ยัมมี หากินได้ในแคลาจี แคนาดาครับ
ปิชซ่าแมงป่อง (ภาพจากเน็ตครับ หากินได้ในแคลาจี)

มรดกโลกกำแพงเมืองจีน

ภาพประกอบจาก กูเกิลและ วิกิพีเดีย พจนานุกรมเสรี

กำแพงเมืองจีน

หนึ่งในสิ่งก่อสร้างที่ทะเยอทะยานที่สุดในโลก กำแพงเมืองจีน มีประวัติศาสตร์ย้อนไปถึง ๒๒๐ ปีก่อนคริสตกาล ก่อสร้างขึ้นตามคำบัญชาของจีนซีฮ่องเต้ จักรพรรดิองค์แรกของจีน ประมาณกันว่า ความยาวของกำแพงทั้งหมดเกินกว่า ๒๑,๐๐๐ กม. เป็นสิ่งก่อสร้างทางทหารที่ใหญ่ที่สุดในโลก กำแพงเมืองจีนได้รับการขึ้นทะเบียนมรดกโลก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ มีข่าวลือว่า จุดประสงค์หลักคือการป้องกันประเทศ จุดประสงค์รองก็คือ เมื่อใดที่ลี้ภัยพญ่าจักรพรรดิจะสนุกได้แล้ว วันรุ่งขึ้น บนโต๊ะเสวยของจักรพรรดิ จะต้องมียี่เพ็งจี่พันธุ์ดังกล่าวมาให้เสวย โดยต้องใช้ทหารม้านำลี้ภัยจากสวน

สารานุกรม เล่ม ๕

วิ่งนำลันจีไปถวายที่วังในตอนเช้าตรู่วันรุ่งขึ้น ให้ทันเสวยในเพลาพระกระยาหารเช้าให้จงได้ ชาวสื่อซุบซิบ ก็คือชาวสื่อ ห้ามไม่ได้ ยิ่งห้าม ยิ่งคะนองปาก ยิ่งสื่อไปได้ไกล

เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ผมได้รับเชิญจาก ศาสตราจารย์ Hou Yoen De (ท่านอ่านออกเสียงชื่อท่านว่า โฮ เหียน เตอะ) ผู้อำนวยการ The Chinese Institute of Virology ที่นครปักกิ่ง ท่านผู้นี้เป็นผู้อำนวยการสถาบันคนที่ ๓ สำหรับคนแรกเป็นคนก่อตั้งสถาบัน คือ ศาสตราจารย์ จู (Chu) ท่านที่ทำการทดสอบปฏิกิริยาเซโร ของไข้หวัดใหญ่คงจะจำคำว่า Chu's Inhibitor ได้ ท่านผู้นี้แหละเป็นผู้ค้นพบ และมีผู้ตั้งชื่อให้เป็นเกียรติแก่ท่านเอาไว้) และท่านโฮ เหียน เตอะ ได้ส่งจดหมายเป็นทางการจากสถาบัน มาเชิญให้ผมไปร่วมสัมมนาของสถาบันของท่าน โดยให้ผมไปบรรยายเรื่องโรคไข้เลือดออกเด็กในประเทศไทยและในประเทศอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ ให้ผมบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ แล้วจะมีล่ามคอยแปลเป็นภาษาจีน (แปลแทบจะประโยคต่อประโยคทีเดียว พูดจบประโยค ก็ต้องรอล่ามแปลก่อน แล้วจึงจะบรรยายประโยคต่อไป)

การเชิญไปในคราวนี้ สถาบันจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด ผมยังไม่เคยได้ไปเยือนประเทศจีนมาก่อนเลย ผมเห็นว่าเป็นโอกาสครั้งแรกที่ผมจะได้ไปประเทศจีน ซึ่งขณะนั้นยังอยู่ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเต็มรูปแบบ แต่ก็หย่อนลงบ้างแล้ว คือเริ่มแจ่มมานิดหน่อยให้ผู้คนชาวต่างประเทศภายนอกที่มีไซคอมมิวนิสต์เข้าไปเยือนได้บ้างแล้ว ผมรีบตอบรับและขออนุญาตจากรัฐบาลผ่านมหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อเดินทางไปเยือนประเทศจีน จะได้ทำการติดต่อประสานงานด้านการวิจัยค้นคว้าในเรื่องที่น่าสนใจร่วมกันในภายหน้า และผมได้ขออนุญาตท่านเจ้าภาพว่า จะชวนคุณสุจารีฯ คู่ชีวิตได้เดินทางร่วมไปทัศนจรด้วย ทางเงินไม่ขัดข้อง

แต่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเองสมทบด้วยบ้าง ซึ่งผมก็เต็มใจ เราจึงเดินทางจาก กรุงเทพฯ เมื่อเวลาสายๆ ของวันที่ ๒๒ กรกฎาคม บินด้วยเครื่องบินการบินไทย ตรงไปลงที่ท่าอากาศยานกรุงปักกิ่ง ทางรถได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปรับที่สนามบิน ผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากรอย่างรวดเร็วและนำเราขึ้นรถยนต์ ของสถาบัน เป็นรถยนต์ผลิตรุ่นในสหภาพโซเวียต สีดำคันใหญ่ ให้เราสองคน นั่งหลัง ท่านที่ไปรับนั่งคู่กับพนักงานขับรถ ตามท้องถนนไม่มีใครมีรถยนต์ มีแต่ รถจักรยานสองล้อเต็มถนนไปหมด รถยนต์ที่วิ่งในถนนเป็นรถผลิตรุ่นจาก โซเวียตทั้งนั้น และมีสีดำทุกคัน ท่านตั้งบอกว่า รถยนต์ส่วนใหญ่เป็นรถของ ทางราชการเกือบทั้งนั้น ยังไม่มีใครเห็นรถยนต์ญี่ปุ่น ท่านนำเราไปพักอยู่ที่โรงแรม หมินจื่อ (Min Zhue Hotel) ซึ่งเป็นโรงแรมที่ทางการจัดไว้ให้เป็นที่พักของคนจีน ที่เป็นกลุ่มชนกลุ่มน้อยให้ได้ไปเยือนเมืองหลวง และรับแขกระดับธรรมดาของ รัฐบาล) เป็นอาคาร ๕ ชั้น เป็นโรงแรมขนาด ๓ ดาวเห็นจะได้ แต่ก็สะอาดดี และมีความปลอดภัยดี มีเคาน์เตอร์ของทางการให้แลกเปลี่ยนเงินตราได้ ตอนนั้นคนจีนพื้นเมืองเขาใช้เงิน “หยวน” แต่เวลาคนต่างชาติไปแลกเงินจะ ได้เงินสกุลพิเศษ เรียกว่า “เงินหมิ่นบี้” ถ้าแลกแล้วใช้ไม่หมด ก็ให้เอาหลักฐาน การแลกเงินคืนได้ แลกเอาเงินสกุลดอลลาร์อเมริกันหรือปอนด์บริติช คืนได้ ตามอัตราแลกเปลี่ยน

เจ้าหน้าที่ที่ไปรับเรา ส่งเข้าโรงแรมแล้ว ท่านแนะนำตัวว่าท่านชื่อ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เต็งกั้ง –(Deng Gang) ท่านผู้นี้ ร่างเล็กสันทัด ผิวคล้ำ แม้จะดูว่าสูงอายุมากกว่าผม (ตอนนั้นผมอายุ ๕๓ ปี) ท่านกลับมีนิสัยอ่อนน้อม น่านับถือ พูดภาษาอังกฤษได้ดี ท่านบอกเราว่า ตอนเย็นก่อน อาหารเย็นท่านจะกลับมาพบเราอีก ท่านบอกเราว่า ท่านจะเป็นคนที่ทำหน้าที่ เป็นมัคคุเทศก์และเป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้แก่เราทุกประการขณะที่เรา พำนักอยู่ในกรุงปักกิ่ง แล้วท่านจึงลากลับไป

กำหนดการที่ทางสถาบันจัดไว้ให้ดังนี้

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙ เดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงกรุงปักกิ่ง เข้าพักที่โรงแรมหมินจื่อ ตอนบ่ายพักผ่อนตามอัธยาศัย ตอนเย็นรับประทานอาหารเช้า ห้องอาหารของโรงแรม

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙ รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม ศาสตราจารย์เต็งมาธิบดีที่สถาบัน นำชมกิจการของสถาบัน และนำเข้าห้องสัมมนา เป็นการสัมมนาทั้งวัน แต่เราอยู่แค่ครึ่งวัน เพราะการสัมมนาใช้ภาษาจีนเป็นหลัก รับประทานอาหารกลางวันในห้องอาหารของสถาบันฯ ตอนบ่ายจึงมีเวลาไปเดินช้อปปิ้งบ้าง ตกเย็นสถาบันเชิญเลี้ยงอาหารเย็น ที่ภัตตาคารใกล้สถาบัน

วันที่ ๒๔ กรกฎาคมและ ๒๕ กรกฎาคม รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม เยี่ยมชมกรุงปักกิ่ง และเดินทางไปชมกำแพงเมืองจีน และสุสานราชวงศ์หมิง เย็นรับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม เดินทางไปยังเมืองซีอาน ค้างแรม ๑ คืนที่โรงแรมเร็นหมินในนครซีอาน

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม เวลาบ่าย เดินทางโดยการบินภายในประเทศจากนครซีอานกลับกรุงปักกิ่ง แล้วเปลี่ยนสายการบินกลับกรุงเทพฯ โดยการบินไทย บินกลับสนามบินดอนเมืองโดยสวัสดิภาพ ถึงบ้านพัก ๕๑ ซอยสมประสงค์ ๔ ถนนเพชรบุรี เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกาเศษ

เมื่อผมไปเยือนมรดกทางวัฒนธรรมของโลก

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เวลา ๘.๓๐ น. หลังอาหารเช้าที่โรงแรม ท่านศาสตราจารย์ นายแพทย์ เต็ง กัง (Deng Gang) ก็มารับผมกับคุณสุจารีที่โรงแรม หมินจื้อ (MIN ZHUE) ซึ่งแปลว่าโรงแรมสำหรับรับแขกที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่ไปเยือนกรุงปักกิ่ง วันนี้ ท่านเต็งจะพาเราไปเที่ยวชมกำแพงเมืองจีนซึ่งเป็นหนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ ๑ ใน ๗ แห่งของโลก ท่านผู้อ่านคงจะนึกในใจว่า ผมคงเอาเรื่องเซี่ยๆ มาเล่า ผมขอทำความเข้าใจก่อนเสียจะดีกว่า หนังสือเล่มนี้ ผมเขียนเด็กๆ อ่านผมเอามาเล่าให้เด็กๆ ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายได้ทราบ ให้มีหูตากว้าง ผู้ใหญ่ที่ยังไม่เคยไป หรือเคยไปแล้ว แต่ไม่ได้ใส่ใจมากนัก ก็อ่านได้ไม่ผิดกติกาอะไร

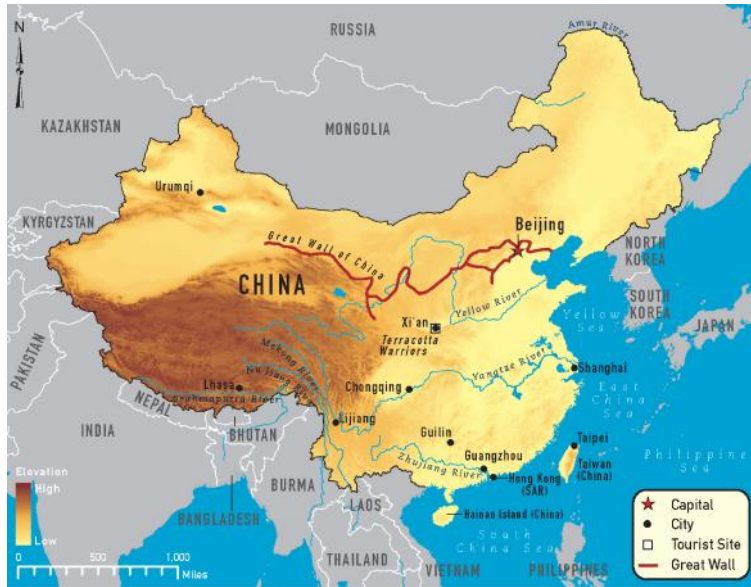
ใคร ๆ ที่ไปเยือนกรุงปักกิ่งก็ต้องหาโอกาสไปที่กำแพงวิเศษสุดแห่งนี้ให้ได้ มิฉะนั้นก็นับว่าเสียเที่ยวเปล่า กำแพงเมืองจีนนี้ ภาษาอังกฤษเรียกชื่อว่า “The Great Wall of China” ท่านศาสตราจารย์มัดคุเทศก์ กิตติมศักดิ์ของเราท่านบอกว่า ภาษาจีนเรียกว่า “ฉั่งเจิน” ฉั่ง แปลว่า ยาว หรือ long และ เจิน แปลว่า กำแพง หรือ wall เนื่องจากมีความยาวมาก คนจีนจึงเรียกเต็มที่ว่า “วันหลี่ฉั่งเจิน” คำว่า “วัน” แปลว่า หมื่น “ลี้” หรือ The Ten Thousand Mile Great Wall คำว่า “หลี่ หรือ ลี้” ก็คือคำที่คนไทยเราเรียกว่า “ลี้” นั่นเอง ๒ ลี้จะเท่ากับประมาณ ๑ กิโลเมตร

รถยนต์คันที่มารับเรานั้น เป็นรถแท็กซี่หมายเลข ๓๑-๑๑๐๑๒ พนักงานขับรถแนะนำตัวเองว่าชื่อนาย ลี ศาสตราจารย์เต็ง กัง (Deng Gang) มัดคุเทศก์บรรดาศักดิ์ของเรานั่งเก้าอี้ หน้านารถมาด้วย

ที่ตั้งของกำแพงเมืองจีนนี้อยู่ที่ “บาต้าหลิง” คำว่า “หลิง” นี้ แปลว่า ภูเขา ดังนั้นตำแหน่งที่ตั้งของกำแพงก็อยู่ที่ “ภูเขา บาต้า” นั่นเอง ภูเขาบาต้า นี้ อยู่ห่างจากกรุงปักกิ่ง ไปทางเหนือ ๖๘ กิโลเมตร

ตารางแผนที่ เล่ม ๕

ภาพประกอบจาก คูเกิลและ วิกิพีเดีย พจนานุกรมเสรี

หลายเรื่อง การารส ราชอาณาจักร กับตนเองประเสริฐ

สารบัญ เล่ม ๕

การที่จะไปกำแพงเมืองจีนนั้น อาจไปได้หลายวิธี เช่น โดยสารรถไฟ โดยสารรถบัส รถทัวร์ รถยนต์ส่วนตัว และรถแท็กซี่ก็ได้ สำหรับเราเป็นแขกของเขา สถาบันเจ้าภาพที่เชิญเราไปจึงจัดรถแท็กซี่ให้เราโดยสารโดยเราไม่ได้จ่ายค่าโดยสาร รถแท็กซี่ขับช้าๆ ประมาณ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงเกือบ ๑ ชั่วโมงก็ผ่านเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งชื่อ “ซาจื่อ” คำว่า ซา แปลว่า เขียน หรือ Saint สำหรับ จื่อ แปลว่า river สมัยก่อน เมืองนี้คงมีเขียนอยู่เยอะกระมั่ง ถนนออกจากกรุงปักกิ่งไปยังภูเขา บาต้าเป็นถนนคอนกรีตชั้นหนึ่ง ออกไปได้ประมาณ ๕๐ กิโลเมตรก็จะแลเห็นแนวเขาเป็นระดับทอดอยู่ข้างหน้าทางด้านซ้ายมือ แต่ยังไม่ใช่ภูเขา บาต้าตรงนี้ เรียกว่าภูเขา ซีซาน (Xi San ซี แปลว่า ตะวันตก ซัน แปลว่า เขา รวมความแล้วคือ Western mountain) มองไปข้างหน้าก็แลเห็นภูเขาอีกเทือกหนึ่งขวางหน้าอยู่ ชื่อเทือกเขา “เฉียนซัน” คำว่า เฉียน แปลว่า นกกระจอก หรือ sparrow ขณะนั้น รถยนต์ก็จะผ่าน

สารานุกรม เล่ม ๕

ตำบลแห่งหนึ่งชื่อตำบล"ฉิ่งผิง" แล้วเลี้ยวซ้าย ต่อจากนี้ถนนดูเหมือนจะไม่มีใครเรียบ และค่อนข้างจะคดเคี้ยวไปมาด้วย ลอดใต้สะพานซึ่งเป็นมุมอับถึง ๑๘ แห่ง และก็ถึงจุดที่จำหน่ายบัตรผ่านประตู ก่อนจะขึ้นไปบนกำแพง ท่านมัคคุเทศก์แนะนำว่า เราควรเข้าห้องน้ำซึ่งอยู่ไม่ไกลจากทางขึ้นนัก ไม่ต้องเสียเงินค่าเข้าส้วม เป็นส้วมสาธารณะแบบเปิดเผยจริง ๆ ปล่อยลงร่องที่เปิดโล่งกลางร่องยาว มองจากหน้าห้อง เห็นมีผู้ใช้บริการนั่งยอง ๆ ทั้งหญิงและชาย หน้าสลอนทีเดียว นั่งเรียงแถวมองเห็นหน้าเห็นกันถนัด มองเห็นสิ่งที่เราปลดปล่อยลงไปทับถมกันถนัดเหมือนกัน ส่งกลิ่นผสมผสานกันอบอวล คนไทยที่เคยไปเที่ยวมาก่อน เขาเล่าว่า ทางการไม่ยอมทิ้งของเสียเลยเอาไว้ทำบุญธรรมชาติ ผักผลไม้จึงดงามปราศจากสารพิษเคมีตกค้าง มีแต่วัชดุธรรมชาติล้วน ๆ ใคร ๆ ที่ไปเมืองฉิ่งเมื่อก่อนมีประสบการณ์กัน

สารบัญ เล่ม ๕

อย่างนี้ทั้งนั้น ค่าบัตรผ่านประตู คนละ ๕๐ เฟิน มีบัตรทำด้วยพลาสติกให้เก็บมาเป็นที่ระลึกได้ ผมก็เก็บมาเหมือนกัน แต่นานวันเข้าก็หาไม่เจอ บนบัตรพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเอาไว้ด้วยว่า "I mounted the great wall- หรือเราไปขึ้นกำแพงเมืองจีนมาแล้วนะ" มีภาพกำแพงประกอบด้วย บนกำแพง เราขึ้นไปทางขวา มองไปเห็นมีหอคอยใหญ่อยู่ ๔ หอ เราเดินไปกันได้ ผ่าน ๓ หอ พอจะไปหอคอยที่ ๔ ต้องไต่บันไดหลายชั้น (ไม่ต้องถึงกับปีน แต่ต้องเดินไต่บันไดขึ้นบนพื้นกำแพงที่สูงชัน) ขึ้นไปอีก อากาศก็ร้อน เราเริ่มเหนื่อยหอบกันแล้ว ทัศนียภาพก็สวยมากมาบ่อยเลยแลดูไม่หอบเหมือนเรา เราก็กินตัดสินใจยุติการเยือนกำแพงแต่เพียงเท่านั้น ไม่มีสิ่งที่จะถ่ายภาพเอาไว้เป็นที่ระลึก ขาดเงินกลับพบกับกลุ่มนักทัศนศึกษาอีกกลุ่ม เป็นกลุ่มของ พล.อ.ท. เกษตร วิจารณ์ (นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรรุ่นที่ ๒๖ รุ่นเดียวกับผม ยศในขณะนั้นเป็นนายพลอากาศโท) ลงมาถึงข้างแล้ว ซื้อโคคาโคล่า ต้มกันคนละขวดก็ชื่นใจดี และแวะเข้าห้องน้ำ ฉะฉานไปซื้อของขำขำไว้เป็นที่ระลึก ได้ก่อน

สารานุกรม เล่ม ๕

โลหะไร้สนิมก้อนกลมๆ บรรจุไว้ในกล่องกำมะหยี่ ๒ ก้อน ที่หน้ากล่องเขียนว่า Iron Ball เขย่าดูมีเสียงกริ่งกริ่งอยู่ข้างใน เขาเอาไว้ใส่ในอุ้งฝ่ามือ แล้วหมุนสลับกันไปกันมาเป็นการออกกำลังกายนิ้ว มือ และแขนสำหรับบริหารในคนที่ป่วยเป็นโรคอัมพฤกษ์ หรืออัมพาตของร่างกายบางส่วน หรือผู้สูงอายุที่ต้องการการออกกำลังกายเบา ๆ เป็นการกระตุ้นเส้นชีวิต ตามวิชาเวชศาสตร์จีน คนชายเขาสาธิตให้ดู ทำท่าเล่นทั้ง ๒ มือ กุมก้อนเหล็กเอาไว้ในฝ่ามือข้างละ ๒ ก้อน รำท่าเหมือนจะรำมวยจีนไปด้วย ใช้นิ้วดัน ทำให้ลูกเหล็กกลิ้งไปกลิ้งมา มีเสียงดังกริ่งกริ่งจากข้างใน ทำนองเสนาะเหมือนกำลังฟังเขาบรรเลงเพลงจีนด้วยพิณจีน เลยซื้อมากลองหนึ่ง ราคาดูเหมือนจะราว ๆ ชุดละ ๓๐ บาทเท่านั้นเอง ภายในกล่องมีเอกสารกำกับสินค้า หลังจากนั้นคณะของเรา ก็เตรียมตัวเดินทางต่อไป อธิบายเอาไว้ดังนี้.....

เราออกเดินทางอีกครั้งออกจากกำแพงเมืองจีนเมื่อเวลา ๑๑.๕๖ น. ออกจากบาต้าหลิง จะไปชมถ้าเก็บพระบรมศพของราชวงศ์หมิง เรียกกันว่า Ming's Tomb หรือเรียกเป็นภาษาไทยให้เข้าใจแบบชาวบ้านว่า “ฮวงซู่ยของราชวงศ์หมิง” นั่นเอง ฮวงซู่ยนี้อยู่ที่ “ซีซันหลิง” ถ้าเราออกจาก กรุงปักกิ่ง จะไปฮวงซู่ย ก็ไปเส้นทางเดียวกันกับถนนที่จะไปกำแพงเมืองจีนนั่นเอง แต่ถนนไปแยกกันระหว่างทาง และใกล้กว่าไปกำแพงเมืองจีน คือประมาณ ๕๐ กิโลเมตรก็จะถึงจุดหมาย นั่งรถยนต์จากกำแพงเมืองจีนไม่ถึงครึ่งชั่วโมง เราก็ถึงซีซันหลิงแล้ว เมื่อถึงที่นั่นก็เป็นเวลาเกือบบ่ายโมง ก็ได้เวลาหิวพอดีแวะเข้าภัตตาคาร ชื่อ Ding Ling Restaurant ท่านศาสตราจารย์เต็งกั้งบอกว่า คนจีนอ่านออกเสียง จะอ่านว่า ภัตตาคาร ตังหลิง คนจีนเขามีวิธีถ่ายทอดสำเนียงจีนออกไปเป็นอักษรโรมัน หรือที่เรียกว่า Romanize เขาจะถ่ายทอดเป็นอักษร D ยกตัวอย่างเช่น ศาสตราจารย์เต็งกั้ง ถ้าเขียนเป็นภาษาอังกฤษเขียนว่า Deng Gang ท่านประธานาธิบดี เต็งเสี่ยว ผิง จึงเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า Deng Xio Ping อาหารกลางวันมือนั้น เป็นอาหารชุด มีเด็ดสดผัก มีสับปะรดรสเปรี้ยวๆ หวานปะแล่มๆ เสิร์ฟมากับไข่เยี่ยวม้าเป็นออร์เดิร์ฟ ก็เข้ากันได้ดี ท่านศาสตราจารย์คงดูหน้าผมออกเลยสั่งเบียร์จีนชิงเตาเย็น ๆ มาให้ผมเจริญอาหารด้วย ๑ ขวด อาหารเมนคอร์สได้แก่ ซี่โครงหมูหนึ่งแช่เย็น ซุปไข่ใส่แตงกวาและสาหร่าย ผัดกุ้งเปรี้ยวหวาน ถั่วฝักยาว ผัดหมู และข้าวสวย รสชาติแบบจีนก็อร่อยดีเหมือนกัน ตบท้ายด้วยผลไม้คนละหนึ่งจาน และกาแฟร้อน เป็นอันเสร็จพิธี ส่วนราคาผมไม่ทราบ เพราะทางสถาบันที่เชิญเราไปเขาเป็นคนจ่ายอาหารทุกมื้อ แต่แปลกที่ท่านศาสตราจารย์ ท่านก็สั่งอาหารชุดเดียวกับเรา แต่ก็แยกไปนั่งคนเดียวอีกโต๊ะหนึ่งต่างหากทุกมื้อไป ไม่มานั่งร่วมโต๊ะกับเราสองคน คงเป็นธรรมเนียมของเขาหรือเป็นกฎระเบียบของทางการเขาเขาก็ไม่ทราบ ที่ต้องแยกจากแขกรับเชิญก็เป็นได้ และเราไม่กล้าถามท่านด้วย

สารานุกรม เล่ม ๕

Ming Tomb

เมื่อเข้าไปใน Ming Tomb ปรากฏว่า Ming Tomb มีอยู่ ๑๓ แห่งด้วยกัน ที่ชุดเรียบร้อยแล้วคือที่ Ding Ling และ Shang Ling (ฉัง หลิง) ดิงหลิง เป็นสุสานที่ใหญ่ที่สุดเป็นที่ประทับของพระศพ ของ Emperor Ming และ Empress อยู่ที่ Ding Ling เดินดูรอบของ Ding Ling เห็นว่ามีก้อนหินแกะสลัก เป็นสัตว์นานาชนิด

ที่ Ding Ling มีผู้คนเข้าชมมากมาย ถ้าเป็นคนต่างชาติ เสียค่าผ่านประตู ๓๐ หยวน คนพื้นเมืองเสียเพียง ๑ หยวน Ding Ling Ming Tomb นี้สร้างเมื่อปี ค.ศ. ๑๕๓๔ หรือ ปี พ.ศ. ๒๐๗๗ หรือ ๑๕๓๘ ก็จำไม่ได้แน่ชัด ยาวประมาณ ๔๗.๓๘ เมตร กว้าง ๒๗.๓๔ เมตร ลึก ๒๗ เมตร ต้องลงบันไดลงไป ๕ ทอดจึงจะถึง มีเนื้อที่เฉพาะที่ยังขุด ๑,๑๙๕ ตารางเมตร

สารบัญ เล่ม ๕

Huang Qiong Fu สร้าง Ming Tomb ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๕๓๒ (พ.ศ. ๒๐๗๕) ที่กำแพงรอบตึก ถ้าเราพูด ทุกคนจะได้ยินเสียงคำพูดสื่อสารไปได้ถึงกันหมด คล้าย ๆ เป็นที่ส่งเสียงสื่อสารแบบที่เราเรียกว่า paging ในทุกวันนี้ หรือส่งเสียงตามสายที่เราใช้ในหมู่บ้านหรือชุมชนของเราในปัจจุบัน

เดินเลยออกไปจากจุดตั้งต้น จะพบ Round Hall ขึ้นไปบนนั้น ท่านศาสตราจารย์อธิบายให้ฟังว่า ตรงกลางมีก้อนหินกลม ๆ อยู่ก้อนหนึ่ง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ เกือบ ๑ เมตร หรือ ๓ ฟุต อยู่เป็นจุดศูนย์กลาง และมีหินล้อมรอบอีก ทั้งหมดรวม ๑๐ วง ถึงตอนนี้ ผมรีบจด คงจะพลาดไปบ้าง เพราะตัวเลขเยอะ สับสนพอดู

รอบหินก้อนนั้นในนั้น ก็จะมีหินล้อมรอบอยู่อีกเป็นชั้นที่ ๒

วงที่ ๒ มีหินล้อมอีกชั้นหนึ่ง ๙ ก้อน

วงที่ ๓ ถัดออกไปมีล้อมเป็นวงที่ ๓ อยู่อีกชั้นหนึ่ง มีหินจำนวน ๒๗

ก้อน

วงที่ ๔ ล้อมรอบด้วยหินอีกชั้นหนึ่งเป็นวงที่ ๔ มีหินจำนวน ๔๑ ก้อน

วงที่ ๕ ถัดออกไปเป็นชั้นที่ ๕ วงที่ ๕ มีก้อนหิน ๑๖๒ ก้อน

วงที่ ๖ มีหิน ๒๔๓ ก้อน

วงที่ ๗ มีหิน ๓๒๔ ก้อน

วงที่ ๘ มีหิน ๔๐๕ ก้อน

วงที่ ๙ มี หิน ๖,๕๖๑ ก้อน และ

วงที่ ๑๐ มีหิน ๑๙,๖๘๓ ก้อน

รอบวงที่ ๑๐ นั้นมีผนังกัน เป็นกำแพงโปร่งล้อมรอบ

ตัวเลขจำนวนก้อนหินในชั้นต่างๆอาจพลาดไปบ้างต้องขออภัยนะครับ

หากเราปรบมือเบา ๆ เสียงปรบมือจะสะท้อนกลับมาที่ตัวเราทันที

ทำให้ผมเข้าใจเขาเองว่า เป็นศาสตร์แห่งวิชา acoustics ที่มีในจีนมานานนับพันปีมาแล้ว

สารานุกรม เล่ม ๕

ชมอยู่จนถึงเวลา ๑๓.๐๖ น. จึงออกจาก ตึ๋ง หลิง ไปยัง ฉิ่งหลิง แต่เขาไม่เปิดเพราะปิดซ่อมแซมอยู่ จึงนั่งรถต่อไปที่จิ้ง หลิง ตามทางที่จะเข้าไป มีเขื่อนยื่นอยู่ ๒ ข้างทาง ๖ คู่ สลับกับต้นหลิว ต่อไปเป็นสัตว์ ๑๒ คู่ เป็นม้า ๒ คู่ ช้าง ๒ คู่ อูฐ ๒ คู่ สิงโตหน้าตาแบบจีนแต่ทำเป็นก๊ิบ เหมือนกับม้า อีก ๖ คู่ ที่ เก่งจิ้น ของจิ้งหลิงมีเสาค�ขนาดใหญ่ จารึก ตั้งอยู่บนหลังเต้ายักษ์ ขนาดใหญ่ ตัวเต้าแกะสลักออกมาจากหินก้อนเดียวกันนั้น เรากลับจาก จิ้ง หลิง เวลาประมาณ ๑๕.๕๕ น.ถึงปักกิ่งเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. เศษ ระยะทางที่ไปเยี่ยมชมมานั้นประมาณ ๑๕๐ กม. ค่าแท็กซี่ไกลเมตรละ ๗๐๐ เบน

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม เป็นวันที่ท่านมัคคุเทศก์นำชมกรุงปักกิ่ง โดยเริ่มที่ลานกว้าง ที่มีผู้คนมาจากทุกสารทิศเข้าแถวเพื่อเข้าไปคารวะศพ ท่านเหมาในโลงแก้ว เราไม่ได้เข้าไปตรงนี้ เพราะแดดร้อน และแถวยาว อีกชั่วโมงก็จะยังไม่ถึงคิวแน่ ๆ ไปถ่ายภาพที่ระลึกตามที่ต่าง ๆ และที่หน้า ศาลาหมาประชาคม และเดินลอดประตูที่มีภาพของประธานเหมาอยู่ด้านบน ให้ทุกคนต้องเดินลอดผ่าน เดินชมวัง.....

การไปเยือนนคร Xi'an

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เราออกเดินทางจากกรุงปักกิ่งโดยทางเครื่องบินภายในประเทศสายการบินจีน เที่ยวบินที่ CA ๒๑๒๘ บินไปเมือง Xian (เขาอ่านว่า ซีอาน ที่แรก ผมเคยอ่านผิด อ่านว่า เมืองเซียน เพราะนึกว่าเมืองนี้คงมีเซียนเยอะ) จุดประสงค์ที่เราพามาที่เมืองนี้ก็เพราะ เราอยากให้เราไปชมพิพิธภัณฑ์กองทัพทหารดินเผา หรือ Terracotta army สิ่งมหัศจรรย์ของโลกที่เขาเพิ่งจะขุดขึ้นมาแสดง

ท่านศาสตราจารย์นำเราทั้งสองไปส่งที่สนามบินที่บินด้วยสายการบินภายในประเทศ ท่านศาสตราจารย์ไม่ได้ไปด้วย แต่ท่านบอกว่าที่ซีอานจะมีเจ้าหน้าที่ขึ้นผู้ใหญ่ท่านหนึ่งไปรอรับที่สนามบิน ก่อนเครื่องจะบินออกจากท่าอากาศยานกรุงปักกิ่ง มีชายหนุ่ม อายุประมาณ ๓๐ เศษๆ สวมกางเกงสีกรมท่า ใส่เสื้อแขนสั้น สีฟ้าอ่อน ไม่สวมหมวก หัวกระดิกน้ำร้อนชนิดที่เป็นกระบอกเทอร์มอส มีไม้ไผ่สานล้อมรอบอยู่ภายนอกเหมือนที่เมื่อก่อนเราเห็นวางขายอยู่ทั่วไปในบ้านเรา เดินไปที่จุดรออยู่ลานบิน ขึ้นเครื่องไปก่อน เราก็นึกว่าเป็นคนงานหรือบริกรบนเครื่อง ที่แท้ก็เป็นนักบิน เครื่องบินเป็นเครื่องบิน ๒ ใบพัดแบบแอนโตนอฟ ๒๔ ที่ผลิตในโซเวียต พอขึ้นบนเครื่อง เจ้าหน้าที่ต้อนรับ ก็เริ่มแจกพัดตี๊ก่อน เราเลยเดาล่วงหน้าว่าเครื่องปรับอากาศในเครื่องบินคงไม่เย็น หรือทำงานไม่ดีแน่ๆ แล้วต่อจากนั้นก็แจกน้ำผลไม้บรรจุอยู่ในกล่องกระดาษแข็งคนละกล่อง หลังจากนั้นก็หิ้วกาน้ำร้อน เป็นกาน้ำร้อนอะลูมิเนียมเหมือนที่เราใช้ในครัวตามบ้านนั่นเอง รินน้ำชาใส่ถ้วยกระดาษแจกผู้โดยสาร ที่นั่งบนเครื่องบินที่นั่งเฉพาะชั้นประหยัดชั้นเดียว เครื่องปรับอากาศบนเครื่องบินใช้ไม่ได้จริงๆ บินไปได้กว่าครึ่งชั่วโมงจึงเริ่มเย็นลงบ้าง ใช้เวลาบินประมาณ ๒ ชั่วโมงเศษ ก็บินลงที่สนามบินซีอาน Dr. Wong เจ้าหน้าที่ที่ทางการเตรียมนัดหมายเอาไว้ อายุประมาณ ๔๐ ปีต้นๆ เข้าไปรับถึงบ้านโดลงเครื่องบินทีเดียว ท่านแนะนำตัวเอง

สารานุกรม เล่ม ๕

ด้วยภาษาอังกฤษที่พูดได้จะฉานชัดเจน ท่านบอกให้เราทราบว่า ท่านจะเป็นมัคคุเทศก์ดูแลอำนวยความสะดวกให้เราจนจบสิ้นการเดินทาง

ประมาณราว ๑๐ โมงเช้า ท่านนำเราออกจากสนามบิน รถวิ่งผ่านเข้าไปในตัวเมือง แล้วก็ออกนอกเมืองไป ท่านจะพาเราไปชมกองทัพทหารดินก่อน ตอนเย็นจึงจะพาเรากลับมาเข้าโรงแรม จะได้เป็นการประหยัดเวลา

Xian เป็นเมืองหลวงของมณฑล Shanxi การที่ไปเยือนนครนี้ คนจีนเขาถือว่า ได้ไปมองเข้าไปในหน้าต่างของประเทศจีนในอดีตกาลได้แจ่มแจ้งฉากหนึ่งทีเดียว

แผนที่นครซีอาน Shanxi Province อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของกรุงปักกิ่ง (อักษร B ในแผนที่)

สารบัญ เล่ม ๕

ขณะที่เราไปเยือน ที่นครซีอาน มีประชากรจีน ประมาณ ๕ ล้านคน มีสถานการศึกษาชั้นสูงระดับมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยชั้นสูง ๔๓ แห่ง มีโรงเรียนแพทย์ ๓ แห่ง คือ Xian Medical School, IV Army Medical School และ Traditional Chinese Medical School มีโรงพยาบาล ๒๐ แห่ง โรงเรียนแพทย์แต่ละแห่งมี teaching hospital เป็นของตนเอง ถึง ๒-๓ แห่ง โรงเรียนแพทย์บางแห่ง มี teaching hospital อยู่ที่ต่างจังหวัดต่างเมืองก็มี เด็กๆ วัยเรียน มีโอกาสได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ยากนัก เพราะหากผ่านการสอบแล้ว ก็มีทุนอุดหนุนการศึกษาจากรัฐฯ

ชาวบ้านชาวเมือง มีอาชีพส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ทำนา ปลูกข้าว สาลี ข้าวโพด ปลูก ผัก ผลไม้ และมีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ด้วย เป็นเมืองที่เป็นแหล่งวัฒนธรรม และเกษตรกรรม มีความอุดมสมบูรณ์ดีมากเมืองหนึ่ง

เรามีโอกาสได้ไปอุดหนุนร้านของที่ระลึก ไปที่ร้านเย็บปักถักร้อยเป็นโรงงานเล็กๆ แห่งหนึ่ง เจ้าของเป็นหญิงสาว วัยกลางคน ชื่อ Miss Yang Hung พูดภาษาอังกฤษใช้งานได้ อาจพูดสื่อสารได้ดีกว่าผู้บริหารประเทศไทยในยุคที่แล้ว ผมสนทนากับเธอ ได้ความว่า เธอไปเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนชั้นกลางในซีอานนั่นเอง เรียนในตอนเย็นทุกวัน ๑ ปี ที่โรงงานของเธอผลิตผ้าถักลูกไม้ด้วยด้าย ที่ผมเคยเห็นคุณแม่ลิวัลย์ คุณแม่คนแสนขยันของผม นั่งถักด้วยด้ายตราสมอ เวลาถักอมลูกไป ไกวเปลไป นั่งถักฆ่าเวลาไป อาทิตย์หนึ่งก็ได้ผ้าปูโต๊ะผืนสวยงามหนึ่งผืน ถ้าเป็นผ้าปูเตียงผืนใหญ่ คุณแม่ของผมจะใช้เวลาไม่เกิน ๒ สัปดาห์ ก็จะเรียบร้อย เตรียมออกขายหาเงินไปเลี้ยงพวกผมได้ งานถักผ้าลูกไม้ คุณแม่บอกผมว่า เขาเรียกกันว่า “ถักโคร-เซ” เพราะคุณแม่ ไม่เคยอยู่ว่าง ลูก ๆ แแปดคน จึงได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยตั้ง ๖ คน บางครั้งก็จะถักไหมพรมทำเสื้อกันหนาวให้ลูก ๆ ทุกคนจนครบคน

สารานุกรม เล่ม ๕

ผ้าถักลูกไม้ที่โรงงานของ Miss Yang Hung มีลายสวย ประณีต และราคามีตรรกภาพด้วย เราจึงอุดหนุนร้านของเธอ หลายชิ้น เป็นผ้าเช็ดหน้า และผ้าปูโต๊ะ แต่ผ้าปูเตียงไม่ได้ซื้อ เพราะผืนใหญ่ขนกลับบ้านไม่ไหว

Clay Wirriors terracotta ที่นคร Xian

Trip To XIAN ในครั้งนี้ ทางเราได้จัดให้ไปพักที่โรงแรมชั้นดีของ ที่นั่นคงไม่เกิน ๓ ดาว มีเครื่องปรับอากาศชนิดติดที่หน้าต่าง ตกเวลากลางคืน ร้อนมาก หน้าต่างก็ปิดตาย ต้องใช้ผ้าเช็ดตัวชุบน้ำเช็ดตัวกันทั้งคืน ชื่อโรงแรม Renmin Hotel (X'ian People's Hotel; Renmin แปลว่า people)

การขุดพบสิ่งมหัศจรรย์ของโลกอีกแห่งหนึ่ง

เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๗๔ หรือ พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่ Mount Lishan ซึ่งอยู่ห่างออกไปจากนคร Xian ไปทางตะวันออก ๓๕ กิโลเมตร Mount Lishan นี้ อยู่ที่ Lintong County (เขาอ่านออกเสียงว่า ลินตง), Shanxi Province เขาลิซันนี้ เขาบอกว่า เมื่อเรามองดูไกลๆ ทำให้มีจินตนาการว่า เป็นเสมือน ม้าที่กำลังควบ

การค้นพบที่สำคัญคือ ชาวนาสมาชิกของ คอมมูนที่ Xiyang Production, Brigade of Yanghai coomune – ขุดบ่อเพื่อเอาน้ำไปทำนา จึงไปพบโบราณสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งโดยบังเอิญ ขุดพบแล้วได้แจ้งให้ทางการ ได้ทราบ ทางราชการเห็นว่าพบของดี จึงมีการขุดต่อไปพบ ก็สิ่งมหัศจรรย์ของโลก อีกแห่งหนึ่ง (นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ หนึ่งในแปดของโลก) อาคารดั้งเดิม มีหลังคาคลุมอยู่แต่ก็อยู่ในสภาพปรักหักพังยุบลงหมด ขุดแล้ว ต้องทำการ ปรับปรุงตกแต่งทำหลังคาปิดใหม่ จนกระทั่ง อีก ๖ ปีให้หลังคือในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ จึงเปิดให้ประชาชนได้เข้าชมได้ โดยเก็บค่าผ่านประตูคนละ ๑ หยวน ภายในห้ามถ่ายภาพเด็ดขาด แต่มีโปสการ์ดขาย ผมลองแอบฝืนกฎดู มียาม

สารบัญ เล่ม ๕

รักษาการปราดมายี่ดกล้องทันที เคราะห์ดีที่คุณห้วง มัคคุเทศก์ คงใหญ่พอดู เขาแสดงบัตรประจำตัวแล้วเอากล้องถ่ายภาพมาคืนให้ผมได้ ภาพที่ผมเอามาประกอบ จึงเป็นภาพจากบริษัทนำเที่ยว

หลังจากที่ขุดพบแห่งแรกแล้ว ก็มีการขุดค้นอีกต่อไปเป็นอาณาบริเวณกว้างออกไป จนพบ ๓ แห่งแล้ว ที่ได้ขุดพบและได้ปรับปรุงทำหลังคาคลุม มีสเปนหลังคากว้าง ๗๐ เมตร ครอบคลุมเนื้อที่ ๑,๖๐๐ ตารางเมตร ลองหลับตาเปรียบเทียบห้องแถวร้านค้าโดยทั่วไป หน้ากว้าง ๓-๔ เมตร ลึก ๖ เมตร (๑๔ ตารางเมตร ถึง ๒๔ ตารางเมตร) ที่ท่านมัคคุเทศก์กิตติมศักดิ์ นำคุณสุจารีและผมเข้าไปชมนั่น เป็นแห่งที่ใหญ่กว่าแห่งอื่น ๆ เป็นห้องพระโรงที่มีความยาว ๒๓๐ เมตร มีความกว้างจากทางตะวันออกไปทางตะวันตก

ภาพกว้างภายในอาคารโรงที่ ๑ แสดงการจัดขบวนทหาร

สารบัญ เล่ม ๕

๖๒ เมตร (แล้วลองเปรียบเทียบดูก็ได้ห้องแถวร้านค้าในบ้านเรา กว้างติดกันประมาณ ๒๐ ห้องทีเดียว ลึกไปข้างในอีกเท่ากับห้องแถว รวม ๔๐ ห้อง) และเปิดให้ประชาชนได้เข้าชมแล้วเป็นแห่งแรก) ท้องพระโรง อยู่ลึกลงไปจากพื้นภายนอก ๕ เมตร รวมเนื้อที่ท้องพระโรง ๑๔,๒๖๐ ตารางเมตร

ในท้องพระโรง มีหุ่นรูปปั้นดินเหนียว เป็นหุ่นทหารทั้งกองทัพ ถึง ๖๐๐ หุ่น หุ่นทหารจะมีความสูงประมาณ ๑.๘ เมตร (๑๘๐ เซนติเมตร) ตัวสูงกว่าผม เกือบ ๒๐ เซนติเมตร และมีหุ่นม้าเป็นพาหนะประจำกาย ม้าสูง ๑.๕ เมตร และยาว ๒ เมตร หน้าตาทหารแตกต่างกันทุกหุ่น ทหารแต่งกายตามเหล่า มีอาวุธประจำกายต่างๆ กัน มีด้ามทำด้วยบรอนซ์ มี หอก ดาบ ธนู พร้อมลูกธนู และมีอาวุธโบราณของจีนที่เรียกว่า Tong Shu จึงไม่ใช่เป็นการ

ภาพภายในอาคาร อยู่ลึกลงไปจากพื้นภายนอก ๕ เมตร

สารบัญ เล่ม ๕

หล่อจากแบบปั้นทีละตัว และการแต่งตัวก็ต่างกันเป็นกลุ่มตามหมวดหมู่ที่แตกต่างกันไปตามหมวดหมู่และยศชั้นอีกด้วย จึงนับว่าเป็นการปั้นด้วยฝีมือมนุษย์จิตรกรในยุคนั้นสมัยนั้น ทหารเป็นทหารม้า ทหารทุกคน หันหน้าไปทางทิศตะวันออก ด้านหลังของกองทหารเป็นสุสานของราชวงศ์ฉิน (Qin Tomb) ซึ่งตั้งอยู่บนเขาเล็ก ๆ ทางตะวันตก มีความหมายว่า กองทหาร ๓ กองนี้ มีหน้าที่คอยป้องกันภัยอันตรายทั้งปวงต่อสุสาน

ภายใต้หลังคาหลุมแรก จะมีช่องทางเดินคล้ายระเบียงอยู่ ๑๑ ช่อง ระเบียง มีหุ่นทหารยืนเข้าแถวเรียง ๔ จนเต็มความกว้างของระเบียง และมีแถวทหารดังกล่าว จัดแถวจากหน้าไปหลัง จนเต็มช่องระเบียง คงเป็นหน่วยทหารระวางหน้า และยังมีหุ่นทหารเรียงแถวหน้ากระดานอีก ๓ แถว

สาธารณณ์ เล่ม ๕

แถวหน้าเข้าแถวเรียงหน้ากระดาน ซ้อนกันอยู่ ๓ แถว

ตั้งฉากเป็นช่อง อีกหลายช่อง มีม้าศึกเข้าแถวเรียง ๔ ทหารยืนเข้าแถวเรียง ๔ ซ้อนกันจนเต็มช่อง

สารานุกรม เล่ม ๕

จนเต็มปิดท้ายระเบียบ คงเป็นหน่วยทหารระวังหลัง ในท้องพระโรงมีป้ายห้ามถ่ายรูป ผมเหลียวซ้ายแลขวา เห็นปลดปล่อยคนเลยใช้กล้องแอบถ่ายรูปสักประเดี๋ยวเดียวก็มียามรักษาการตรงเข้ามาจะยึดกล้องถ่ายรูปและจะพาไปปรับ ซึ่งไม่ทราบว่ามีมากน้อยเพียงใด แต่ยังมีโชคดีมีคัคเทศก์ คุณห้วงของเราคงมีตำแหน่งใหญ่พอสมควร ได้ปรีเข้ามาพูด ๒-๓ คำ ทหารก็รีบคืนกล้อง และถอยห่างออกไป ผมสังเกตดู มัคเทศก์ก็ติดมศักดิ์ของเรา คงเป็นคณะกรรมการจังหวัด เพราะเขามาร่วมโต๊ะอาหารกับเราทุกมื้อ ต่างจากศาสตราจารย์เตียงกั๊ง ซึ่งต้องแยกโต๊ะอาหารกับเราทุกครั้ง แม้ว่าบนโต๊ะจะมีอาหารเมนูเดียวกันกับเรา แต่ก็ต้องสั่งอาหารจานเท่ากัน ชุดเดียวกัน กินคนเดียว มัคเทศก์คนใหม่นี้ เวลาไปที่ใด ดูผู้คนจะพินอบพิเทาไปทุกหนทุกแห่ง

ชุดเสื้อเกราะ พร้อมถุงมือ

ไม่ทราบว่าเป็นทหาร หรือ
ขุนนางในขบวนเตีจ

๑๕๕

หลายเรื่อง หลานรส ราชารณณ์ กับเพนเปงเสงู

สารานุกรม เล่ม ๕

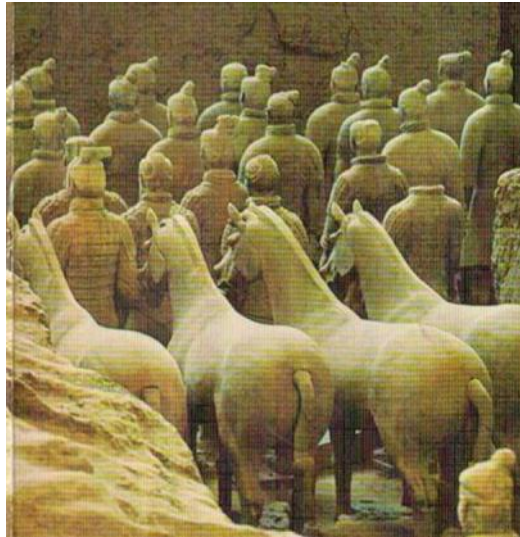
ห่างออกไปจาก Qin Tomb Dynasty ออกไป ๑.๕ กิโลเมตร ปรากฏว่ามีโรงเก็บรถม้าอยู่ ๒ คัน อยู่ทางทิศตะวันตกของสุสาน เป็น Mausoleum ของจักรพรรดิพระองค์แรกของราชวงศ์ Qin Dynasty มีรถม้า หรือ Charriote มีอยู่ด้วยกัน ๒ คัน คันหนึ่งนำหน้า อีกคันตามหลัง เป็นราชรถขนาดย่อส่วน คันหลังได้รับการประกอบให้เข้ารูปแบบที่สมบูรณ์แล้ว ทั้งหุ่นคนและม้ามีน้ำหนัก ๑,๒๔๑ กิโลกรัม มีส่วนประกอบทั้งหมด ๓,๔๖๒ ชิ้น ทำด้วยทองคำแท้ ๓๗๓ ชิ้น ทำด้วยเงินอีก ๙๘๓ ชิ้น ชูذبึงเขียน ตอกกันด้วยห่วงคล้องทำด้วยบรอนซ์ ทำการเชื่อมโดยกรรมวิธี low temperature technique ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจว่าเป็นเทคนิคอะไร แต่ไม่เห็นมีรอยเชื่อม

ตัวถังบนรถม้า มีความหนาแตกต่างกันตามส่วน หนาประมาณ ๑-๔ มิลลิเมตร หล่อเป็นชิ้นเดียวกัน ขนาดความกว้าง ๑.๐๔ เมตร ยาว ๓.๒๘

ราชรถมีม้าเทียม ๔ ตัว พร้อมเกี้ยวที่ประทับ

สาธารณณ์ เล่ม ๕

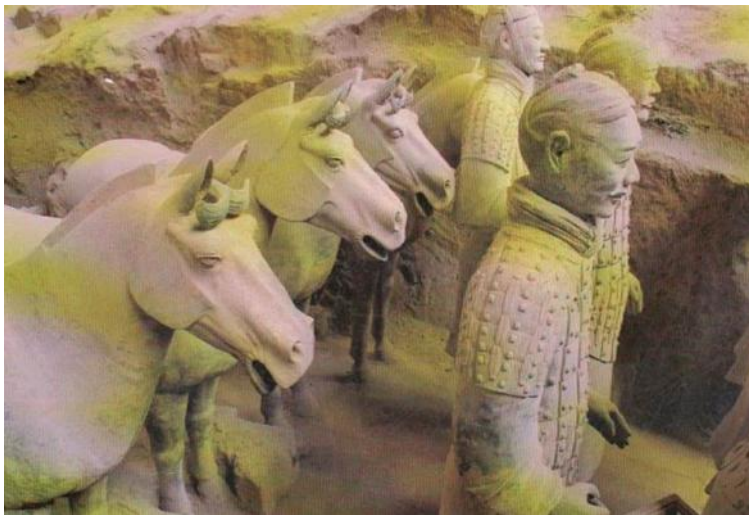
หลังช่องขวาง มีทหารและม้าศึก เข้าแถวหน้ากระดานปิดท้ายเหมือนด้านหน้า

สารานนท์ เล่ม ๕

ทหารมีม้าออกศึกประจำกายทุกนาย

สาธารณณ์ เล่ม ๕

ทหารแต่ละนายหน้าตาไม่เหมือนกัน การแต่งเครื่องแบบก็ต่างกันตามหมวดหมู่

สาธารณณ์ เล่ม ๕

หุ่นทหาร, ขุนนาง อริยาบถต่าง ๆ

ถาวรวัตถุ เล่ม ๕

อาวุธประจำกายชนิดต่าง ๆ

สาธารณณ์ เล่ม ๕

เมตร ราชรถมีเพลาเดียว ภายในแบ่งเป็น ๒ ห้อง มีประตูกัน แต่เปิดถึงกันได้ เขาบอกว่า เป็นราชรถโบราณที่สมบูรณ์ที่สุด

Qin Dynasty หรือราชวงศ์ ฉิน เป็นราชวงศ์ที่เข้มแข็ง สามารถรวบรวมประเทศจีนให้เป็นปึกแผ่นประเทศเดียวได้ในศตวรรษที่ ๑๑ และสถาปนานคร Xian ขึ้นเป็นนครหลวง เพราะเป็นนครที่เป็นชุมทาง จากตะวันออกของประเทศไปสู่ตะวันตกของประเทศ และจากเหนือไปทางใต้ของประเทศ จะเดินทางไปไหนๆ ก็ต้องมาผ่านที่นี่ จึงมีความมั่งคั่งร่ำรวยที่สุด

หลุมที่ ๒ เป็นห้องพระโรงรูปอักษรโรมัน L shape มีเนื้อที่น้อยกว่าหลุมแรก คือมีประมาณ ๖,๐๐๐ ตารางเมตร เป็นกอง ทหารม้า มีหุ่นทหาร ๑,๐๐๐ นาย และมีม้าประจำกายครบทุกนาย ๑,๐๐๐ ตัว ปั้นม้าไว้จนครบ ๑,๐๐๐ ตัว มีอาวุธทหารประจำกายถือพร้อมด้วยทุกนาย

หลุมที่ ๓ เป็นห้องพระโรงที่เล็กที่สุด มีเนื้อที่ประมาณ ๕๐๐ ตารางเมตร มีนายทหารเพียง ๖๘ นาย หลุมนี้ น่าจะเป็นกองบัญชาการควบคุมหลุมที่ ๑ และ ๒

Xian เวลา ๘.๓๐ น.

ดร. คุณห่อง มัคคุเทศก์กิตติมศักดิ์ที่นครซีอาน มาพบเราที่โรงแรม และพาเราออกเดินทางออกจากโรงแรม เร็นมิน พาหนะที่เรานั่งวันนี้ เป็นรถยนต์ โตโยตา คราวนี้ มีคุณ ไช้เซ่ (Mr Cao) เป็นพนักงานขับ เดินทางไปถึง ดินตุ่ง เวลาประมาณ ๙.๑๒ น. ถนนระหว่างทางไม่ว่าใครจะดี กำลังมีการซ่อมถนนน่าจะขยายให้เป็นไฮเวย์ ทางที่เรากำลังจะเดินทางไปนั้น ยังไม่มีรถไฟไปถึง จะเดินทางไปได้ก็เฉพาะโดยรถยนต์ กับรถบัสเท่านั้น แห่งแรกที่เราไปแวะก็คือ Hua Qin Hot Spring Palace สร้างขึ้นโดยสมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิองค์หนึ่ง ได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงโดย Qin Emperor Hau Sui และ Tang Dynasty ต่อมาในสมัยของ Emperor Xuan Zong ชื่อว่า Li Longji แห่ง Tang Dynasty ได้ตั้งชื่อ ว่า Hua Qin Palace หรือ Hua Qin Chi พระราชวังแห่งนี้จักรพรรดิ Emperor You แห่ง Zhou Dynasty เป็นเวลากว่า ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว สร้างไว้บนภูเขา เป็นพระราชวังที่พระเจ้าจักรพรรดิและ

Hua Qin Hot Spring Palace

สารานุกรม เล่ม ๕

พระนางเจ้าจักรพรรดินี นำอาคันตุกะของพระองค์ไปสรงน้ำแร่ เพื่อรักษาสุขภาพและรักษาโรคผิวหนัง

ในพระราชวังมีห้องสรงน้ำถึง ๗๗ ห้อง โดยขนานนามต่าง ๆ กันไป เช่น Sunset Glow Pavilion, Chen Xiang Hall, Gest House Flutter Glow Pavillion, Pool View Pavillion, Dragon Stone Boat, Imperial Concubine Bath, Jiang Pavillion เป็นต้น สำหรับตัว main hot spring ยังเข้าชมไม่ได้ เพราะกำลังปิดซ่อม, แต่ปัจจุบันนี้ได้สร้างห้องอาบน้ำเพิ่ม และเปิดให้ประชาชนและแขกผู้ไปเยือน ลงไปอาบน้ำแร่เป็นห้องๆ หรือจะไปอาบกันเป็นกลุ่มก็ยังได้ อ้างว่าแหล่งน้ำแร่ที่นี่สามารถบำบัดรักษาโรคผิวหนังได้แล้ว

คุณหว่องเล่าให้ฟังว่า เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๗๙ เจียงไค เช็ก ถูกจับโดยทหารก็กมินถึงประจำ North-Eastern Army และถูกนำมากักขังไว้ที่นี่ จะถูกสังหารอยู่รอมร่อ แต่ จูเจิน ไไล ให้ปล่อยตัว โดยจะขอให้ไปร่วมรบกับกองทัพญี่ปุ่น แต่เขาไม่ยอมออกจาก Hua Qin Palace จนกระทั่งเวลา ๙.๕๒ น. จึงแอบไปพักอยู่ที่ Qin Tomb Oan Po Village

ขอขอบคุณ ภาพประกอบเรื่องซีอาน ส่วนหนึ่งจากคุณวีระชัย ชารมณีนวงศ์

อิทซาน คาลา

การไปเยือนมรดกโลกที่อิทซาน คาลา (Itchan Kala)

ระหว่างวันที่ ๑๕-๒๐ กันยายน ๒๕๓๒ ผมได้รับเชิญจากองค์การอนามัยโลกให้ไปร่วมประชุมเรื่อง “โรคพิษสุนัขบ้าในเอเชีย” ที่เมืองสมาร์คาน (Smarkand) ประเทศอุซเบกิสถาน(Uzbekistan) ซึ่งในขณะนั้น ยังเป็นประเทศในกลุ่มของสหภาพโซเวียต การเดินทางในคราวนั้น ทั้งขาไป และขากลับ นับว่าขลุ่ยหลักที่สุดที่ผมได้ผ่านมา อันที่จริงแล้ว ผมไม่รู้ตัวมาก่อนเลยว่าจะได้ไปเยือนแหล่งวัฒนธรรมที่องค์การยูเนสโก ได้ขึ้นบัญชีไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลก คือ **อิทซาน คาลา** การที่ได้ไปเยือนสถานที่ดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๒ ต้องนับว่าเป็นรายการแถมจากการที่ได้รับเชิญ

สารานุกรม เล่ม ๕

ถ่ายภาพร่วมกับ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ศุภวัฒน์ ชูติวงษ์ (คนกลาง)
ผู้อำนวยการสถานเสาวภา
สภากาชาดไทย และผู้แทนจากสหภาพโซเวียต

ให้ไปร่วมประชุมวิชาการที่เมืองสมาร์คาน อุซเบกิสถาน ถึงจะเป็นรายการ
แถม แต่ก็ประทับใจมาก

อุซเบกิสถาน (Uzbekistan)

อุซเบกิสถาน หรือชื่ออย่างเป็นทางการคือ สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน เมืองหลวงชื่อทาสเคนท์ มีประชากรใน พ.ศ. ๒๕๓๒ ประมาณ ๓๐ ล้านคน เป็นประเทศในทวีปเอเชียกลางที่ถูกล้อมรอบด้วยประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล มีอาณาเขตติดกับประเทศอัฟกานิสถานในทวีปเอเชียใต้ ประเทศคาซัคสถาน คีร์กีซสถาน ทาจิกิสถาน และเติร์กเมนิสถาน

ภาพแผนที่อุซเบกิสถาน (จากกูเกิล แม็พ)

อุซเบกิสถานเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งอารยธรรมเส้นทางสายไหมในอดีต มีสถานที่ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากยูเนสโกถึง 4 แห่ง ได้แก่ Shakhrisabz Itchan Kala Samarkand และ Bukhara

ซึ่งมีความเก่าแก่ย้อนไปกว่า ๒,๐๐๐ ปี

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ ที่ผมมีโอกาสได้ไปเยือนนั้น อุซเบกิสถานเป็นส่วนหนึ่งของสหภาพโซเวียต ยังใช้เงินสกุลรูเบิล หลังปรากฏการณ์ผีแตก หลายต่อหลายประเทศก็ได้แยกตัวกลับไปเป็นประเทศเอกราชของตน อุซเบกิสถานก็เช่นเดียวกัน

แม้ว่าอุซเบกิสถานจะเปิดประเทศได้ไม่นาน แต่นับว่าได้พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ จากปริมาณนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพียง ๙

สารานุกรม เล่ม ๕

หมื่นคนในปี ๒๕๓๒ เพิ่มเป็นจำนวน ๑.๙ ล้านคนในปี ๒๕๓๘ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ มีโรงแรมหรูขนาด ๒-๓ ดาวอยู่ในเมืองสมาร์คานด์อยู่เพียง ๒-๓ แห่ง ที่พวกเราไปพัก และจัดประชุมด้วยนั้น เป็นโรงแรมที่เขาเคยจัดให้เป็นที่พัก ของนักกีฬาที่ไปแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาวมาแล้วเที่ยวแหละ ในปีนั้นคงนับ ว่าหรูสุด แต่ผมประเมินว่า คงจะอยู่ที่ ๓ ดาวลบลบ ผมต้องเข้าพักร่วมห้องกับ ดร. โจชิ จากเนปาล ในห้องให้ผ้าเช็ดตัว ๒ ผืน ผ้าเป็นผืนขนาดที่เราไปเล่น กีฬาเราจะคล้องคอเอาไว้เช็ดเหงื่อเช็ดหน้านั้นแหละครับ ให้สบู่อ่อนขนาดโต กว่าหัวแม่มือนิดเดียวที่เราเคยเห็นในโรงแรม ๒-๓ ดาวในบ้านเรา และให้ไว้ เพียงก้อนเดียวให้ใช้ ๒ คน ขอเพิ่มก็ไม่ให้ อาหารเช้ามีขนมปัง แต่ไปอยู่ ๓ วัน มีเนยให้เพียงวันเดียว เพราะที่นั่นเขาขาดแคลน ต้องปันส่วนทุกอย่าง เราไปถึงโรงแรมเวลาประมาณ ๕ โมงเย็น กว่าที่จะเช็คอินเข้าห้องพักได้กินเวลา

สารบัญ เล่ม ๕

เกือบสองทุ่ม เหนื่อยก็เหนื่อย หิวก็หิว ร้อนก็ร้อน เดินทางมาจากสนามบิน ทาสเค็นท์สู่สมาร์คานด์ ประมาณ ๔ ชั่วโมง ที่เดินทางโดยรถบัสที่เขาเช่า เอาไว้ไปรับผู้เข้าร่วมประชุม ไม่มีน้ำเย็นให้ดื่มเลย แจกน้ำขวดให้คนละขวดหมดแล้วหมดเลย รถวิ่งผ่านเขา ผ่านทุ่งแห้งแล้งทำท่าจะเป็นทะเลทราย ระหว่างทาง หยุดให้พัก ๑ ที่ ปล่อยให้ผู้โดยสารลงจากรถบัส ได้ลงไปดื่มน้ำที่ด้านล่าง มีสถานที่บริการ ๑ แห่ง (แต่ก็ไม่มีน้ำเย็นและน้ำแข็ง) ไม่มีห้องน้ำ ต่างคนต่างก็ชวนชวาย หาท่างออกไปยิงกระต่าย และเด็ดดอกในกลางทุ่ง ตามสุ่มทุมพุ่มไม้เอาตามอัธยาศัย

แต่ปัจจุบันนี้ นอกจากจะมีเครือโรงแรมระดับห้าดาวแล้ว ยังมีประเทศต่าง ๆ ในเอเชียเข้าไปลงทุนธุรกิจการโรงแรม อาทิ โรงแรม Lotte ของเกาหลีใต้ โรงแรม Le Grande Plaza ของอินโดนีเซีย โรงแรม Ramada ของ

๑๗ กันยายน ๒๕๓๒ อิทซาน คาลา อุสเบกิสถาน ประชุมโรคพิษสุนัขบ้าที่สมาร์คานด์

๑๗๓

หลายเรื่อง หลายสารบัญ กับหนังสือ

สารบัญ เล่ม ๕

อินเดีย เป็นต้น นอกจากนี้ สาขาการบริการอื่น ๆ ที่ไทยมีศักยภาพ ได้แก่ ร้านอาหารไทย โรงเรียนสอนศิลปะการป้องกันตัวมวยไทย และร้านนวดแผนไทยและสปาที่เข้าไปถึงแล้ว เข้าใจว่า บาร์อะโกโก้ คงยังเข้าไม่ได้เพราะ อุซเบกิสถานเป็นประเทศมุสลิมที่เข้มงวดมากประเทศหนึ่ง ในโรงแรมเปิดขายเหล้า ขายไวน์ได้ตอนหกโมงเย็นถึงสองทุ่มเท่านั้น ในเมืองไม่มีร้านไหนที่จะเสริมเครื่องดื่มผสมได้ ใช้การ์ดก็ไม่ได้ ใช้ได้เฉพาะรูเบิลเท่านั้น การจะแลกเงิน ก็ค่อนข้างยุ่งยาก ในโรงแรมก็แลกไม่ได้ อัตราก็ไม่เป็นไปตามความจริง หนึ่งรูเบิล ประมาณ ๖๐ บาท หรือ ๓ ดอลลาร์ (ขณะนั้น) เหลือจะแลกคืนก็ยุ่งยาก เราเลยไม่ได้แลก ไปถึงเหนื่อย ๆ เย็นวันนั้น เผอิญผมติดสก็อตไป ๑ ขวด มีคนไทยอยู่ ๓ คน อาจารย์ศุภวัฒน์ คุณหมอมอวราห์ และมีสหายจากลาวเป็นอีกคน พิลิปโป อีก ๒ คน สามคนนี้สั้วแพทย์สหายลาวพูดภาษารัสเซียได้ เอาไว้เป็นล่ามให้พวกเรา นั่งเสวนากันคืนแรกคืนเดียว เสบียงก็หมดสิ้น คืนที่ ๒ ที่ประชุมมีเสียงรับรอง ส่วนคืนที่ ๓ ต้องหาวิธีช่วยตัวเอง ผมก็บอรา เรไปที่บาร์ มีคนเห็นผมมีนาฬิกาดิจิตอล ที่เลขาผมซื้อไปฝากจากฮ่องกงราคาราวๆ ๒๐๐ บาท เราเร่งเข้ามาหาผมขอซื้อต่อ ผมกำลังหน้าซีดก็เลยถอดนาฬิกาขาย เพื่อแลกกับความเหนื่อยอ่อนที่บาร์ในวันนั้น ทุกวันนี้ คุณหมอมอวราห์ ยังแซวผมอยู่ตลอดมาว่า “อ๊อ๊ย ศาสตราจารย์คนนี้นะ เคยถอดนาฬิกาจากข้อมือขายแลกเครื่องดื่มชูกำลังก็มีวะ” ก็จริงของเขา แต่ไม่เล่าต่อนะว่า คนที่ร่วมถลุงอีกคนนั้นในเย็นวันนั้น มันซื้อวรา

อิทชาน คาลา

อิทชาน คาลา (Itchan Kala) คือตัวเมืองที่อยู่ภายในขอบเขตที่มีกำแพงอิฐสูง ๑๐ เมตรล้อมรอบ ของโอเอซิสเก่าที่มีนามว่า โอเอซิส คีวา (Khiva oasis) คำว่าโอเอซิส ก็หมายถึงแหล่งน้ำ หนองน้ำมีต้นไม้อยู่ในกลางทะเลทราย เป็นแหล่งพักพิงของกองคาราวาน เป็นที่พักจุดสุดท้าย ที่กองคาราวาน ได้พักจัดกักตุนอาหารและน้ำ เตรียมที่จะข้ามทะเลทรายไปยังเปอร์เซียหรือประเทศอิหร่าน ตรงบริเวณนั้นยังมีสิ่งก่อสร้างโบราณสถานยังคงเหลืออยู่ อันเป็นตัวอย่างของความเจริญรุ่งเรืองของสถาปัตยกรรมของชาวมุสลิมในเอเชียกลาง มีสิ่งก่อสร้างที่โดดเด่นอยู่เช่น สุเหร่า “ดจูมา” (Djuma Mosque) ซึ่งเป็นมาโซเลียม (mausoleums - ที่บรรจุศพ, ฮวงซุ้ย หรือ สุสาน) และ มาตราสาส (madrasas) ซึ่งเป็นพระราชวัง ๒ แห่งที่โดดเด่นที่ถูกก่อสร้างขึ้นเมื่อตอนต้นของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ โดยพระเจ้า อัลลา-คูลิ-ข่าน

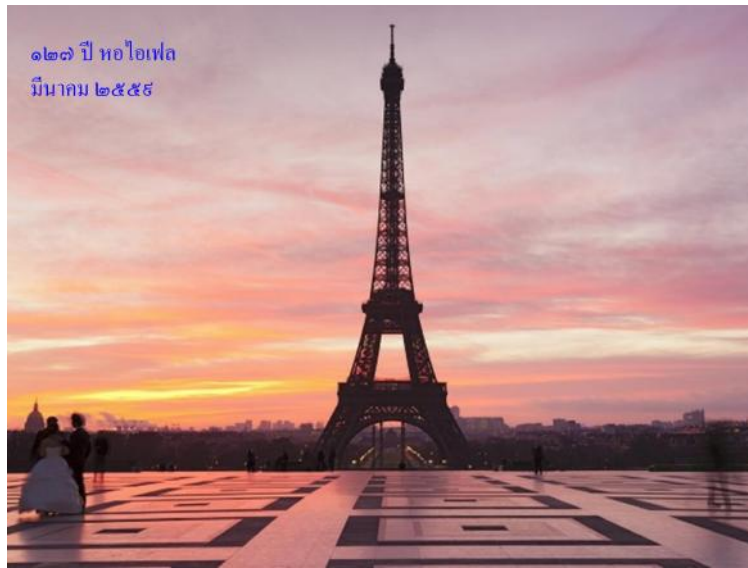
สารานุกรม เล่ม ๕

อิทซาน คาลา เป็นนครบ่อน้ำปรกการอยู่ภายใน “คิวา” ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศใต้ของแม่น้ำ อามู ดารยา (Amu Darya River แต่เดิมเรียกชื่อว่าแม่น้ำ อ็อกซุส Oxus) ในแคว้น โคเรซม. Khorezm ของประเทศอุเบกิสถาน

อิทซาน คาลา มีประวัติยาวนานมาแล้วถึงกว่า ๒,๐๐๐ ปี ภายในนคร มีเนื้อที่ถึง ๒๖ เฮกตาร์ ซึ่งสร้างขึ้นตามสถาปัตยกรรมอาคารพื้นเมืองของเอเชียกลาง ก่อสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (จากเหนือไปได้ ๔๐๐ เมตร ยาว ๖๕๐ เมตร กว้างประมาณ ๘๐๐ เมตร) และล้อมรอบไว้ด้วยกำแพงเมืองที่ก่อด้วยอิฐที่แข็งแรงแน่นหนา สูงถึง ๑๐ เมตรทีเดียว ภายในมีสิ่งก่อสร้างที่เป็นอนุสาวรีย์ ถึง ๕๑ แห่ง และมีที่พำนัก ๒๕๐ แห่ง สิ่งก่อสร้างที่เด่นที่สุดก็คือ สุเหร่า “ดจูมา” และ สุเหร่า “อ็อค” (Djuma Mosque, Oq Mosque), madrasahs (madrasas – เขียนหลายเอกสารสะกดไม่ใคร่ตรงกันนักทีเดียว - น่าที่จะหมายถึงพระราชวัง) ที่ประทับของพระเจ้า Alla-Kulli-Khan, Muhammad Aminkhon, Muhammad Rakhimkhon, ที่ฝังพระศพ หรือสุสานของพระเจ้า Pahlavon Mahmoud, Sayid Allavuddin, Shergozikhon (Mausoleums of Pahlavon Mahmoud, Sayid Allavuddin, Shergozikhon) และแหล่งที่ตั้งที่พำนักของกองคาราวาน (caravanserais) และตลาด ชื่อ และพระนามของสุลต่าน ผมไม่กล้าอ่านเพราะเกรงจะผิดพลาด ผู้รู้จริงท่านจะหัวเราะเยาะเอา

Djuma Mosque เป็นสุเหร่าขนาดใหญ่กินเนื้อที่กว้าง ๔๖ เมตร ยาว ๕๕ เมตร มีโคมประดับให้แสงสว่าง เป็นโคมรูปแปดเหลี่ยม ๒ ดวง ประดับด้วยคอลัมน์ ๒๑๒ คอลัมน์ ทั้งคอลัมน์ และผนังประดับด้วยกระเบื้องโมเสคสีน้ำเงินเป็นลวดลายสถาปัตยกรรมตามแบบมุสลิมที่โดดเด่นสวยงามมาก ในบริเวณ madrasahs มีลานกว้าง เป็นที่สำหรับชุมชนได้มาใช้ประโยชน์ และมีแบ่งเป็นอาณาเขตของพระราชฐานที่ตกแต่งอย่างง่าย ๆ

ผมก็เคยไปเยือน Eifel Tower เหมือนกัน

หอไอเฟล หรือ Eiffel Tower ใครๆ ก็อยากไปกรุงปารีส เมืองแห่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ไปแล้วก็ต้องไปชมหอไอเฟล และถ่ายภาพเอาไว้เป็นที่ระลึก ผมได้ไปประชุมที่ปารีสประมาณ ๗-๘ ครั้ง ก็ได้ไปที่หอนี้ ๒-๓ ครั้ง ได้จับบันทึกลงเอาไว้บ้างก็เลยเอารีวิวพอสังเขปและตัวเลขมาแบ่งปันกัน จะหาว่าเขยก็ไม่ว่าอะไรครับ

หอไอเฟล หรือ Eiffel Tower สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส มีลักษณะเป็นโครงเหล็กซึ่งสูงที่สุดในโลก (ณ พ.ศ. ๒๕๕๓) มีความสูง ๓ ชั้น สร้างด้วยฝีมือคน การสร้างหอคอยแห่งนี้เริ่มจากเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๒๗

๑๗๗

หลายเรื่อง หลายสาระ วิชาการกับเทคโนโลยี

สารานุกรม เล่ม ๕

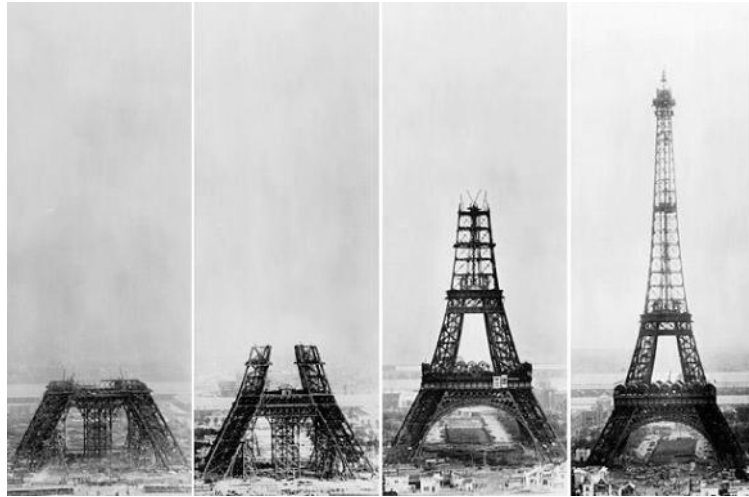
ที่รัฐบาลฝรั่งเศส เตรียมการจัดฉลองการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองที่จะครบ ๑ ศตวรรษ หรือ ๑๐๐ ปี ในปี ๒๕๓๒ โดยจะจัดงานนิทรรศการใหญ่ระดับนานาชาติ รัฐบาลจึงมีดำริที่จะสร้างหอคอยที่มีความสูง ๓๐๐ เมตร ทำด้วยโลหะขึ้นมาเพื่อเป็นจุดเด่นของงานและจะได้เป็นการระลึกถึงการปฏิวัติผนวกกับแสดงความเป็นประเทศมหาอำนาจทางอุตสาหกรรมของฝรั่งเศสอีกด้วย รัฐบาลฝรั่งเศสจึงประกาศหาผู้เสนอโครงการ และในที่สุดก็ได้วิศวกรชาวฝรั่งเศส ที่ชื่อ กุสตาฟ ไอเฟล เป็นผู้รับผิดชอบทำความฝันนี้ขึ้นมา

Prasert & Prayura ไปประชุมหารือเรื่องการทดสอบวัดจีนฮอดส์ระยะที่สถานีกรุงปารีส

ไม่ได้ไปท่องราตรีในปารีสหรอกนะครับ หลังอาหารค่ำที่ภัตตาคารสะเต็กแห่งหนึ่งใกล้ ๆ กับหอไอเฟล เดินผ่านก็เลยถ่ายภาพเอาไว้

สารานัน เล่ม ๕

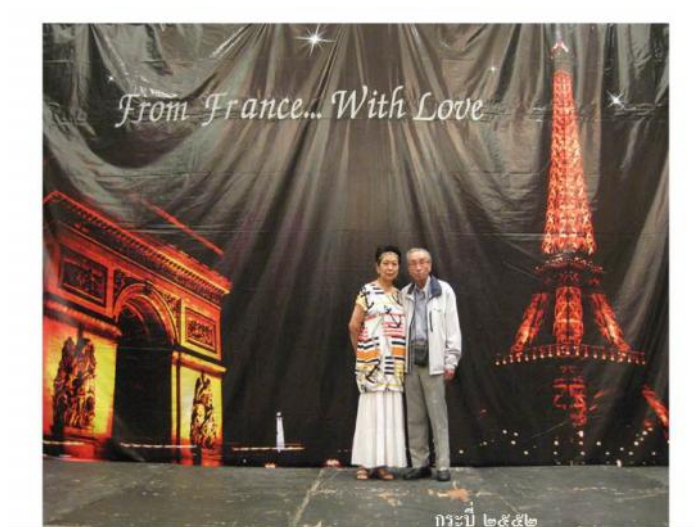

ภาพวิวัฒนาการการก่อสร้างหอไอเฟล

สารานุกรม เล่ม ๕

นาย กุสตาฟ ไอเฟล เริ่มก่อสร้างหอคอยแห่งนี้ในปี ๒๔๓๐ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนราว ๆ ๑.๕ ล้านฟรังก์ การก่อสร้างมีปัญหามากมาย แต่ก็เสร็จสมบูรณ์ทันงานฉลองในปี ๒๔๓๒ พอดี และเพื่อเป็นการระลึกถึงผู้สร้างทางรัฐบาลจึงตั้งหอคอยที่สูงที่สุดนี้ตามชื่อของวิศวกรคนนี้ หอไอเฟลมีความสูงเกินกว่ากำหนดนิดหน่อยคือ ๓๒๐.๗๕ เมตร มีน้ำหนัก ๗,๐๐๐ ตัน โดยประกอบไปด้วยเหล็ก ๑๘,๐๐๐ ชิ้น ต่อด้วยน็อตสลกรูทั้งหมด ๒.๕ ล้านตัว และใช้คนงานในการก่อสร้าง ๓๐๐ คน ณ วันนี้ (พ.ศ. ๒๕๕๙) มีอายุนับตั้งแต่ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วเป็นเวลา ๑๒๗ ปีแล้ว จะอ่านว่า “ทะเลลพเอเลเว่น” ก็ได้เนาะครับ

ข้างหลังเป็นฉากที่เขาจัดขึ้นในงานเลี้ยงคืนหนึ่งในโรงแรมที่กระบี่
ผมกับคุณสุจารีเลยเก็บภาพเอาไว้
ตอนไปปารีสจริงๆ ที่คุณสุจารีก็ไปด้วยก็หลายหน แต่หาภาพพวกนั้นไม่พบ
ก็เลยใช้ภาพนี้แทนครับ

เยี่ยมพิพิธภัณฑสถานกระดูก

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผมได้รับการประสานงานจาก คุณชาญชัย ธรรมรัมย์ดี ผู้จัดการฝ่ายผลิตภัณฑ์วัคซีน บริษัทจีเอสเคได้เชิญผม ให้ไปร่วมสัมมนาเปิดตัววัคซีนป้องกันการติดเชื้อไวรัส เอชพีวี (HPV-Human Papilloma Virus) ที่นักวิจัยของบริษัทพัฒนาขึ้นเป็นบริษัทแรก ผ่านการ ทดสอบทางคลินิกในคนมาแล้ว การประชุมจัดขึ้นที่โรงแรมฮิลตันที่กลาง กรุงปารีส ผมรับปากที่จะไปร่วม เราจึงเริ่มออกเดินทางด้วยสายการบิน ออสเตรียน ตอนต้นของวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เข้าตรูของวันรุ่งขึ้นก็ถึง สนามบินเวียนนา เปลี่ยนเครื่องบินเที่ยวแรกจากเวียนนา ไปกรุงปารีส สาธารณรัฐเช็ก ออกจากอาคารสนามบิน ที่พื้นดินมีหิมะร่วงลง แต่ก็มีฝน ปรอยๆ ด้วย ทำให้พื้นและ ะ เป็นโคลนของหิมะ ขึ้นรถบัสที่เขาเตรียมเอาไว้ ยังไม่พาเราเข้าโรงแรม แต่นำเราไปสู่เมืองคอสนีซ ossuary (ossuary แปลว่า

๑๘๑

หลายเรื่อง หลายรส หลายอารมณ์ กับคนไทยประสูติ

สารานุกรม เล่ม ๕

อนุสาวรีย์ที่ระลึกกาพโรด ที่คอสนิช

เจ้าหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์กำลังบรรยายที่หน้าอาคาร

เกี่ยวกับกระดูก bein เป็นภาษาเยอรมัน แปลว่า กระดูก haus แปลว่า อาคาร หรือ บ้าน ซึ่งอยู่ที่ชานกรุงนั่นเอง

ในสมัยกลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๔ มีการระบาดใหญ่ของกาฬโรค ในยุโรปผสมกับในระหว่างสงคราม Hussite Wars ในตอนต้น คริสต์ศตวรรษที่ ๑๔ ทั้ง ๒ เหตุการณ์นี้ มีผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก ร่างของผู้เคราะห์ร้าย เหล่านี้ถูกนำไปฝังไว้ที่สุสานบริเวณโบสถ์แห่งหนึ่ง ซึ่งกินเนื้อที่กว้างขวางมาก ที่ชานกรุงปราก

ประมาณคริสต์ศักราช ๑๔๐๐ มีการก่อสร้าง มีการก่อสร้างโบสถ์ โกวิค ขึ้นใหม่อีกแห่งหนึ่งในบริเวณวัดแห่งนี้ บรรดาโครงกระดูกที่ถูกขุดขึ้นมา ก็นำมาเก็บไว้ที่ห้องใต้ดินโบสถ์แห่งใหม่นี้

ประมาณปี ค.ศ. ๑๕๑๑ มีนักบวชท่านหนึ่งที่สายตาเกือบจะบอด อยู่แล้ว ได้ทำหน้าที่จัดกระดูกเรียงเอาไว้ให้เป็นระเบียบเป็นหมวดหมู่

ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๗๐๓-๑๗๑๐ ได้มีการก่อสร้างผนังด้านหน้าของ โบสถ์ที่เรียงจะล้ม ปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ มีการจัดการก่อสร้างห้องเพิ่มเติม

กระดูกถูกจัดไว้บนชั้นในตู้เป็นหมื่นชิ้น

สาธารณณ์ เล่ม ๕

หลายเรื่อง การารส ระชาารณท์ กัฒนบประเศฐ

๑๘๔

สารานุกรม เล่ม ๕

กระดุกที่เก็บเอาไว้จึงเคลื่อนย้ายมาเก็บไว้ที่ใหม่นี้ นักบวชท่านนั้น นอกจากจะจัดหมวดหมู่กระดุกเอาไว้ ยังเก็บเอากระดุกหั่วกะโหลกทำให้เป็นโคมไฟบ้าง จัดวางเป็นชั้นๆ ไว้ก็มี ใช้กระดุกท่อนเล็ก ท่อนน้อย ไปร้อยด้วยลวดให้เป็นพวงจัดเป็นโคมไฟแบบแคนดาเลียร์สมัยใหม่ มีหลอดไฟอยู่ตรงกลางด้วย จัดแสดงไว้เต็มห้องไปหมด การที่เราจะเข้าไปชม ต้องเสียค่าบัตรผ่านประตู ซึ่งผมไม่ทราบก็เหรียญ มีหญิงชราหนึ่งเงียบๆ ฝ้าอยู่ในห้องคนเดียว ไม่เห็นคุณยายแก่จะกลัวหรือสยองอะไร ผมลองเดินไปทักคุณยายดู เพราะไม่แน่ใจเหมือนกันแกว่าเป็นคนหรือเป็นผี แกดั่งถามว่าถ่ายรูปได้ไหม แกบอกว่ายถ่ายกระดุกในห้องได้ ยกเว้นไม่ให้ถ่ายตัวแกเอง

ของทิ้งแล้ว ยังมีคนคิดเก็บมาแสดงให้วัดทำมาหารายได้บ้างวัดได้อีก น่าชมเชย

ออกจากพิพิธภัณฑ์ ยังไปชมโบสถ์เก่าแก่อีกแห่งหนึ่งอยู่บนเขาที่ชานกรุง เข้าใจว่าจะถ่วงเวลาให้ได้เวลาอาหารกลางวัน และให้เก็บภาพกัน จะช่วยไม่ให้พวกเราว่างเพราะผิดเวลา

แม้แต่โคมไฟแบบแคนดาเลียร์ก็ทำด้วยกระดุก

๑๘๕

หลายเรื่อง หลายสาร วรรณคดี กับเพลงประสาธน์

สารานนท์ เล่ม ๕

บนเขาซานกรุงปราก ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

หลายเรื่อง คลาราส ราชอาณาจักร กับผมประเสริฐ

๑๘๖

สารานุกรม เล่ม ๕

บ่ายวันรุ่งขึ้น มีเปิดประชุม ผู้ที่มาบรรยายเปิดประชุมคือ ศาสตราจารย์ ดร. ฮาราลด์ ชัว เฮาเซน ผู้ค้นพบไวรัส HPV และพบว่าต้นเหตุ มะเร็งปากมดลูก อันนำไปสู่การพัฒนาวัคซีนนี้ขึ้น ท่านผู้นี้ได้รับพระราชทาน รางวัลเจ้าฟ้าสิริมหิตลาธิเบศร์พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ และได้รับรางวัล โนเบลด้วย

ตกเย็นมีการเลี้ยงรับรอง แต่ผมไม่ได้ไปร่วม เพราะเริ่มง่วง เลยจัด หาเสียบึงกินในห้องกับคุณหมอมอที กว่าจะได้กินคานาเป้ ก็มีผู้ขึ้นไปกล่าว อะไร ๒-๓ คน สู้นั่งสัปหงกในห้องดีกว่า

วันรุ่งขึ้นก็ประชุมวิชาการเต็มวัน

วันถัดมาจึงปล่อยฟรีให้ชมกรุง ได้ไปที่สะพานข้ามแม่น้ำเอลเบ่ที่ ไหลผ่านกลางกรุงตอนโพล์เพล้ไปที่จัตุรัสกลางเมืองถ่ายภาพที่หอนาฬิกา อันเป็นจุดเด่น ที่ลานใกล้ ๆ มีประดับไฟเตรียมจะฉลองเทศกาลคริสต์มาส กันแล้ว นับว่าน่าตื่นเต้นสวยงามมาก

๑๘๗

หลายเรื่อง สารานุกรม วัยเยาว์ กับหนังสือ

สารานุกรม เล่ม ๕

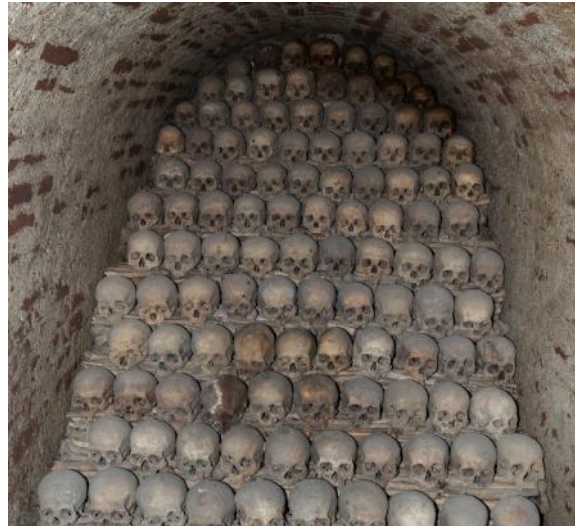
บนสะพานกลางแม่น้ำเอลเบ้ กลางกรุงปราก

หลายเรื่อง คลาสส รายชื่ารมภ์ กับของประเสริฐ

สารานุกรม เล่ม ๕

Bilder aus dem Wat Ket. Der Hof der Asgier und Leichen Verbrennung.

... lang in der Erde gelegen haben, ehe die angegraben und verbrant werden werden

จากหนังสือ *Siam*: โดย Ernst von Hesse-Watteg. Verlagsbuchhandlung von J.J. Weber, Leipzig 1989

หน้า ๑๒๓ และ ๑๓๗

๑๘๕

หลายเรื่อง หลากรส รวยอารมณ์ กับคนเอปรางส์จุ

ผมไปเยือนทัชทาฮาล

ผมมีโอกาสไปเยือนอินเดียหลายครั้ง ทุกครั้งที่ไปประชุม ๆ ที่สำนักงานสาขาสำหรับภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขององค์การอนามัยโลก ที่กรุงนิวเดลี ไปไม่กี่วัน พอประชุมเสร็จเย็น คืนนั้นถ้ามีเที่ยวบินที่กลับกรุงเทพฯ ไปได้ ก็ต้องรีบกลับ เพราะเขาให้ค่าที่พัก ค่าเบียร์เลี้ยงจำกัดมาก อยู่นานก็ขาดทุน ไปก็เดินทางไปได้คนเดียว ผมจึงยังไม่เคยไปทัชมาฮาลเลย เพราะไปเที่ยวคนเดียวคงไม่สนุก

เมื่ออยู่คราวหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ได้รับเชิญไปประชุม APACI เขาจัดประชุมที่โรงแรมมาริออท และให้ไปพักที่นั่น ผมเห็นโอกาสเหมาะ เพราะราชการประจำก็ไม่ได้ทำแล้ว สำนักงานตรวจรักษาผู้ป่วยส่วนตัวที่เคยปฏิบัติก็ปิดกิจการแล้ว ก็เลยชวนคุณสุจารี กับ “ปาปอง” หลานชาย

สารานุกรม เล่ม ๕

ไปด้วย โดยให้ไปพักที่บ้านคุณรุบินเดอร์ ซิงห์ ท่านเป็นผู้พิพากษาศาลสูงสุดของอินเดีย ที่ครอบครัวของเราทั้งสองสนิทสนมคุ้นเคยกันอยู่ ท่านมีบ้านพักประจำตำแหน่งอยู่ซอยหลังบ้านนายกรัฐมนตรีอินเดียนั้นเอง มีहारยามรักษาการถือปืนกลยิงเฝ้าที่ปากซอย ๒ คน ที่บ้อมประตูหน้าบ้านอีก ๒ คน มีรถราชการ ๑ คันพร้อมคนขับปิดป้ายหน้ารถว่า "Judge" ไปที่ไหนก็จอดได้ง่าย หลายที่มีที่จอดรถให้จอดเป็นพิเศษด้วย ท่านมีที่ให้คนรถอยู่ในบริเวณบ้านนั่นเอง และท่านมีรถส่วนตัวอีกเอาไว้ขับเอง ๑ คัน ในบ้านมีห้องว่างพร้อมห้องน้ำที่จะรับแขกได้ ๒ ห้อง จึงมีความสะดวก วางแผนไว้ว่า เสร็จจากการประชุม ผมจะพาคุณภรรยาและหลานเดินทางไปชมทัชมาฮาลให้สมใจสักครั้งหนึ่ง

หลังประชุม วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ผมไปค้างกับครอบครัวท่านผู้พิพากษา ๑ คืน เพื่อที่จะเตรียมตัวเดินทางไปเมืองอัครา เพื่อไปชมทัชมาฮาล เราปรุงอาหารไทยเลี้ยงครอบครัวท่านผู้พิพากษา คุณ ใจดี และลูกสาว ๒ คน ลูกชาย ๒ คน สนุกสนานและเอร็ดอร่อยกับอาหารพิวชั่นไทย-จีนกันเต็มที่

เริ่มต้นด้วยส้มตำมะละกอเรียกน้ำย่อยกับไก่ทอด อาหารหลัก มีปลาเต่าเตี้ยหนึ่งซีอิ้วบ้วยเค็ม ต้มยำกุ้ง ขาวสวย ก้อยซีหมีไก่ ตบท้ายด้วยผลไม้

การเดินทางสู่อัครา

ท่านผู้พิพากษาเล่าว่า เดิมทีการเดินทางจากนครหลวงเดลีไปยัง อัคราค่อนข้างลำบาก และต้องนอนค้างคืน แต่เนื่องด้วยทัชมาฮาลเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก อินเดียจึงตัดไฮเวย์จากเดลีตรงสู่อัคราเพื่อการนี้ ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๓ ชั่วโมง (หรือใครจะลองมาตามแม่น้ำยมนา จากเดลีมา อัคราก็ได้เหมือนกัน)

ทางหลวงนี้มีชื่อว่า Yamuna Expressway ซึ่งนี้เพราะวิ่งเลียบบแม่น้ำยมนามานั่นเอง แต่ท่านผู้พิพากษามีภารกิจ ขับรถพาไปไม่ได้ ท่านจึงเลือกให้เราเดินทางโดยทางรถไฟ จะสะดวกกว่าไปรถบัส รุ่งเช้าเวลาประมาณห้านาฬิกา ท่านผู้พิพากษาจัดรถพร้อมจัดให้เจ้าหน้าที่ในออฟฟิศของท่าน (คุณมัมพี) ติดตามไปดูแลคณะของเราตลอดการเดินทาง

เราไปที่สถานีรถไฟ รถไฟขบวนนี้เป็นรถไฟขบวนพิเศษ เดินทางจากนิวเดลีไปอัคราเท่านั้น ค่าบัตรโดยสารทั้งสามก็จัดบริการไว้ให้โดยเราไม่ต้องจ่าย ก็เลยไม่ทราบอัตราค่าโดยสาร ที่นั่งในรถไฟก็จองเอาไว้ ผู้โดยสารเต็มทุกที่นั่ง รถไฟออกเดินทางตรงเวลา ออกไปได้ประมาณ ๒๐ นาที ก็มีพนักงานแต่งเครื่องแบบนาคาพาอาหารเข้ามาบริการ รถไม่จอดตามสถานีย่อย วิ่งตรงไปอย่างเดียวเวลาประมาณแปดโมงเช้าก็ถึงสถานีที่หมาย เนื่องจากเราไปถึงเร็วไป คุณมัมพีจึงเปิดห้องพัก พาเราไปพักที่โรงแรมในท้องถิ่นก่อนประมาณเกือบชั่วโมง จึงมีรถยนต์มารับไปทัชมาฮาล เมื่อไปถึงเจ้าหน้าที่กันรถเอาไว้ไม่ให้เข้าไปถึงประตูด้านใน คุณมัมพีลงจากรถไปจัดการให้ รถยนต์ก็ผ่านไปถึงด้านในได้ หลังจากนั้น คุณมัมพีก็เดินไปที่ชาย

สารานุกรม เล่ม ๕

บัตรผ่านประตู ไม่ถึงสิบนาทีก็ได้บัตรผ่านประตูกลับมาพาเราผ่านคิวเข้าไปถึงอาคารทัชมาฮาลที่สุดสวยงามนั้นได้ เราสามคนก็ถ่ายภาพเอาไว้เป็นที่ระลึกด้วย

ทัชมาฮาล อนุสรณ์สถาน ตำนานรัก รายละเอียดต่อไปนี้เป็นคั่นได้มาจากอินเทอร์เน็ต posted on 26 Jan 2009 16:01 by myomyo in History ต้องขอบคุณเอาไว้ด้วย

อนุสรณ์สถานทัชมาฮาล คือบทสรุปของความรักอันยิ่งใหญ่ที่ชายผู้หนึ่งได้มอบให้กับนางอันเป็นที่รัก เรื่องราวความรักอันบริสุทธิ์ ที่สุดทำได้กลายเป็นสถาปัตยกรรมที่ใหญ่โตมโหฬาร เมื่อความรักกลายเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ จับต้องได้และยังคงสร้างความประทับใจให้กับผู้คนที่ได้พบเห็น แต่กว่าจะมาเป็นอนุสรณ์สถานที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่แสดงออกถึง

ความประณีตบรรจงอย่างที่เราู้จักกันในทุกวันนี้มันมีเรื่องราวความเป็นมาที่ยาวนาน เราจะย้อนกลับไปยังที่มาของเรื่องราวความรักที่ยังคงสร้างความสะเทือนใจและความประทับใจไม่รู้ลืม

ประเทศอินเดีย ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ ภายใต้การปกครองของราชวงศ์โมกุล เป็นระยะเวลาที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ ศิลปะวัฒนธรรมอย่างมาก ในปี ค.ศ. 1592 พระเจ้าซาร์ เจฮาน ประสูติ ณ พระราชวังหลวง แห่งเมืองอัครา พระองค์ทรงเป็นพระราชโอรสของพระเจ้าจาฮ์กียร์ และทรงเป็นที่โปรดปรานมากของพระราชบิดา รวมทั้งพระอัยกาและบุคคลรอบข้างพระองค์ พระนามเดิมของพระเจ้าซาร์ เจฮาน นั้นคือ “ซูราม” ซึ่งมีความหมายถึง “ ความสนุกสนาน” แต่เจ้าชายไม่ได้มีนิสัยเช่นเดียวกับชื่อของพระองค์เลยแม้แต่น้อย พระองค์กลับมีนิสัยเยียบขีมิ ไม่ร่าเริง แต่ก็คงความสุ่ม รอบคอบ เฉลียวฉลาด ทรงพระปรีชาสามารถมาก ทั้งด้านวิชาการและการใช้อาวุธ พระองค์ก็ทรงทำได้ยอดเยี่ยมไม่ได้ขาดตกบกพร่อง ทั้งยังมีพระโสมง่างามราวกับราชสีห์ แตกต่างจากพระเชษฐาพระองค์อื่นๆ ของพระองค์ แต่เมื่อพระเจ้าจาฮ์กียร์ทรงกังวลพระทัยว่าเจ้าชายซูราม ทรงมีอุปนิสัยเยียบขีมิก็ได้แนะนำให้เจ้าชายดื่มน้ำจัณฑ์เช่นเดียวกับพระองค์ แม้เจ้าชายปฏิบัติตามก็ไม่ได้ทำให้พระองค์เปลี่ยนแปลงไป พระองค์ยังคงมีนิสัยที่เยียบขีมิดังเช่นเดิม

ต่อมาเจ้าชายซูรามได้ยกทัพไปปราบกบฏที่เดคข่าน (บริเวณทางตอนกลางของประเทศอินเดีย) และทรงเสด็จไปเจรจาสงบศึก การศึกนั้นได้สงบลงด้วยดี พระองค์ก็ได้รับของขวัญเป็นเพชรนิลจินดาจำนวนมากกลับมา ถวายพระราชบิดา จึงมีการพระราชทานพระนามใหม่ว่า “ซาร์ เจฮาน” และเพื่อเป็นเกียรติแก่เจ้าชายซาร์ เจฮาน จึงได้มีการมหรสพอย่างใหญ่โตทั่วทั้งเมืองอัคราเป็นเวลาถึง ๗ วัน ๗ คืน ให้กับเจ้าชายซาร์ เจฮาน ในงานนี้เองที่เจ้าชายซาร์ เจฮาน ได้พบกับพระนาง “อรชุนด์ บาโน เบคุม” หรือที่เรา

สารานุกรม เล่ม ๕

พระเจ้าชาห์ เจฮาน

รู้จักกันในพระนาม “มুমทัช มาฮาล” พระนางทรงมีพระสิริโฉมงดงาม และมีพระสติปัญญาเป็นเลิศ มีพระอิริยาบถที่อ่อนโยนแบบสตรีโดยแท้ แต่ก็ทรงมีความคล่องแคล่วว่องไว ท่วงท่าในการเสด็จพระดำเนินนั้นก็สง่างาม ทรงเป็นที่สะดุดตาเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ที่พบเห็น และแน่นอนนั้นก็ต้องเป็นที่ต้องตาต้องใจเจ้าชาย ชาห์ เจฮานเช่นเดียวกัน

พระนางมুমทัช มาฮาล นั้นทรงเป็นพระธิดาของอาซาฟ ข่าน ซึ่งดำรงตำแหน่งเสนาบดีในรัชสมัยของพระเจ้าจาฮัลกีร์ ในเวลาต่อมาไม่นานนัก เจ้าชายชาห์ เจฮาน และพระนางอรซุนด์ บานู เบกุม ก็ได้เข้าพิธีอภิเษกสมรส เมื่อพระนางได้เข้าพิธีอภิเษกก็ได้รับการประทานพระนามใหม่ว่า

พระนางมুমุ ทักษมาฮาล

“มูมัทซ มาฮาล” เจ้าชายซาร์ เจฮาน นั้นหลงรักพระนางมูมัทซ มาฮาล นับตั้งแต่แรกเห็น และเมื่อได้นางอันเป็นที่รักมาเคียงข้างกาย ความรักของพระองค์ก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น พระนางมูมัทซ มาฮาลเองก็ทรงรักเจ้าชายซาร์ เจฮาน มากเช่นเดียวกัน เนื่องจากความรัก การทะนุถนอมดูแลเอาใจใส่เป็น อย่างมากของพระเจ้าซาร์ เจฮาน ทรงมีต่อพระนาง พระนางเองนั้นก็ซาบซึ้ง ในพระทัยเป็นอย่างดี แต่เดิมนั้นเจ้าชายซาร์ เจฮาน ทรงเป็นคนที่เคร่งขรึมได้ แปรเปลี่ยนไปเมื่อพระองค์มีพระนางมูมัทซ มาฮาล เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ ทุกๆวันที่ผ่านไป และจากการที่พระนางทรงติดตามพระเจ้าซาร์ เจฮาน ไปใน ทุกๆ ที่นั่น ครั้งหนึ่งเมื่อพระเจ้าจาฮัลกีร์ ทรงรับสั่งให้เจ้าชายซาร์ เจฮาล นำทัพ

สารานุกรม เล่ม ๕

เพื่อทำสงครามขยายอาณาเขตออกไปให้กว้างขวาง เจ้าชายซาร์ เจฮาน ได้ยกทัพมายังดินแดนทางตอนใต้ของอินเดียที่ยังคงเป็นอิสระไม่ขึ้นตรงต่อการปกครองของราชวงศ์โมกุล เจ้าชายซาร์ เจฮาน ถูกลูกธนูของศัตรูบริเวณหัวไหล่ขวาบาดเจ็บสาหัส พระนางมুমทัช มาฮาล นั้นทรงวิตกพระทัยเป็นอย่างมาก ไม่ได้พักผ่อนเลยตลอดระยะเวลา ๓ วัน ๓ คืน ที่เจ้าชายซาร์ เจฮาน นั้นไม่รู้ลึกพระองค์

เมื่อพระองค์ตื่นขึ้นมาพบกับพระพักตร์ของพระนางมুমทัช มาฮาล ที่ชูปผอมลงแต่ดวงพระเนตรที่อาบไปด้วยน้ำตานี้ได้ฉายแววของความคิดพระทัยเป็นล้นพ้น เจ้าชายซาร์ เจฮาน เมื่อยังจำเหตุการณ์ใดมิได้ ได้ตรัสถามอย่างกังวลพระทัยว่า “ใครกันทำให้น้องนางต้องเสียพระทัยเช่นนี้” พระนางมুমทัช มาฮาล ตรัสตอบด้วยเสียงที่สั่นเครือ “ไม่มีใครหรอกเพคะ น้องเพียงแต่ดีใจเหลือเกินที่ท่านพี่ลืมตามองน้องอีกครั้ง” เจ้าชายซาร์ เจฮาน เมื่อจำเหตุการณ์ทุกอย่างได้และทรงทราบว่าพระนางมুমทัช มาฮาล นั้นทรงเป็นห่วงและเป็นกังวลพระทัยเป็นอย่างมากเมื่อไม่อาจล่วงรู้ได้เลยว่า “ชายอันเป็นที่รักจะปลอดภัยหรือไม่” ก็ยิ่งรักพระนางมুমทัช มาฮาล มากยิ่งขึ้น

ต่อมาเมื่อพระเจ้าจาฮันกีร์สิ้นพระชนม์ เจ้าชายซาร์ เจฮาน ก็ขึ้นครองราชสมบัติสืบมา และได้ดำรงพระยศเป็น “พระเจ้าซาร์ เจฮาน” กษัตริย์ลำดับที่ ๕ แห่งราชวงศ์โมกุล พระนางมুমทัช มาฮาล นั้นมีอิทธิพลต่อพระเจ้าซาร์ เจฮาน เป็นอย่างมาก เนื่องจากพระองค์ทรงรักใคร่พระนาง และพระนางเองก็ทรงพระปรีชาสามารถ ได้ทำให้พระนางเข้ามามีส่วนในงานราชการ เช่น พระนางทรงเป็นผู้ถวายคำปรึกษาแนะนำและให้การสนับสนุนในการบริหารบ้านเมือง หรือแม้แต่การตรวจตรางานราชการ

เมื่อมีการร่างพระราชโองการเพื่อใช้ในการบริหารประเทศและเจ้าหน้าที่ได้ส่งเข้าไปยังฝ่ายในเพื่อให้พระเจ้าซาร์ เจฮาน ได้พิจารณา พระองค์ก็จะส่งมอบให้พระนางมুমทัช มาฮาล ช่วยพิจารณาด้วยเช่นกัน

พระนางทรงทำหน้าที่ของพระชายาได้เป็นอย่างดี ทรงเป็นทั้งพระสหายและที่ปรึกษาในยามที่ต้องการ

และไม่ว่าพระเจ้าชาห์ เจฮาน จะเดินทางไปที่แห่งใดพระนางมুমทัช มาฮาล ก็จะไปติดตามไปด้วยเสมอ ไม่เว้นแม้แต่สมรภูมิรบ นับตั้งแต่สมัยที่พระเจ้าชาห์ เจฮาน ดำรงพระยศเป็นมกุฎราชกุมาร และเมื่อมีการก่อกบฏเกิดขึ้นในบริเวณตอนกลางของอินเดีย พระเจ้าชาห์ เจฮานจำต้องยกทัพไปปราบกบฏนั้นพระนางมুমทัช มาฮาล ได้ติดตามพระเจ้าชาห์ เจฮานไปดังเช่นทุกครั้ง แต่เรื่องไม่คาดคิดได้เกิดขึ้นภายในเวลาอันรวดเร็ว เมื่อพระนางมুমทัช มาฮาล ลื่นพระชนม์ในระหว่างที่พระนางมีพระประสูติกาลพระโอรสองค์ที่ ๑๔ กลางสมรภูมิรบ

ก่อนสิ้นพระชนม์พระนางได้ทูลขอคำมั่นสัญญาจากพระเจ้าชาห์ เจฮาน ๔ ประการ คือ

๑. ขอให้พระองค์สร้างสุสานที่บรรจุพระศพของพระนางขึ้น
๒. ขอให้พระองค์แต่งงานใหม่อีกครั้ง
๓. พระองค์ต้องสัญญาว่าจะดูแลลูกๆ ของเราเป็นอย่างดี และ
๔. ข้อสุดท้ายเมื่อครบกำหนดวันสิ้นพระชนม์ของพระนางขอให้

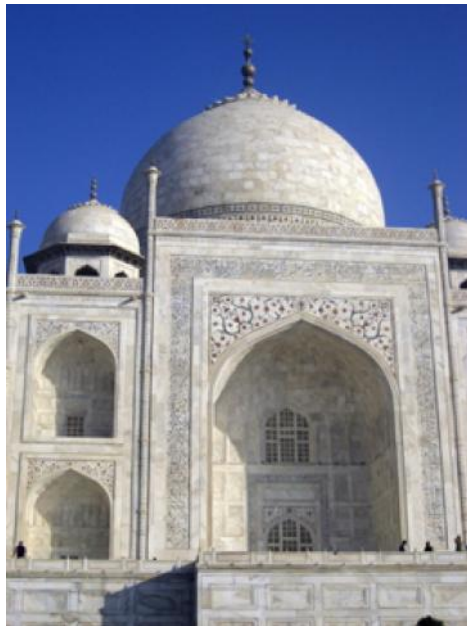
พระเจ้าชาห์ เจฮาน มาเยี่ยมพระนางที่สุสานเป็นประจำทุกๆ ปีด้วย การจากไปอย่างไม่มีวันกลับคืนมาของพระนางมুমทัช มาฮาล ได้ก่อให้เกิดความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของพระเจ้าชาห์ เจฮาน พระองค์ทรงหมดความมั่นใจในพระองค์เอง พระองค์ทรงตระหนักดีว่า ต่อแต่นี้ไปพระองค์จะต้องอยู่เพียงพระองค์เดียวไม่มีการกระทำใดที่ทำให้พระนางมুমทัช มาฮาล กลับคืนมาเคียงข้างพระองค์ได้อีก แต่ความเศร้าโศกยังอยู่ในพระทัยของพระองค์อย่างท่วมท้น ไม่สามารถจะรับสิ่งใดได้ เรื่องราวในอดีตของพระองค์และนางอันเป็นที่รักได้หวนกลับคืนมาให้ได้จดจำอยู่เรื่อยไป ภายหลังจากนั้นพระองค์ก็ยกทัพกลับเมืองอัครา ความเศร้าโศกที่มีต่อการจากไปของพระนางมুমทัชได้

สารานุกรม เล่ม ๕

ทำให้พระองค์ละเว้นการออกจากราชการ และทิ้งภาระบ้านเมืองให้กับพระราชโอรสของพระองค์ มีการว่างเว้นงานเฉลิมฉลองมากกว่า ๒ ปี บ้านเมืองและความทุกข์ระทมในระยะเวลาเพียงไม่กี่เดือนได้ทำให้พระเจ้าซาร์ เจฮานทรงมีพระเกศาและพระมัสสุ(หนวด)ที่ขาวโพลนขึ้นอย่างรวดเร็ว

ด้วยคำทูลขอของพระนางมুমทัซและความต้องการของพระเจ้าซาร์ เจฮาน ที่ต้องการอนุสรณ์สถานอันเป็นสิ่งที่ทำให้พระองค์ได้ระลึกถึงพระนางและความรักที่ยังคงอยู่และไม่ได้จางหายไปกับความตาย ก่อเกิดเป็นสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่ การก่อสร้างอนุสรณ์สถานได้เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. ๑๖๓๒ พระองค์ทรงเริ่มประกาศหาช่างที่มีความชำนาญทางด้านการออก

สาธารณณ์ เล่ม ๕

แบบ รวมไปถึงการค้นหาช่างฝีมือในแขนงต่างๆ โดยที่พระเจ้าซาร์ เจฮานทรงเลือกที่จะใช้หินอ่อนสีขาวเป็นหลักของอนุสรณ์สถานเพื่อแสดงถึงความรักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ที่มีต่อพระนาง

พระองค์ได้เลือกใช้ลานกว้างบริเวณริมฝั่งแม่น้ำยมนา ช่างฝีมือทั้งหมดนั้นมีจำนวนมากกว่า ๒๐,๐๐๐ คน มีการใช้ช่างในการขนย้ายหินอ่อนขนาดใหญ่อีกนับพันตัว การก่อสร้างเป็นไปอย่างพิถีพิถันในทุกขั้นตอน มีการคำนวณน้ำหนักของโครงสร้างนั้นเพื่อให้มีการรองรับน้ำหนักของเสาแต่ละต้นได้อย่างสมดุล รวมไปถึงการคัดเลือกคุณภาพของวัสดุในการก่อสร้าง มีการเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด มีมาตรการป้องกันในความปลอดภัย และได้มีการปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างนับตั้งแต่ต้นเพื่อให้มีความคงทนถาวร ค่าใช้จ่ายในการสร้างทัช มาฮาล เป็นเงินประมาณ ๙๑,๗๐๐,๐๐๐ รูปี ส่วนค่าแรงงานในการก่อสร้างอย่างเดียวก็คงเป็นเงินประมาณ ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ รูปี ใช้เวลาสร้างนานมากกว่า ๒๒ ปี จึงแล้วเสร็จสมบูรณ์

๒๐๑

หลายเรื่อง หลายสรวายารณ์ กับหนังสือ

สารบัญ เล่ม ๕

ทัช มาฮาล ตกแต่งด้วยสวนอย่างมีระเบียบ รูปแบบการสร้างสุสานทัช มาฮาล นั้นมีความซับซ้อนและความประณีต ประกอบไปด้วย ๕ ส่วนที่สำคัญ คือ ประตูทางเข้า สวนภายในบริเวณ ทัช มาฮาล สุเหร่า ห้องพัก และสุสานบรรจุศพของพระนางมুমทัช มาฮาล สุสานของพระนางมুমทัช เป็นสถาปัตยกรรมที่รวมเอาการก่อสร้างในแบบของมองโกล เปอร์เซีย เอเชีย และอิสลาม ประกอบเข้าด้วยกันเป็นลักษณะพิเศษมีความสวยงามที่หาที่เปรียบมิได้ สุสานนั้นตั้งอยู่ใจกลางของอนุสรณ์สถานแห่งนี้ ตามบริเวณทางเดินมีการแกะสลักบทกวีที่กล่าวบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์รวมไปถึงบทกวีที่กล่าวพรรณนาถึงความรักของพระเจ้าชาห์ เจฮาน ที่มีต่อพระนางมুমทัช มาฮาล ในรัชสมัยของพระเจ้าชาห์ เจฮาน อยู่ในช่วงที่มีความรุ่งเรืองทางด้านเศรษฐกิจและมีการติดต่อค้าขายอย่างกว้างขวาง เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การก่อสร้างอนุสรณ์สถานไม่ต้องประสบกับความยากลำบากมากนัก การก่อสร้างใช้เวลาเกินกว่า ๒๒ ปี จึงแล้วเสร็จสมบูรณ์ พระเจ้าชาห์ เจฮาน นั้นได้ทรงประทานนามให้กับอนุสรณ์สถานแห่งนี้ว่า “ทัชมาฮาล”

ในทุกๆ เช้าที่ พระเจ้าซาร์ เจฮาน จะทรงบรรทมตื่นก่อนพระอาทิตย์ขึ้น เสด็จจราชดำเนินในพระตำหนักด้านตะวันออกของป้อมอัคราริมฝั่งแม่น้ำยมนา เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรข้ามแม่น้ำเยื้องพระตำหนักในเบื้องหน้า ภาพอนุสรณ์สถาน ทัชมาฮาล พระองค์จะทรงทอดพระเนตรและประทับนั่งเป็นเวลานาน ไม่อาจจะคาดเดาได้เลยว่าพระองค์ทรงตระหนักถึงเรื่องอะไร พระทัยหวั่นไหวมากมายเพียงใด เมื่อทรงทอดพระเนตรยังทัชมาฮาล หลังจากนั้นพระองค์จะทรงสวดมนต์เพียงลำพัง จะทรงนับลูกประคำพร้อมไปด้วยจนกระทั่งพระอาทิตย์ขึ้น และออกว่าราชการโดยมีข้าราชการต่างเข้าเฝ้าต่างยืนเรียงตามลำดับยศในท้องพระโรง เริ่มประชุมการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนในการบริหารประเทศ การออกว่าราชการนั้นหมายรวมถึงกำหนดนัดหมาย รับรายงานจากกระทรวงต่างๆ ในการแก้ปัญหา ตรวจสอบคลังและม้า และแม้แต่เรื่องส่วนพระองค์ขององค์จักรพรรดิ และผู้ที่อยู่รายล้อมองค์จักรพรรดิ ทุกสิ่งทุกอย่างนี้ได้กลายเป็นกิจวัตรประจำวันของพระองค์และดำเนินไปอย่างโดดเดี่ยวไร้ซึ่งจิตใจ

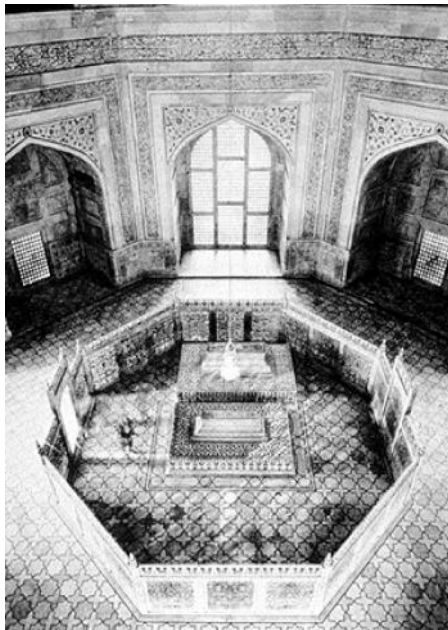
พระเจ้าซาร์ เจฮาน ตัดสินพระทัยที่จะสร้างอนุสรณ์สถานขึ้นอีกแห่งหนึ่งโดยให้อยู่ตรงกันข้ามกับอนุสรณ์สถานของพระนางมูมทัช มาฮาล พระองค์ประสงค์จะสร้างให้เป็นสีดำเพื่อเป็นที่ฝังพระศพของพระองค์เอง โดยให้อยู่เคียงคู่กับสุสานของพระนางมูมทัช มาฮาล โดยมีสะพานเชื่อมอนุสรณ์สถานทั้ง ๒ แห่งเข้าไว้ด้วยกัน ตามการบันทึกของพ่อค้าชาวฝรั่งเศสได้กล่าวไว้ว่า เมื่อพระองค์ได้เริ่มสร้างสุสานสีดำของพระองค์เองนั้น พระราชโอรสทั้ง ๔ ของพระองค์ได้สู้รบกันเองเพื่อแย่งชิงราชบัลลังก์จากพระเจ้าซาร์ เจฮาน (พระโอรส ๔ พระองค์ของพระเจ้าซาร์ เจฮาน ที่ทำสงครามแย่งชิงราชสมบัติ ๑. ดารา สุโกห์ ๒. สุลต่าน สุซา ๓. โอรังเซบ ๔. มูราต ถึงแม้ว่าพระเจ้าซาร์ เจฮานจะแบ่งดินแดนต่างๆ ให้กับพระโอรส ก็ไม่ได้แก้ปัญหาใดๆ

สารานุกรม เล่ม ๕

ได้เลย กลับกลายเป็นการสนับสนุนให้มีการสะสมกองกำลังของตนให้เข้มแข็งและมีจำนวนมากยิ่งขึ้น)

เมื่อเจ้าชายโอรังเซป ได้ขึ้นครองราชย์แทนพระราชบิดานั้น พระองค์ได้สั่งกุมขังพระเจ้าซาร์ เจฮาน ไว้ และมีให้มีการสร้างสุสานสีดำตามพระประสงค์ของพระราชบิดา ตลอดระยะเวลาที่พระองค์ถูกกักขังพระองค์จะเสด็จทอดพระเนตร อนุสรณ์ ทัชมาฮาล เป็นเวลาเนิ่นนาน อาจเป็นเพียงเพราะพระองค์ทรงต้องการการถวายคำปรึกษาที่พระองค์เคยได้รับดังเช่นเมื่อครั้งที่พระนางมุมทัช มาฮาล ยังคงมีพระชนม์ชีพอยู่ และได้รับสั่งกับพระองค์เองด้วยความเศร้าโศกพระทัย ที่พระองค์ไม่สามารถทำตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้กับพระนางมุมทัช มาฮาลได้ นอกเหนือไปจากการสร้าง

สารานุกรม เล่ม ๕

อนุสรณ์สถาน ทักษ มาฮาล ในวันนี้พระองค์ไม่สามารถที่จะดูแลพระราชโอรสของพระองค์ให้มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน และยังคงกล่าวโทษพระองค์เองที่ไม่สามารถจะรักษาชีวิตของนางอันเป็นที่รักได้ เมื่อตระหนักได้เช่นนั้นก็เท่ากับเป็นการตอกย้ำให้พระองค์ทรงตกอยู่ในความทุกข์ระทมยิ่งนัก ยิ่งนานวันก็ยิ่งเป็นการยากที่จะเยียวยาให้ดีขึ้นได้ พระองค์ทรงเหม่อลอย ไม่ปรารถนาที่จะเจรจากับผู้ใด ไม่ประสงค์ที่จะออกงานรื่นเริง ทุกช่วงเวลาของพระเจ้าชาห์ เจฮาน ล้วนผ่านไปอย่างเจ็บแสบคิดถึงพระนางมุมัทซ มาฮาล เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

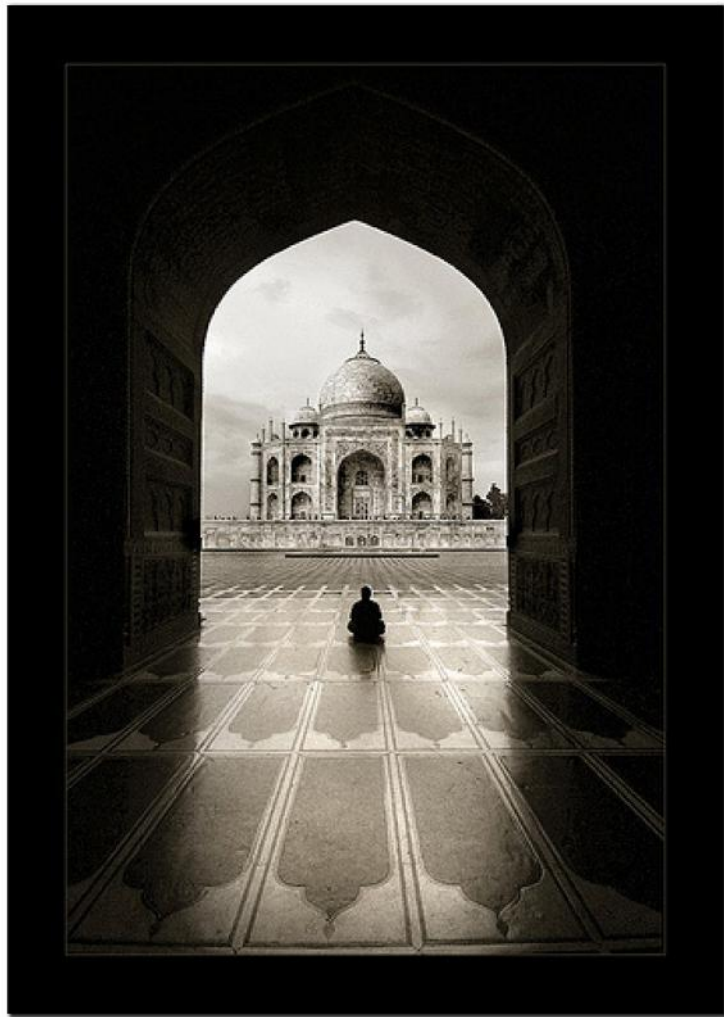
จนกระทั่งวันสุดท้ายของพระเจ้าชาห์ เจฮาน พระองค์ทรงรับสั่งให้นำแท่นบรรทมของพระองค์ขึ้นไปยังระเบียงหินอ่อนของพระตำหนักเพียงเพื่อที่จะเฝ้ามอง ทักษ มาฮาล พระองค์ทรงทอดพระเนตรนั่งเนิ่นนานจนกระทั่งสิ้นพระทัยอย่างสงบ พระศพของพระเจ้าชาห์ เจฮาน นั้นได้วางไว้เคียงคู่พระศพของพระนางมุมัทซ มาฮาล นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๒๐๕

หลายเรื่อง หลายสารานุกรม กับหนังสือ

สาธารณณ์ เล่ม ๕

มีลูกชาย ต้องเอาใจใส่ เพราะเด็กชายต้องชุกชน

เมื่อผมได้ลูกชายคนแรก เพื่อนคนหนึ่งที่มีฮัมบวร์ก แฮร์โกอเบิ้ล ส่งจดหมายแสดงความยินดีมาให้ว่า....

- ฟุ้งกว้างก็อยากออกไปสำรวจ
- ต้นไม้สูงก็อยากรู้ว่าสูงซักเท่าไร
- บ่อน้ำลึกๆ นี่น้ำร้อนลงไปแช่คงเย็นดี และ.....”
- นี่แหละคือเด็กลูกชาย

ห่างไป ใกล้เคียงนิด เท่วะ

๒๐๑๖

หลายเรื่อง หลายรส รวยอารมณ์ กับของประเสริฐ

สารานันต์ เล่ม ๕

เพื่อนที่โรงเรียนเขาเป็นมุสลิม ผมอยากลองมั่ง

สไปเดอร์แมน มาแล้ววววว

สาธารณณ์ เล่ม ๕

ข้างหน้าที่โล่งดีจุงเบย

ตัวอะไรไม่รู้วิ่งเข้าไปในนี้

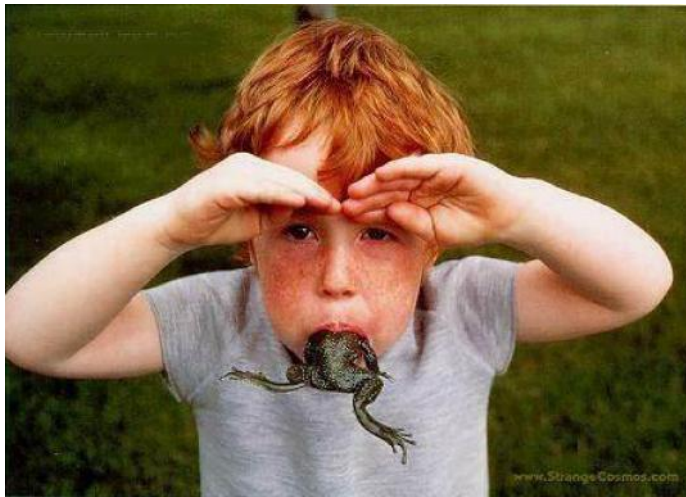
๒๐๕

หลายเรื่อง หลากรส รวยอารมณ์ กับเพลงประเสริฐ

สารานัน เล่ม ๕

ชมรมจิตอาสา ร่วมด้วยช่วยกัน

ช่วยถ่ายรูปให้ผมหน่อย มีใครทำได้อย่างผมบ้าง

หลายเรื่อง หลายสาระ หลายอารมณ์ กับหนังสือประเสริฐ

๒๑๐

เล่นโหดโผนอย่างนี้ไม่ควรไปเล่นใกล้ ๆ เด็ก

คนถูกฝังก็เท่ดี คนฝังก็สนุก

สารานนท์ เล่ม ๕

ระวี้ง ตะขามมันเพ็งจะเลื้อยเข้าไปนะ

เล่นสงกรานต์กับปู่ หนูก็ดี

สารานัน เล่ม ๕

ของต๋อยไม่ยั๊กกะเหมือนของต๋อยนะ

เกิดมาไม่เคยเห็น ของแม่ผมเบนแต่แต่

๒๑๓

หลายเรื่อง หลากรส รวยอารมณ์ กับของประเสริฐ

สารานันต์ เล่ม ๕

หมอเขาบอกว่า รักน้องหมาต้องพาไปฉีดยา

นึกหรือว่า จะซ่อนนมได้

สารานัน เล่ม ๕

สมมุติว่ามีอุบัติเหตุ

อีกไม่กี่ปี หนูกงเทกว่า “ณเดช”
ผมจะไปสมัครเป็นนักบิน บินเอฟ ๑๖
เชื่อป่าว.....คอยดู

๒๐๑๕

หลายเรื่อง หลากรส รวยอารมณ์ กับเพลงประสาธน์

วิธีตรวจสอบไมโครเวฟ

คุณแจ๊ด สุขันยา นิมมานเหมินท์ น้องสาวที่รักคนหนึ่ง ส่งอีเมลมาให้แชร์กัน

เรื่องการตรวจสอบตู้ไมโครเวฟว่ามีรังสีการรั่วไหลหรือไม่แบบง่ายๆ โดยไม่ต้องใช้ เอกซเปอร์ท ดังนี้

๑. เอาไมโครเวฟวางไว้ข้างหน้า ปิดประตูตู้ให้สนิท ไม่ต้องเสียบปลั๊กไฟฟ้า

๒. เปิดประตู เอาโทรศัพท์มือถือ วางไว้ในตู้ ปิดฝาตู้ให้สนิท

๓. ใช้โทรศัพท์มือถือที่ยังใช้งานได้ ยืมใครก็ได้ ลองหมายเลขหมายเครื่องในตู้ แล้วกดส่งออก

๔. ถ้าโทรศัพท์บอกว่า ติดต่อกไม่ได้ ก็แปลว่าตู้ไม่รั่ว ถ้ามีสัญญาณติดต่อกได้ของโทรศัพท์ที่อยู่ในตู้ แปลว่า เอาตู้นั้นไปปลุกสาระแหง หรือเพาะถั่วงอกก็ได้ ตามแต่จะเหมาะ ไม่ผิดกติกาแต่อย่างใด เก็บไว้ใช้ต่อไป

สารานุกรม เล่ม ๕

อันตราย เสียค่ารักษาแพงพอที่จะซื้อตู้ไมโครเวฟใหม่เอี่ยมได้ถึง ๑๐ เครื่องที่
เดียวแหละ

ขอแนะนำว่า อย่าไปหาหมอประเสริฐกันนะ แกรักษาไม่เป็นแล้ว
อย่าลืมตรวจสอบการรั่วของตู้เป็นระยะๆ เอ็กซ์เปอร์ทจะยืมเอา
วิธีนี้ไปใช้ก็ไม่ว่ากันครับ

๕. อย่าลืมคืนมือถือที่ยืมเขามา เขาออกจากตู้แล้วคืนเจ้าของนะครับ
ถ้าลืมไว้แล้วเอาตู้ไปปลุกผัก จะได้ขยะอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มในบ้านอีก ๑ ชิ้น
สำหรับท่านที่อ่านภาษาไทยไม่แข็งแรง จะอ่านภาษาต่างประเทศ
ก็ได้้นะครับ

Check Radiation Leakage of Your Microwave Oven

1. Switch-off and un-plug the microwave from the electrical socket.
2. Place your mobile phone inside the microwave and shut the door.
3. Using another mobile phone, dial the phone that's inside the microwave.
4. If the outside phone says "the number you are dialling is not reachable, or is out of coverage area, or is switched off; then your microwave is safe.
5. But if the phone inside the microwave lights up and rings, your microwave is leaking radiation. Just throw away the damn thing and get a new one. (Believe me, the medical treatment of the side-effects of radiation leaks is costlier than the price of maybe 10 new microwaves.)

ตารางที่ ๕

When was the last time you checked your microwave for radiation leakage? Yes, I did say radiation leakage, because any microwave can start leaking radiation any time, for whatever reasons. And such a leakage is hazardous to humans and pets in the house. You don't need to call in experts or to send your microwave to the dealer's workshop for a leakage test. That's time consuming, inconvenient and costly. Here's how you can test your microwave for radiation leakage, right in your own house, at no cost. Just follow these simple steps >>>1. Switch-off and un-plug the microwave from the electrical socket.2. Place your mobile phone inside the microwave and shut the door.3. Using another mobile phone, dial the phone that's inside the microwave.4. If the outside phone says "the number you are dialling is not reachable, or is out of coverage area, or is switched off; then your microwave is safe.5. But if the phone inside the microwave lights up and rings, your microwave is leaking radiation. Just throw away the damn thing and get a new one. (Believe me, the medical treatment of the side-effects of radiation leaks is costlier than the price of maybe 10 new microwaves.) Remember, just because the door of your microwave appears to shut properly does not conclusively mean that it is not leaking radiation. Stay safe, and test your microwave regularly at frequent intervals; the frequency of testing depending on the extent of usage, and you are the best judge of that.

โกปัสสาวะแบบแปลก ๆ

พัฒนาการห้องสุขา

ผมเติบโตมาในชนบทก็เคยเห็นห้องสุขาพระตามชนบท เรียกว่า เว็จ ซึ่งเป็นหลังคาอยู่นอกอาคาร ต้องนั่งยองๆ ถ่ายอุจจาระ ถ่ายลงหลุมเปิด แต่ก็ยังเป็นหลุมเดียว ห้องเดียว

๒๑๕

หลายเรื่อง หลายรส รวยอารมณ์ กับเพลงประสาธน์

สารบัญ เล่ม ๕

ส่วนชนบทไทย ก็เป็นทุ่ง คือไปขุดหลุมแล้วไปถ่ายอุจจาระลงไป แล้วกลบ แต่วิธีการนี้เป็นวิธีการที่จะแพร่เชื้อโรคได้ ตั้งแต่พยาธิต่างๆ เช่น พยาธิแปรในตับ พยาธิปากขอ พยาธิตัวตืด

เมื่อประเทศไทยพัฒนาขึ้น ทางการจึงส่งเสริมให้มีการทำห้องสุขา แต่ละบ้านขึ้น การส่งเสริมของรัฐบางทีก็มีการประกวดประชัน ปรากฏว่ามีบ้าน ๆ หนึ่ง ห้องสุขาสะอาดเหลือเกิน จึงได้รับรางวัลไป มีผู้ไปสัมภาษณ์ว่า เหตุใดจึงได้รับรางวัลชนะเลิศ เจ้าของตอบว่า ตั้งแต่ทำเสร็จมาไม่เคยเข้าเลย แค่ไปประกวดเท่านั้นเอง ผมก็ยังคงไปทุ่งอยู่ตามเดิม

ห้องสุขาสสมัยนั้นจะทำแบบนั่งยอง ๆ ต่อมาจึงพัฒนาเป็นนั่งโถ ซึ่งคนโบราณหนอยก็ยังปรับตัวไม่ค่อยได้ ก็ยังคงไปนั่งยอง ๆ บนโถ

เมื่อคราวไปประเทศจีน ก็ได้ไปเจอห้องสุขาสาธารณะ ก่อนขึ้นบันได ไปชมกำแพงเมืองจีน นั่งหน้าสลอน ไม่มีอะไรปิด อะไรบัง นั่งเรียงแถวเป็นสิบ ด้านล่างโล่งใจ

ห้องสุขาในประเทศที่มีอากาศหนาว ๆ เวลาไปนั่งฝ่าโถส้วมก็หนาวเย็น ประเทศญี่ปุ่นก็พัฒนาให้มีโถอุ่น พร้อมทั้งมีที่ฉีดน้ำแบบค่อย, แบบน้ำแรง, มีลมเป่าให้ แต่อุปสรรคก็มีคือมีแต่ภาษาญี่ปุ่น จึงต้องทดลองกดทุกปุ่ม จึงจะทราบว่าปุ่มอะไร

เมื่อคราวได้ไปเยือนประเทศไต้หวัน ห้องสุขาที่บ้านของเพื่อน พอเปิดประตูให้น้ำเข้าไป ฝ่าโถส้วมที่ปิดอยู่ก็จะเปิดให้โดยอัตโนมัติ และมีปุ่มเหมือนของญี่ปุ่น แต่เป็นภาษาจีน ก็อ่านไม่ออกเหมือนกัน ก็ต้องทดลองกดปุ่มทุกปุ่ม

ต่อไปคือพัฒนาการของห้องสุขา ได้ค้นเจออินเทอร์เน็ต เป็นโถปัสสาวะ รูปทรงแบบแปลก ๆ จึงนำมาฝากให้ชมกัน มีโถส้วมของอังกฤษ ของฝรั่งเศส ของอินเดีย ของญี่ปุ่น เชิญทุกท่านจินตนาการเอาตามความประสงค์ของท่าน ตามอำเภอใจ

สาธารณูปโภค ๕

สาธารณณ์ เล่ม ๕

หลายเรื่อง การรศ ระชากรณ่ กัฒนบพระเศฐ์

สาธารณูปโภค ๕

๒๒๓

หลายเรื่อง หากเรา วิจารณ์ กับคนประหลาด

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สาธารณณ์ เล่ม ๕

สาธารณูปโภค ๕

๒๒๗

หลายเรื่อง หากเรา ระวังการปฏิบัติตน

สารบัญ เล่ม ๕

ผมเคยไปเข้าห้องน้ำที่นิวยอร์ก โป๊ปสวาระผู้ชาย ก็เป็นแบบปกติ เหมือนที่อื่นๆ แต่จะเขียนหนังสือข้างหน้าเราว่า “look up” ด้วยตัวอักษร ตัวใหญ่ชัดเจน จนค่อย ๆ ตัวเล็กลง เราก็มองตามไปเรื่อย ๆ จนบรรทัดสุดท้ายเขียนว่า “มัวแต่อ่าน ลืมไปว่ายีนจีรองเท้าตัวเองเข้าไปแล้ว”

ส่วนห้องสุขาตามที่สาธารณะต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่ได้เคยไปใช้บริการ ก็ได้ไปเจอโป๊ปสวาระที่เขียนภาษาอังกฤษ บางแห่งก็ใช้คำว่า “TOTO” บางแห่งก็เขียนว่า “COTTO” ถ้าจะอ่านแบบสัปดาห์นวันละนิด จิตแจ่มใส ก็อ่านได้ว่า “โตโต” กับ “โค-ตรโต”

